உ

செந்திலாண்டவன் துணை

(1) சிதம்பர மும்மணிக்கோவை
(2) சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை
(3) தில்லைச் சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை

(ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளியவை)

*

ஸ்ரீ காசிமடம் : : திருப்பனந்தாள்

1952

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடு

உ

செந்திலாண்டவன் துணை

(1) சிதம்பர மும்மணிக்கோவை
(2) சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை
(3) தில்லைச் சிவகாமியம்மை இரட்டை மணிமாலை

(ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளியவை)

இவை
மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்ய கலாநிதி
டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
எழுதிய குறிப்புரையுடன்

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர்
ஸ்ரீலஸ்ரீ-காசிவாசி அருணந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அவர்கள் கட்டளைப்படி

சென்னை, கபீர் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றன

மறு பதிப்பு—ஜூன் 1952
நந்தன—வைகாசித் திங்கள்

உரிமைப்பதிவு

Kabeer Printing Works, Madras (‡ 1871)

குறிப்பு

ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தங்களனைத்தும் சேர்ந்து தனிப் புத்தகமாக ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருப்பினும் மாணவர்களின் பயன் கருதி அவற்றின் பகுதிகளைத் தனித்தனியே பதிப்பித்தல் நலமாக இருக்கும் என்ற உயர்ந்த கருத்துடன் ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தித்தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் கட்டளைப்படி இத்தொகுதி வெளிவருகின்றது.

ஸ்ரீ குமரகுருபர முனிவர் தம்முடைய ஞானசிரியராகிய மாசிலாமணி தேசிகர் கட்டளைப்படி சிதம்பரவாசம் செய்தபொழுது இயற்றிய சிதம்பர மும்மணிக்கோவையும், யாப்பிலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாகவும் சிவபர மாகவும் அமைந்த சிதம்பரச் செய்யுட்கோவையும், தில்லைச்சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலையும் இத்தொகுதியில் அடங்கியுள்ளன. குறிப்புரையில் மேற்கோள்களின் நூலின் பெயரின்றிக்கொடுத்திருக்கும் எண்கள் பிரபந்தத்திரட்டின் செய்யுட்டொடர்ச்சி எண்களைக் குறிப்பதாகும். படிப்பவர்களுக்கு அனுகூலமாகச் செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி யொன்று சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது.

ஸ்ரீ காசிமடத்து அதிபர்களாக விளங்கும் **ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி அருணந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள்** சைவசித்தாந்த வளர்ச்சிக்காக ரூ. 1,56,000, அன்னதானத்துக்காக ரூ. 1,51,500, கல்வி வளர்ச்சிக்காக ரூ. 7,67,000, தேவாரத்திருமுறையை மாணவர்கள் கற்க ரூ. 64,000, பொதுஜன நன்மைக்காக ரூ. 52,400, ஜன வைத்தியசாலைக்காக ரூ. 87,000, கால்நடை வைத்தியசாலைக்காக ரூ. 20,000, பசுப்பரிசுக்காக ரூ. 1000 இவ்வாறு சுமார் ரூ. 18,50,000க்கு மூலதனம் அமைத்து இதுவரையில் ஏற்படுத்தியிருக்கும் பேரறக்கட்டளைகள் 104 க்கு மேற் பட்டன. இவற்றையன்றிப் பன்னிரு திருமுறை நூல்கள் முதலியன யாவரும் எளிதிற்பெறும் வண்ணம் ஸ்ரீ காசி மடத்து வெளியீடாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளமைக்குத் தமிழபிமானிகள் பெரிதும் கடப்பா டுடையர். ஸ்ரீ காசிமடமும் அதன் அதிபர்களும் பல்லாண்டு சிறப்புற்று விளங்க ஈசன் திருவடிகளை இறைஞ்சுகின்றேன்.

சென்னை
1–6–52

இங்ஙனம்
வி. மு. சுப்பிரமணிய ஐயர்

இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பகராதி

அகநா - அகநானூறு
அரிச்சந்திர - அரிச்சந்திரபுராணம்
அருணைக்கலம்-அருணைக் கலம்பகம்
அழகர்கலம் - அழகர் கலம்பகம்
கடவுள் - கடவுள் வாழ்த்து
கந்த - கந்தபுராணம்
கலி - கலித்தொகை
குமர - குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத் திரட்டு
குறுந் - குறுந்தொகை
கூர்ம - கூர்மபுராணம்
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்
சீகாளத்திப் - சீகாளத்திப் புராணம்
சீவக - சீவக சிந்தாமணி
சுந்தர - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்
தக்க - தக்கயாகப்பரணி
தண்டி - தண்டியலங்காரம்
தனிப் - தனிப்பாடல்
தாயு, தாயுமானவர் - தாயுமானவர்பாடல்
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்
திருஞா - திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
திருநா - திருநாவுக்கரசு நாயனார்
திருப்பெருந்துறைப் - திருப்பெருந் துறைப் புராணம்
திருவா - திருவாசகம்
திருவால - திருவால்வாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்
திருவானைக்காப் - திருவானைக்காப் புராணம்
திருவிளை - திருவிளையாடற் புராணம்
திவ் - திவ்யப்பிரபந்தம்
தே - தேவாரம்
தொல் - தொல்காப்பியம்
ந - நச்சினார்க்கினியருரை
நற் - நற்றிணை
நாலடி - நாலடியார்
நெடுநல் - நெடுநல்வாடை
நைடத - நைடதம்
பட்டினத்துப் - பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல்
பரி - பரிபாடல்
பி - ம் - பிரதி பேதம்
பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை
பு. வெ. - புறப்பொருள் வெண்பா மாலை
புறநா - புறநானூறு
பெரிய - பெரிய புராணம்
பெருங் - பெருங்கதை
பேர் - பேராசிரியருரை
பொன்வண்ணத் - பொன்வண்ணத் தந்தாதி
மணி - மணிமேகலை
மதுரைக் - மதுரைக் காஞ்சி
முருகு - திருமுருகாற்றுப் படை
முல்லைப் - முல்லைப்பாட்டு
மேற் - மேற்கோள்
யா. கா. - யாப்பருங்கலக்காரிகை
வெங்கைக் - வெங்கைக் கோவை
வெங்கைக்கலம் - திருவெங்கைக் கலம்பகம்

சிதம்பர மும்மணிக்கோவை

காப்பு

1. செம்மணிக்கோ வைக்கதிர்சூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
மும்மணிக்கோ வைக்குவந்து முன்னிற்கும் - எம்மணிக்கோ
அஞ்சக் கரக்கற்ப கத்தா ரிறைஞ்சுமஞ்சு
கஞ்சக் கரக்கற்ப கம்.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

2. பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும்
நாமநீர் வரைப்பி னுனில வளாகமும்
ஏனைப் புவனமு மெண்ணீங் குயிரும்

---

1. செம்மணிக் கோவைக் கதிர் சூழ் - செம்மையாகிய மாணிக்க மாலைகளின் ஒளி சூழ்கின்ற; இது தில்லைச் சிற்றம்பலத்திற்கு அடை. மும்மணிக்கோவை - மூன்று வேறு மணிகள் மிடைந்த கோவையைப்போல மூன்று வேறு செய்யுட்களால் அந்தாதித்தொடையமையப் பாடப்படும் பிர பந்தம்; "முத்தின ருத்தியர் மும்மணிக் காசினர்", "முத்த வள்ளியொடு மும்மணி சுடர", "மும்மணிக் காசும் பன்மணித் தாலியும்" (பெருங். 1. 34 : 121, 203 ; 5. 9 : 49) என்பவற்றில் மும்மணியமைந்த ஓராபரணம் கூறப்படுதல் காண்க. அம் மும்மணியாவன: புருடராகம், வைடூரியம், கோமேதகமென்பன ; "மும்மணியா வனசொன்ன புருட ராகம், உறுவயிடூ ரியங்கோமே தகமே யென்றுங் கோதுவர்" (திருவால. 26 : 22). மும் மணிக் கோவைக்கு - மும்மணிக் கோவையைப் பாடுவதற்கு. எம் மணிக்கோ - நீலமணி நிறமுடைய எம்முடைய திருமால்; கவுத்துவ மணி யையுடைய எம் திருமாலெனலுமாம். அஞ்சம் கரன் - அன்னக் கொடி யைக் கையிலேயுடைய பிரமதேவர் ; அஞ்சம் - அன்னம். கற்பகத்தான் - இந்திரன். மணிக்கோ, அஞ்சக்கரன், கற்பகத்தானாகிய இவர்கள் இறைஞ்சு மென்க ; அஞ்சக்கரக் கற்பகத்தாரென்றது கபிலபரணரென்பதுபோல நின்றது. அஞ்சு கஞ்சக்கரக் கற்பகம் - தாமரை மலரைப்போன்ற ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கற்பக விநாயகர். கற்பகம் முன்னிற்கு மென்க.

2. இதில் முதற் பன்னிரண்டடிகளில் நடராசமூர்த்தி ஐவகைத் தொழில்களையும் நிகழ்த்துமாறு கூறப்படும்.

(அடி, 1-4.) புத்தேள் வைப்பு - தேவலோகம். வளாகம் - பரப்பு. (பி-ம்.) 'ஏனைய புவனமும்'. எண் நீங்கு உயிரும் - எண்ணற்ற

தானே வகுத்ததுன் றமருகக் கரமே
தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி
அனைத்தையுங் காப்பதுன் னமைத்தபொற் கரமே
தோற்றுபு நின்றவத் தொல்லுல கடங்கலும்
மாற்றுவ தாரழல் வைத்ததோர் கரமே
ஈட்டிய வினைப்பய னெவற்றையு மறைத்துநின்
றூட்டுவ தாகுநின் னூன்றிய பதமே
அடுத்தவின் னுயிர்கட் களவில்பே ரின்பம்
கொடுப்பது முதல்வநின் குஞ்சித பதமே
இத்தொழி லைந்துநின் மெய்த்தொழி லாகப்
பாலுண் குழவி பசுங்குடர் பொறுதென

உயிர்த்தொகுதிகளும். தானே - பிறருதவியின்றித் தானாகவே. வகுத்தது - சிருட்டி செய்தது. தமருகக்கரம் - உடுக்கையைத் தாங்கிய திருக்கரம். உயிரென்றது இங்கே ஆகுபெயரால் அதற்கிடமாகிய உடம்பைக் குறித்தது, படைக்கப்படுவது உடம்பேயாதலின்; "உயிர்முன் புடைப்ப" (சிலப். 15 : 86) என்பதனையும் அதற்கு அரும்பதவுரைகாரர், 'உயிரென்றது ஆகுபெயரான் உடம்பை' என்றெழுதிய உரையையும் காண்க.

(5-6.) அமைத்த பொற்கரம் - அபயத்திருக்கை.

(பி - ம்.) 'அமைத்தகைத் தலமே'.

(7-8.) அடங்கலும் - முற்றும். மாற்றுவது - சங்காரம் செய்வது. அழல் வைத்ததோர் கரம் - அக்கினியை ஏந்திய திருக்கரம்.

(பி - ம்.) 'அழலமைத்ததோர் கரமே'.

(9-10.) இவ்வடிகளில் திரோபவம் (மறைப்பு) கூறப்படும். ஊட்டுவது - நுகரச்செய்வது.

(11-2.) குஞ்சித பதம் - வளைந்த திருவடி; என்றது தூக்கிய பாதத்தை. அத்திருவடி அநுக்கிரகத் தொழில் புரிவது.

(1-13.) நடராசப்பெருமான் தம் திருநடனக் கோலத்தில் ஐந்தொழில் நடத்தும் குறிப்புடையவரென்பது இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டது; "தோற்றந் துடியதனிற் றோன்றுந் திதியமைப்பிற், சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம் - ஊற்றமாய், ஊன்று மலர்ப்பதத்தே வுற்ற திரோதமுத்தி, நான்ற மலர்ப் பதத்தே நாடு" (உண்மை விளக்கம், 35).

(14-21.) குழந்தையின் குடர் மருந்தைச் சீரணிக்கும் சக்தியற்றதென்று தான் உண்டு அதன் பயனைப் பாலின்வழியே அக் குழந்தை பெறும்படி செய்யும் தாயைப்போல, அம்பிகை நடராசமூர்த்தியின் திருநடனத்தைத் தான் தரிசித்து அதன் பயனை உயிர்கள் நுகரவைப்பவள்.

நோயுண் மருந்து தாயுண் டாங்கு
மன்னுயிர்த் தொகுதிக் கின்னருள் கிடைப்ப
வையமீன் றளித்த தெய்வக் கற்பின்
அருள்சூற் கொண்ட வையரித் தடங்கட்
டிருமாண் சாயற் றிருந்திழை காணச்
சிற்சபை பொலியத் திருநடம் புரியும்
அற்புதக் கூத்தநின் னமுதவாக் களித்த
நல்லற நூல்களிற் சொல்லறம் பலசில
இல்லறந் துறவற மெனச்சிறந் தனவே
அந்நிலை யிரண்டினுண் முன்னது கிளப்பிற்
கற்றநூற் றுறைபோய்க் கடிமனைக் கிழவன்
நற்குண நிறைந்த கற்புடை மனைவியோ
டன்பு மருளுந் தாங்கி யின்சொலின்
விருந்து புறந்தந் தருந்தவர்ப் பேணி
ஐவகை வேள்வியு மாற்றி யிவ்வகை
நல்லற நிரப்பிப் பல்புகழ் நிறீஇப்
பிறன்மனை நயவா னறன்மனை வாழ்க்கைக்கு
வரையா நாளின் மகப்பேறு குறித்துப்
பெருநலந் துய்க்கும் பெற்றித் தன்றே

பசுங்குடர் - இளங்குடல். நோயுண் மருந்து - நோயை அழிக்கும் மருந்தை. அருள் சூற்கொண்ட கண் : 24-8. சாயல் - மென்மை. திருந்திழை - சிவகாமவல்லி. அற்புதக் கூத்த - ஞானநடனம் புரிவோய்.

குழந்தையின் பொருட்டுத் தாய் மருந்து உட்கொள்ளல் : " நீற்றினை யணிந்தது வெ னின்னிறைவ னென்றே, சாற்றினை யுயிர்க்கிடர் தணிப்ப தென வெண்ணுய், தோற்றியுள தம்புதல்வர் துன்பமுறு மந்நோய், மாற் றும்வகை யன்னைய ரருந்திய மருந்தாம் " (திருவாதவூரர். புத்தரை வாதில் வென்ற. 76); " இளங்குழவிப் பிணிக்கீன்ற தாய்மருந்து நுகர் வதுபோ லிருளின் மாண்ட, களங்குலவு மலமுயிர்கட் கொழியவரு ணடங் காணுங் கடன்மீக் கொண்டு, வளங்குலவு தனதுபெருங் கற்புமொரு கண வரிறை மாண்புந் தோன்ற, விளங்குமிர ணியமன்றி னின்றருளு மணி விளக்கை விளம்பி வாழ்வாம் " (திருவானைக்காப். கடவுள். 7) ; ' புதல்வ னது பிணிக்குத் தாய் மருந்துண்டாற்போலத் தொழுதெழுவார் வினைக்குத் தான் நீறணிந்தா னென்பாரு முளர் ' (திருச்சிற். 118, பேர்.)

(22.) சில - இரண்டு (105.)

(24-33.) இல்லறத்தின் இலக்கணம்.

முன்னது - இல்லறம். அன்பு தொடர்புடையாரிடத்துச் செல்வது. அருள் யாவர்மாட்டுஞ் செல்வது. இவ்விரண்டும் இல்லறத்தாருக்குரிய

மற்றையது கிளப்பின் மனையற நிரப்பி
முற்றுணர் கேள்வியின் முதுக்குறை வெய்திப்
பொருளு மின்பமு மொரீஇ யருளொடு
பொறையு மாற்றலு நிறைபே ரொழுக்கமும்
வாய்மையுந் தவமுந் தூய்மையுந் தழீஇ
ஓரறி வுயிர்க்கு முறுதுய ரோம்பிக்
காலோய் நடைய னாகித் தோலுடுத்
தென்பெழு மியாக்கையன் றுன்புறத் துளங்காது
வரையுங் கானு மெய்திச் சருகொடு
கானீ ரருந்திக் கடும்பனிக் காலத்து
மாநீ ரழுவத் தழுங்கி வேனிலில்

இலக்கணங்களென்பது, " அருளு மன்பு நீக்கித் துணைதுறந்து " (குறுந். 21 : 1) என்பதனாலும் அதன் உரை முதலியவற்றாலும் விளங்கும். ஐவகை வேள்வி : பிரமம், தெய்வம், பூதம், பிதிர், மானிடம் என்னும் ஐந்துவகை வேள்விகள். வரையாநாளில் – " உச்சியம் போழ்தோ டிடையாம மீரந்தி, மிக்க விருதேவர் நாளோ டுவாத்திதிநாள், அட்டமியு மேனைப் பிறந்தநா ளிவ்வனைத்தும், ஒட்டா ருடனுறைவின் கண் " (ஆசாரக்கோவை, 43) என்று விலக்கப்பட்ட நாட்கள் அல்லாத நாட்களில். முன்னது (24) பெற்றித்து (33) என்க. அன்று, ஏ : அசை நிலைகள்.

(34-46.) துறவறத்தின் இலக்கணம் கூறப்படும்.

(34.) மற்றையது - துறவறம். " ஒழுக்கத்து நீத்தார் " (குறள், 21) என்பவாதலின் ' மனையற நிரப்பி ' என்றார்.

(35.) முதுக்குறைவு - பேரறிவு.

(37.) ஆற்றல் - புலனைந்தின்வழிச் செல்லாத மனவலி.

(39.) ஓரறிவுயிர் - மரஞ்செடிகொடிகள்.

(40.) தோலுடுத்து : " தோலுடீஇ " (பு. வெ. 168); " தோஒ லுடுத்தல் " (தொல். புறத். 20, ந. மேற்.)

(41.) என்பெழுமியாக்கை : " என்பியக்கங் கண்டும் புறந்தரார் " (292) ; " என்பெழுந் தியங்கும் யாக்கையர் " (முருகு. 130).

(42-3.) கான் – காடு. ஊரடையாமை தவத்தினர் இயல்பாதலின், ' வரையுங் கானு மெய்தி ' என்றார் ; ' கடலுங் காடும் மலையும் முதலியவற்றில் நிற்றலும்' (தொல்.புறத். 20,ந.) கால் நீர் அருந்தி-காற்றையும் நீரையும் உண்டு.

ஐவகை யழலின் மெய்வருந்த வருந்தி
இவ்வகை யொழுகு மியல்பிற் றன்றே, அதனால்
இந்நிலை யிரண்டு மெம்மனோர்க் கியலா
நன்னிலை யாகலி னந்நிலை நிற்றற்
குரனு மாற்றலு மின்றி வெருவந்
தெளிதினிற் றமியனே னரியது பெறுதற்
குளதோ நெறியொன் றுணர்த்துமி னீரென
முத்தலந் தலங்களுண் முத்தித் தலமா
இத்தல முடைத்தென விசைத்தனர் சிலரே
அறிஞராங் குரைத்த வுறுதிக் கட்டுரை
உலகியல் வழக்கும் புலனெறி வழக்குமென்
றிருவகை வழக்கினு நிலைபெற் றன்றே, அவற்றுள்

(43-6.) பனிக்காலத்தில் நீர்ப்பரப்பிலிருந்து குளிரைப் பொறுத்தலும் வேனிலில் அழலில் நின்று வெப்பத்தைப் பொறுத்தலும் தவமுடையோர் செயல்கள். ஐவகையழல் – பஞ்சாக்கினி.

(42-6.) இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்ட தவத்திற்குரிய செயல்களிற் சில சில பின்வருவனவற்றிலுங் காணப்படும்; "காயோடு நீடு கனியுண்டு வீசு கடுங் கானுகர்ந்து நெடுங்காலமைந்து, தீயோடு நின்று தவஞ்செய்யவேண்டா" (திவ். பெரியதிரு.); 'அவற்றுள் தவஞ்செய்வார்க்கு உரியன : ஊணசை யின்மை, நீர் நசையின்மை, வெப்பம் பொறுத்தல், தட்பம் பொறுத்தல், இடம் வரையறுத்தல், ஆசனம் வரையறுத்தல், இடையிட்டு மொழிதல், வாய்வாளாமை என எட்டும் ; இவற்றிற்கு, உணவினும் நீரினும் சென்ற மனத்தைத் தடுத்தலும் ஐந்தீநாப்பணும் நீர்நிலையினும் நிற்றலும்...... பொருளென்றுணர்க' (தொல். புறத். 20, ந.); "மாறாது சருகுதின்று சருகு பட்டீர் வாயுநுகர்ந் தேவாயுமௌன மானீர், ஆறாத தீயினிற்பீர் தீய ரேனும் மருந்தவமே தவம்" (அழகர்கலம். 14.)

(49.) உரன் – மனவலி ; அறிவுமாம். ஆற்றல் – உடல்வன்மை.

(51.) என – என்று அறிஞரைக் கேட்க.

(52-3.) தலங்களுள் முத்தித்தலமாக முத்தலங்களை இத்தலம் உடைத் தென்க. முத்தலமென்றது பின்னே கூறும் ஆரூர், காசி, தில்லை யென்ப வற்றை ; "காசியி லிறந்துங் கமலையிற் பிறந்தும், தேசமர் தில்லையுட் டிருநடங் கண்டும்" (அருணைக்கலம். 1). இத்தலம் – இந்தப் பூமி.

(55.) உலகியல் வழக்கும் புலனெறி வழக்கும் : தொல். அகத். 53 ; இவை உலகவழக்கு, செய்யுள்வழக்கெனவும் கூறப்படும்.

(56.) நிலைபெற்றன்று – நிலைபெற்றது.

ஆரூர்ப் பிறத்த னேர்படி னல்லது
செயற்கையி னெய்து மியற்கைய தன்றே, அதாஅன்று
காசியி லிறத்த னோக்கித் தேசம்விட்
டறந்தலைத் தந்த வரும்பொரு டாங்கிப்
பிறன்பொருள் கொள்ளாப் பேரறம் பூண்டு
கழிபெருங் கான நீங்கி வழியிடைத்
தீப்பசிக் கிரங்கி நோய்ப்பனிக் கொதுங்கிப்
பல்பிணிக் குடைந்து செல்லுங் காலத்
திடைச்சுரத் திறவா தின்னுயிர் தாங்கிக்
கிடைத்தன னாயி னடுத்தநல் லொழுக்கமோ
டுடல்விடு காறுமத் தடநகர் வைகி
முடிவது கடைபோக முடிவதோ வரிதே, அதனாற்
சிற்றுயிர்க் கிரங்கும் பெரும்பற்றப் புலியூர்
உற்றநின் றிருக்கூத் தொருகா னோக்கிப்
பரகதி பெறுவான் றிருமுன் பெய்தப்
பெற்றன னளியனேன் பற்றில னாயினும்
அன்பிலை கொடியையென் றருளா யல்லை
நின்பதம் வழங்குதி நிமலவென் றனக்கே
மருந்துண் வேட்கையன் மனமகிழ்ந் துண்ணினும்
அருந்துழி யொருவ னருவருப் புறீஇத்
தன்முகஞ் சுளித்துத் தலைநடுக் குற்றுக்
கண்ணீர் வீழ்த்துக் கலுழ்ந்தனன் மாந்தினும்
வாய்ப்புகு மாயினம் மருந்திரு வருக்கும்
தீப்பிணி மாற்றுத றிண்ணமே யன்றி

(57-8.) ஆரூரிற் பிறத்தலின் அருமையை உணர்த்துகின்றார். நேர்படி னல்லது - நல்லூழினால் இயல்பாகவே அமைந்தாலன்றி.

(59-68.) காசியில் இறத்தலின் அருமையைக் கூறுகின்றார். அறந்தலைத் தந்த - அறம் தந்த: தலை: அசைநிலை. நோய்ப்பனிக்கு - துன்பத்தைத்தரும் குளிருக்கு. கிடைத்தனன் ஆயின் - ஒருவன் அணுகினனாயின். அத்தடநகர்- காசியில். வைகி முடிவது-தங்கி இறத்தல். கடைபோக - முற்றும்வண்ணம்.

(69-72.) தில்லையில் தரிசனம் செய்த மாத்திரத்தில் முத்தி யென்பது பண்டை நூற்றுணிபு.

(70-71.) ஒருகால் நோக்கியமாத்திரத்தே பரகதியடைதல் கூடு மென்னுங் கருத்தைப் பின்னுங் கூறுவர் (479.)

(73.) அன்பிலை கொடியை: தொல். கற்பு. 17.

(75-80.) வேட்கையனாகி உண்ணினும். இருவருக்கும் - விருப்போடு உண்டவனுக்கும் அருவருப்போடு உண்டவனுக்கும். திண்ணம் - உறுதி.

நொதுமலும் பகையும் போக்கி யொருபொருள்
விழுத்தகு கேண்மையோர்க் குதவல்
வழக்குமன் றைய மன்றுடை யோர்க்கே.

(நேரிசைவெண்பா)

3. மன்றம் பொகுட்டா மதிலிதழா மாடங்கள்
துன்றும் புயல்கள் சுரும்பராப் - பொன்றங்கும்
நற்புண்ட ரீகமே யொக்கு நடராசன்
பொற்புண்ட ரீக புரம்.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

4. புரமொன் றிரண்டும் புகையழ லுண்ணப் புவனமுண் ணும்
சரமொன் றகிலஞ் சலிக்கவெய் தோய்சலி யாநடஞ்செய்
வரமொன் றிரண்டு மலர்த்தாளு மூன்றிற்றன் மாமகுடம்
பரமொன்று மென்றுகொல் லோகொண்டவாவப் பதஞ்சலியே.

(81-3.) நொதுமல்-அயல். வழக்கு - ஆன்றோர் மரபு. மன்றுடை யோரென்றது அறங்கூறவையமுடையோரென்றும் நடனசபையை உடை யோரென்றும் இருபொருள்பட நின்றது.

(69-83.) 'அடியேன் நின் திருக்கூத்தை ஒருகால் கும்பிட்ட மாத் திரத்தால் பரகதி பெறும் உரிமையுடையேனானேன். அறிந்தும் அறியாம லும் உண்பவர் இருவருக்கும் மருந்து பயனைத்தருவதுபோல, கூத்தின் தரி சனம் அடியேன் குறையுடையேனாயினும் எனக்கு நன்மையைத் தருதல் வேண்டும். அன்றியும் மன்றுடையோனாகிய நீ ஒருபாற் கோடலின்றி அரு ளுதல் நின் கடன்' என்பது இவ்வடிகளின் கருத்து.

3. சிதம்பரத்திற்குத் தாமரை உவமிக்கப்படும்.

மன்றம் - பொன்னம்பலம். பொகுட்டு - உட்கொட்டை. மாடங்களில் பொருந்தும் மேகங்கள் வண்டாக (548). பொன் - திருமகள். புண்டரீகபுரம்: சிதம்பரத்தின் திருநாமங்களுள் ஒன்று. பொன்னம்பலத்தைத் தாமரை யோடு உவமிப்பர் (494).

4. புரம் ஒன்று இரண்டும் - மூன்றுபுரங்களையும்; ஒன்றும் இரண்டு மென்று உம்மையை முன்னுங் கூட்டுக. புவனமுண்ணும் சரம் - திருமால். சலிக்க - நடுங்க. இரண்டு மலர்த்தாளும் ஊன்றின் - நிற்கும் திருக்கோலத் தோடு இரண்டு திருவடிகளையும் சிவபெருமான் ஊன்றினால். பதஞ்சலி முனி வர் ஆதிசேடனாதலின், இரண்டுதாளும் ஊன்றுதலினால் பாரம் பூமியில் உறைத்துப் பூமியைச் சுமக்கும் தமக்குத் துன்பஞ்செய்யுமென்று கருதியோ ஒரு காலமட்டும் ஊன்றும் நடன தரிசனத்தை அம் முனிவர் விரும்பி னார்? பரம் - பாரம். கொண்டவா - கொண்டவாறு. பதஞ்சலி வரமொன்று கொண்டவாறு பரம் ஒன்றும் என்றோ?

(நேரிசையாசிரியப்பா)

5. சலியாது முயன்ற தவப்பெருந் தொண்டர்
பலநா ளோதிக் கலைமுற்று நிரம்பி
அளவையி னளந்துகொண் டுத்தியிற் றெளிந்து
செம்பொரு ளிதுவெனத் தேறி யம்பலத்
தாரா வன்பினோ டகனமர்ந் திறைஞ்சிப்
பேரா வியற்கை பெற்றனர் யானே
சரியையிற் சரியாது கிரியையிற் றளரா
தியோகத் துணங்கா தொண்பொரு டூக்காது
வறிதே நின்றிரு மன்ற நோக்கிப்
பிறவா நன்னெறி பெற்றன னன்றே

---

5. (அடி, 1.) சலியாது - தளராமல். தவப்பெருந் தொண்டர் - தவத்தையுடைய பெரிய தொண்டர்கள்.

(3-5.) அளவை - பிரமாணம்; உத்தி - யுக்தி; "ஐயந் திரிபின் றளந் துத்தி யிற்றெளிந்து, மெய்யுணர்ச்சிக் கண்விழிப்பத் தூங்குவார்" (307) என்றார் முன்னும். 'அளவைகளாவன: பொறிகளாற் காணுங் காட்சியும், குறிகளா னுய்த்துணரும் அனுமானமும், கருத்தாமொழியாகிய ஆகமமு மென மூன்று. ஒப்புப்பற்றியுணரும் உவமையும், இங்ஙனமன்றாயின் இது கூடாதென்றுணரும் அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்கு மாறாய இன்மையு மென இவற்றைக் கூட்டி ஆறென்பாருமுளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றுள்ளே அடங்குதலின், மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறுவது இது கூடும் இது கூடாதெனத் தன்கண்ணே தோன்றுவது; இதனை வட நூலார் யுக்தியென்ப' (குறள், 242) என்று பரிமேலழகர் எழுதிய உரைப் பகுதி இங்கே பயன்படும். செம்பொருள் - உண்மைப்பொருள் (457). அம்பலத்து - திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண். இறைஞ்சி - நின்னை வணங்கி.

(6.) பேரா இயற்கை - முத்தி (572; குறள், 370.)

தவப்பெருந் தொண்டர் (1) பெற்றனர் (6.)

(7-8.) சரியாது - நடவாமல். ஒண்பொருள் தூக்காது - ஞான நூல்களை ஆராய்ந்தறியாமல்; என்றது ஞானநெறியில் நில்லாமையைக் குறித்தபடி.

(9) வறிதே - யாதொரு கருத்தும் இன்றி. மன்றம் நோக்கியென்றது நடராசப்பெருமான் திருவடியைத் தரிசித்து என்றபடி.

(1-10.) தவத்தையுடைய தொண்டர்கள் ஓதுதல் முதலிய பல பெரு முயற்சிகளைச் செய்து வீடுபெற்றனர்; அடியேனோ அம்பலதரிசன மாத்திரத்தில் பிறவா நெறி பெற்றேன்.

முட்புறம் பொதிந்த நெட்டிலைக் கைதை
சுரிமுகப் பணிலமொடு சூலுளைந் துமிழ்ந்த
தரளம் வெண்மடற் றாங்குவ தம்ம
கருங்கழிக் கரையில் வெண்பொடி பூசி
இருந்தவ முஞற்றியு மியாம்பெறற் கரிய
செஞ்சடைக் கிடந்த வெண்மதிக் கடவுள்
வருகவென் றழைத்துப் பெருநயப் பெய்திக்
கண்ணீர் வாரக் கலந்துடன் றழீஇ
உண்ணென வெண்சோ றேந்தித் தண்ணென
உடுக்கணத் தொடுமவ் வுடுபதிக் கடவுளை
மடற்றலைத் தாங்கி வைகுவது கடுக்கும்
நெய்தலொடு தழீஇய மருத வேலித்
தெய்வப் புலியூர் வைதிகக் கூத்த
பொன்னிறப் புறவுங் கருநிறக் காக்கையும்
மன்னுமா லிமய வரைப்புறஞ் சேர்ந்துழி
இருதிறப் பறவைக்கு மொருநிற னல்லதை
நிறம்வேறு தெரிப்ப துண்டோ விறைவநின்

(11-21.) தாழையின் வருணனை.

(11.) கைதை - தாழை.

(12-3.) சுரிமுகப்பணிலம் - சுழிந்த முகத்தையுடைய சங்கு. சூல் உளைந்து உமிழ்ந்த - அச் சங்கு கருப்பம் முதிர்ந்து ஈன்ற. சங்கையும் முத்தையும் ஒருங்கே தாங்குதல்.

(14-6.) வெண்பொடி - தாழம்பூவிலுள்ள தாது; திருநீறென்பது வேறு பொருள். யாம் பெறுதற்கரிய செஞ்சடையென்றது தாழை மலரின் உட்கோள்; என்றது சிவபிரான் அம்மலரை அணியாமையைக் குறித்தது. வெண்மதிக் கடவுள் : விளி.

(17-8.) நயப்பு - விருப்பம். கண்ணீர் வார - தேனாகிய நீர் ஒழுக; கண்ணிலிருந்து அன்பினால் நீர்பெருகவென்பது வேறொரு பொருள்; கண்ணீர் : சிலேடை.

(19.) வெண்சோறென்றது தாழம்பூவிலுள்ள ஒருவகைப் பொருளை; வழக்கு; வெள்ளிய அன்னமென்பது வேறு பொருள்; “கூன் கைதை, சோறு கால்வன” (திருவிளை. நாட்டுப். 41.)

(19-20.) (பி - ம்.) ‘தண்ணெ, னுடுக்கணத்தொடும்.’

உடுக்கணம் - நட்சத்திரக் கூட்டம். உடுபதிக் கடவுளை - சந்திரனாகிய தெய்வத்தை.

(12-21.) சங்குக்குச் சந்திரனும் முத்துக்களுக்கு நட்சத்திரங்களும் உவமைகள்.

(24-7.) மேருவைச் சேர்ந்த பொன்னிறமுள்ள புறவும் கருநிறக் காக்கையும் பொன்னிறத்தையே அடையும்; “மாயனன் மாமணி கண்டன் வளர்

இன்னருள் பழுத்த சந்நிதி சேர்ந்துழி
இருவேம் பெற்றது மொருபே றுகலின்
வேற்றுமை யுளதோ வில்லை
ஆற்றசால் சிறப்பி னனையரோ டெனக்கே.

(நேரிசைவெண்பா)

6. ஓட்டுவிக்கக் கூட்டிலைவிட் டோடும் பொறியரவைந்
தாட்டுவிக்குஞ் சித்தர்நீ ரானக்காற் - கூட்டமிட்டு
மன்றாடு மும்மையொரு மாசுண நின் றாட்டுவிக்க
நின்றாடு கின்றதென்கொ னீர்.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

7. நீருண்ட புண்டரி கத்துணைத் தாணிழற் கீழ்ப்பொலியும்
சீருண் டடித்தொண்டு செய்யா வெனக்குஞ்சிற் றம்பலத்தெம்
காருண்ட கண்டனைக் கண்டன னுலக் கடலமுதம்
ஆருண் டனர்மற் றவரெவ ரேனு மமரர்களே.

சடை யாற்கடிமை, யாயின தொண்டர் துறக்கம் பெறுவது சொல்லு டைத்தே, காய்சின வானை வளருங் கனக மலையருகே, போயின காக்கையு மன்றே படைத்தது பொன்வண்ணமே" (பொன்வண்ணத். 100); "மாலி மயப், பொருப்பகஞ் சேர்ந்தபொல் லாக்கருங் காக்கையும் பொன்னிறமா, யிருக்கும்" (யா. கா. அவையடக்கம், 3).

(29-31.) இருவேம் - தவப்பெருந்தொண்டரும் அடியேனும். தவப் பெருந் தொண்டர் பன்னாள் முயன்று தவஞ் செய்தமைக்கும், யான் சிறிதும் முயலாது தரிசனமாத்திரம் செய்தமைக்கும் பயனில் வாசியில்லை யென்ற வாறு.

6. ஓட்டுவிக்க - மனத்தைப் பல வழிகளில் ஓடச்செய்ய. கூடு - தேகம். பொறியரவு - இந்திரியங்களாகிய பாம்புகள் (சீவக. 375), புள்ளிகளை யுடைய பாம்பு ; சிலேடை. மன்றில் ஆடும் ஒரு மாசுணமென்றது பதஞ்ச லியை. அவர்பொருட்டுச் சிவபெருமான் நடனம் புரிந்தருளினரென்பது தல வரலாறாதலின், 'ஒருமாசுண நின்றாட்டுவிக்க' என்றார் (470); "பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடக" (திருவா.) பொறியரவு : 468. ஐந்துபாம்புகளை ஆட்டுவிக்கவல்ல சித்தராகிய நீர் ஒரு பாம்பு நின்று ஆட்டுவிக்க ஆடுவது என்ன வியப்பென்றபடி. பாம்பாட்டு சித்தரெனச் சித்தர்களில் ஒருவகை யார் உண்டு.

7. நீருண்டவென்றது புண்டரிகத்துக்கு அடை. புண்டரிகம் - இங்கே, செந்தாமரை ; தக்க. 22, உரையைப்பார்க்க. தாணிழற்கீழ்ப் பொலியும் சீராவது வீடுபெறுதல், திருத்தாளே வீடாதலின் (முருகு. 62-3, ந.). எனக்கும் சீருண்டு ; உம்மை இழிவுசிறப்பு. அக்கடலமுதம் : அகரம் பண்டறி சுட்டு ; உலகறிசுட்டுமாம். அமுதத்தை ஆருண்டாலும் அவர்கள் இறவாமை நீங்கி அமரராதல்போல இறைவன் தரிசனத்தை யார் பெறினும் அவர் வீடு பெறுவரென்றவாறு.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

8. அமரர் கோமக னரும்பெறல் வாழ்க்கையும்
இருநிதிக் கிழவ னொருபெரு வெறுக்கையும்
ஐங்கணைக் கிழவன் றுஞ்சா நலனும்
ஒருவழிக் கிடைப்பினும் வெருவந்து கலங்கிக்
கைத்தூண் வாழ்க்கை யுத்தம யோகிகட்
கெத்திறம் வைகினு மிடையூ றின்றே, யானே
வளியுண் புளிப்பும் பித்துண் கைப்பும்
ஐயுண் மதுரமு மல்லன பிறவும்
நாச்சுவை யறிய நல்கின மேற்சென்
றதுவது வாக வழுந்திப் புதிதுண்டு
கழிபெருங் காம மூழ்கி முழுவதும்
பாவமும் பழியு மேவுவ தல்லது
செம்பொரு டெரிந்து சிற்றறி வொரீஇ
ஐம்புல னடக்கி யறந்தலை நின்று
தீநெறி விலக்கி நன்னெறிப் படர்தற்
குரனில் காட்சி யிழுதைய னுதலிற்
பூவாது பழுக்குஞ் சூலடிப் பனசம்
பார்கிழித் தோடிப் பணியுல களந்த

---

8. (அடி, 1 - 6.) உத்தமயோகியர் இலக்கணம்.

அமரர் கோமகன் - இந்திரன். இருநிதிக் கிழவன் - குபேரன்; இருநிதி - சங்கநிதி, பதுமநிதி. ஐங்கணைக் கிழவன் - மன்மதன். நலன் - அழகு. ஒருவழி - ஒருங்கே. வெருவந்து - அஞ்சி. கைத்தூண் வாழ்க்கை - கையிற் பெற்ற உணவை உண்டுவாழும் வாழ்க்கை ; கரபாத்திர மென்பர் ; " நோன்பியர், கையூ ணிருக்கை " (நற். 22 : 6-7); " பலர்தங், கைத்தூண் வாழ்க்கை " (மணி. 18 : 15-6). வாழ்க்கையையுடைய உத்தம யோகிகள்.

(7-10.) வளியுண் புளிப்பு - வாதத்தொடர்புடைய புளிச்சுவை. பித்துண் கைப்பு - பித்தத் தொடர்புடைய கைப்புச் சுவை. ஐயுண் மதுரம் - கபத்தொடர்புடைய இனிப்புச்சுவை; உண்ணுதல் - பொருந்துதல்; 'வாதம் எழும்பிடிற் புளிப்பு நாவிலேறும்; பித்தம் எழும்பிடிற் கசப்பு நாவிலேறும்; சிலேத்துமம் எழும்பிடில் இனிப்பு நாவிலேறும்' (வைத்திய சார சங்கிரகம், ப. 45.)

(13.) செம்பொருள் - மெய்ஞ்ஞானம். சிற்றறிவு - பசுஞானம்.

(16.) உரனில் காட்சி இழுதையன் - வன்மையில்லாத அறிவையுடைய கீழ்மகன்.

(17.) சூல் - கருப்பம் ; இப் பலா வேரிற் காய்த்துப் பழுப்பது ; 56, குறிப்பைப் பார்க்க. பனசம் - பலாமரம்.

(18.) பணியுலகு - நாகலோகம்.

வேர்தொறும் வேர்தொறும் வெவ்வேறு பழுத்து
முட்புறக் கனிக டுக்குவ தொட்பமொடு
பதஞ்சலி முனிவனைப் பார்கொளத் தந்த
பிலங்கொளக் கொடுக்கும் பலங்கள்பல நிகர்க்கும்
மல்லலம் பொழில்சூழ் தில்லை வாண
வரமொன் றிங்கெனக் கருளல் வேண்டும், அதுவே
பெருங்குளிர்க் குடைந்த காலைக் கருந்துணி
பலதொடுத் திசைத்த வொருதுணி யல்லது
பிறிதொன்று கிடையா தாக வறுமனைக்
கடைப்புறத் திண்ணை யல்லது கிடக்கைக்
கிடம்பிறி தில்லை யாக கடும்பசிக்
குப்பின் றட்ட புற்கையூ ணல்லது
மற்றொ ருண்டி வாய்விட் டரற்றினும்
ஈகுந ரில்லை யாகநா ளுளும்
ஒழுக்க நிறைந்த விழுப்பெருங் கேள்வி
மெய்த்தவர் குழாத்தொடும் வைக வித்திறம்
உடனீங் களவு முதவிக் கடவுணின்
பெரும்பத மன்றியான் பிறிதொன்
றிரந்தனன் வேண்டினு மீந்திடா ததுவே.

(19.) வேரிற் பழுக்கும் பலாமரத்தை வேர்ப்பலாவென்று கூறுவர்.

(22.) பிலம் - பாதாளலோகம். பலங்கள் - பழங்கள்.

(17-22.) நாகலோகத்தளவும் சென்ற பலாமரத்தின் வேர்கள் பழங்களைத் தாங்குதல், நடராசப் பெருமானது தாண்டவத்துக்குக் காரணராகிய பதஞ்சலிமுனிவரை இவ்வுலகிற்குத் தந்தது கருதி நாகலோகத்திற்கு அவற்றை அப்பலாமரம் வழங்குவது போன்றது.

(25-7.) கருந்துணி - அழுக்கடைந்து கரிதாகிய துணி. இசைத்த - தைத்து மூட்டிய. ஒரு துணியென்றது இங்கே கந்தையை; "மாசித் திங்கண் மாசின சின்னத் துணிமுள்ளின், ஊசித் துன்ன மூசிய வாடையுடையாக" (சீவக. 2929). வறுமனை - பாழ்வீடு.

(28-30.) கடைப்புறத் திண்ணை - வாயிற்புறத்துத் திண்ணை. கிடக்கைக்கு - படுப்பதற்கு; "உறங்கப்புறந் திண்ணையுண்டு" (பட்டினத்துப்.) உப்பின்றட்ட புற்கையூண் - உப்பில்லாமற் காய்ச்சிய புல்லரிசிக் கூழ்; "உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே" (பழம்பாடல்).

(35.) உடல் நீங்களவும் - இறக்கும் வரையிலும். பதமே முத்தியாதலின் அதனை இரந்தார் (637).

(முடிபு.) ஈந்திடாததுவாகிய (37) வரம் ஒன்று அருளல் வேண்டும் (24.)

(நேரிசைவெண்பா)

9. வேதண்ட மேபுயங்கள் விண்ணே திருமேனி
மூதண்ட கூடமே மோலியாம் - கோதண்டம்
ஒற்றைமா மேரு வுமாபதியார் நின்றுடப்
பற்றுமோ சிற்றம் பலம்.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

10. பற்றம் பலமிதித் துத்துதித் தேசெவ்வி பார்த்துப்புல்லர்
வெற்றம் பலந்தொறு மெய்யிளைத் தேறுவர் வீணர்கெட்டேன்
குற்றம் பலபொறுத் தென்னையு மாண்டுகொண் டோன்புலியூர்ச்
சிற்றம் பலங்கண்டு பேரம் பலத்தைச்செய் யாதவரே.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

11. செய்தவ வேட மெய்யிற் ருங்கிக்
கைதவ வொழுக்கமுள் வைத்துப் பொதிந்தும்
வடதிசைக் குன்றம் வாய்பிளந் தன்ன
கடவுண் மன்றிற் றிருநடங் கும்பிட்

---

9. இறைவனுடைய திருவுருவத்தின் பெருமை கூறப்படும்.

வேதண்டம் - மலைகள். விண் - ஆகாசம். விண்ணே திருமேனி : 81,83,87,89. மோலி - திருமுடி. கோதண்டம் - வில். உமாபதியார் - இங்ஙனம் பெரிய திருவுருவையுடைய சிவபெருமான். சிற்றம்பலம் என்றது இங்கே சிறிய சபையென்னும் பொருளையுடையதாய், மலைகள் முதலியவற்றைப் புயங்கள் முதலியனவாகவுடைய பெரிய திருவுருவத்தினராகிய சிவபிரான் ஆடுதற்குப் போதியதாகாதே யென்பதுபட நின்றது.

பேரம்பலமென்று ஒன்றுண்மையின் இது சிற்றம்பலமாயிற்று ; "தப்ர சபை" என்று வடமொழியில் வழங்கும் வழக்கும் அறிக ; "சிற்றம் பலமுந் திருப்பெரும்பே ரம்பலமும்" (இராசராச சோழனுலா, 30.)

10. பல் தம்பலம் - பல்லால் மென்று துப்பிய தாம்பூல எச்சில். செவ்வி - இன்முகத்தோடு இருக்கும் சமயம். வெறு அம்பலம் - பயனற்ற சபை. கெட்டேன் : இரக்கக் குறிப்பு. என்னையும் : உம்மை இழிவு சிறப்பு ; ஆட்கொள்ளுதற்கு எள்ளத்தனையும் தகுதியில்லேனாகிய என்னையுமென்னும் பொருட்டு. பேர் அம் பலத்தை - பெரிய அழகிய பயனாகிய வீட்டை. செய்யாதவர் - பெறாதவர். செய்யாதவர் ஏறுவர், அவர் வீணர் என்க.

11. (அடி, 1-5.) கைதவவொழுக்கம் - வஞ்சனையையுடைய தீயநடை. பொதிந்தும் - புறந்தோன்றாதவாறு மறைத்தும். வடதிசைக் குன்றம் -

டுய்வது கிடைத்தனன் யானே யுய்தற்
கொருபெருந் தவமு முஞற்றில னுஞற்றா
தெளிதினிற் பெற்ற தென்னெனக் கிளப்பிற்
கூடா வொழுக்கம் பூண்டும் வேடம்
கொண்டதற் கேற்பநின் றொண்டரொடு பயிறலிற்
பூண்டவவ் வேடங் காண்டொறுங் காண்டொறும்
நின்னிலை யென்னிடத் துன்னி யுன்னிப்
பன்னா ணோக்கின ராகலி னன்னவர்
பாவனை முற்றியப் பாவகப் பயனின்யான்
மேவரப் பெற்றனன் போலு மாகலின்
எவ்விடத் தவருனை யெண்ணினர் நீயுமற்
றவ்விடத் துளையெனற் கையம்வே றின்றே, அதனால்
இருபெருஞ் சுடரு மொருபெரும் புருடனும்

மேருமலை. மன்று - சிற்றம்பலம். அது பொன்னால் வேய்ந்ததாதலின், மேருவை உவமை கூறினார். திருவாயிலுக்கு மேருவின் வாய்பிளப்பு உவமை. கிடைத்தனன் - அடைந்தேன்.

(6.) உஞற்றிலன் - செய்திலேன்.

(8-16.) இவ்வடிகளில் தாம் தவம் செய்யாதிருந்தும் திருவருட்கு இலக்காயினமைக்குக் காரணம் கூறுகின்றார்.

(8.) வேடம் - தொண்டர் வேடம். (பி - ம்.) 'ஒழுக்கமாயினும்'.

(12.) நோக்கினவர் தொண்டர்.

(13.) பாவகப் பயனின் - பாவனை செய்ததன் பயனால்.

(14.) மேவரப் பெற்றனன் - உய்வதற்கேற்ற தகுதி அடையப் பெற்றேன்.

(1-16.) அடியேன் புறத்தே தொண்டர்வேடந் தாங்கி அகத்தே தீயொழுக்கமுடையவனாக இருந்தும் நின்தொண்டர்களோடு பழகினமையின் அவர்கள் என் புறவேடத்தை மெய்யென நம்பி என்னைத் தக்கவனாகப் பாவித்தனர். என்பால் தேவரீர் எழுந்தருளியிருப்பதாக அவர் பாவித்த பாவனை உண்மையிலேயே நான் உய்யும் நெறியைப் பெறச் செய்தது; "வெள்ள வேணிப் பெருந்தகைக்கு யாஞ்செய் யடிமை மெய்யாகக், கள்ள வேடம் புனைந்திருந்த கள்வ ரெல்லாங் களங்கமறும், உள்ள மோடு மெய்யடியா ராக வுள்ளத் துள்ளுமருள், வள்ள லாகும் வசவேசன் மலர்த்தா டலையால் வணங்குவாம்" (பிரபு. துதி. 6) என்னும் அருமைச்செய்யுள் இங்கே ஞாபகத்திற்கு வருகின்றது.

(17.) ஒரு பெரும் புருடன் - இயமானன்.

ஐவகைப் பூதமோ டெண்வகை யுறுப்பின்
மாபெருங் காயந் தாங்கி யோய்வின்
றருண்முந் துறுத்த வைந்தொழி னடிக்கும்
பரமா னந்தக் கூத்த கருணையொடு
நிலையில் பொருளு நிலையியற் பொருளும்
உலையா மரபி னுளங்கொளப் படுத்திப்
புல்லறி வகற்றி நல்லறிவு கொளீஇ
எம்ம னோரையு மிடித்துவரை நிறுத்திச்
செம்மைசெய் தருளத் திருவுருக் கொண்ட
நற்றவத் தொண்டர் கூட்டம்
பெற்றவர்க் குண்டோ பெறத்தகா தனவே.

(நேரிசை வெண்பா)

12. தக்கனார் வேள்வி தகர்த்துச் சமர்முடித்த
நக்கனார் தில்லை நடராசர் - ஒக்கற்

(17-9.) சூரியசந்திரர், இயமானன், பஞ்சபூதமென்னும் எட்டும் இறைவன் திருவுருவம். காயம் - திருமேனி; "இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி யியமான னாயெறியுங் காற்று மாகி, அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி யாகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகி" (தே. திருநா.)

(20-21.) அருள் முந்துறுத்த - அருளை முன்னே செலுத்திய; ஆன்மாக்களின்பாலுள்ள பேரருளால் ஐந்தொழில்களையும் நடத்துகின்றா ரென்றபடி. ஐந்தொழில் நடிக்கும் கூத்த - ஐந்தொழிலும் இயலும்படி நடனம் செய்யும் நடராசப் பெருமானே; இதன் விரிவை 451-ஆம் செய்யுளிற் காணலாம்.

(22.) நிலையில் பொருள் - சரம். நிலையியற்பொருள் - அசரம்.

(24.) புல்லறிவு - பாசஞானம், பசுஞானம். நல்லறிவு - பதிஞானம். கொளீஇ - கொளச்செய்து.

(25.) இடித்து வரை நிறுத்தி - இடித்துரைத்து நன்னெறியிலே நிற்கச் செய்து (தொல். கற்பு. 14.)

(27-8.) தொண்டரோடு கூடுதலைப் பெற்றவருக்கு எல்லாப் பேறுகளும் கிடைக்கு மென்றவாறு; "அன்பர்பணி செய்யவெனை யாளாக்கி விட்டுவிட்டால், இன்பநிலை தானேவந் தெய்தும் பராபரமே" (தாயு. பராபரக். 155.)

12. சமர் - போர். நக்கனார் - திகம்பரர். ஒக்கல் - சுற்றத்தாராகிய. படப் பாயலான் - படத்தையுடைய பாம்பாகிய படுக்கையையுடைய திருமால். பைந்தொடி - உமாதேவியார். தம் திருவடியைக் காணாமல்

படப்பாய லான்காணப் பைந்தொடிதா ளென்றே
இடப்பாதந் தூக்கியவா வின்று.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

13. இனமொக்குந் தொண்டரொ டென்னையு மாட்கொண்ட
வீசர்தில்லைக்
கனமொக்குங் கண்டத்தெங் கண்ணுத லார்சடைக்
காடுகஞ்ச
வனமொக்கு மற்றவ் வனத்தே குடிகொண்டு
வாழும்வெள்ளை
அனமொக்குங் கங்கை யருகேவெண் சங்கொக்கு
மம்புலியே.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

14. புலிக்கான் முனிவற்குப் பொற்கழல் காட்டிக்
கலிக்கா னிவந்த கட்டில் வாங்கி
மாயோன் மணிப்படப் பாயலு மெடுத்து
வறும்பாழ் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்

இருக்கும் திருமாலுக்கு இப்பொழுது வலப்பாதத்தைக் காட்டாமல் இடத்தாளாகிய குஞ்சித பாதத்தைக் காட்டத் துணிந்தது அது தம் வாமபாகத்தினராகிய உமாதேவியாருக்குரியதாதலின், அதை அவன் கண்டமையாற் குறைவின்றென்று கருதியோ? தூக்கியவா - தூக்கியவாறு.

13. தம்முள் தகுதியால் இனம் ஒத்த தொண்டர்களோடு, சிறிதும் தகுதியில்லாத என்னையும் ஆட்கொண்ட. கனம் - மேகம். சடைக்காடு - சடைத்தொகுதி; அது செந்நிறமுடையதாதலின் செந்தாமரைவனமொத்தது (346). கஞ்சம் - தாமரை. கங்கை வெண்ணிறமுடையதாதலின் அதற்கு வெள்ளையன்னத்தை உவமை கூறினர்.

14. (அடி, 1 - 5.) புலிக்கால் முனிவன் - வியாக்கிரபாதர். கலிக்கால் நிவந்த கட்டு இல் வாங்கி - துன்பத்தினிடத்தே ஓங்கிய பந்தத்தாலாகிய உடம்பை நீக்கி; பிறவிப்பிணியைப் போக்கி யென்றவாறு. உடலை இல்லாகக் கூறுதல் ஆன்றோர் மரபு. ஓசையையுடைய காற்றூற் பொங்கிய பாற்கடலாகிய கட்டிலை வியாக்கிரபாதருடைய புத்திரராகிய உபமன்யு முனிவருக்காக வருவித்தென்று பொருள் கூறுவாருமுளர். மாயோன் மணிப்படப் பாயல் - திருமாலின் படுக்கையாகிய ஆதிசேடன்; என்றது அவனது அவதாரமாகிய பதஞ்சலி முனிவரை. வறும்பாழ் வீட்டில் - சூனியமாகிய சிதாகாசத்தில். இருவருக்கும் அருள் செய்தமையைக் கூறியபடி.

துறங்காது விழித்த வொருதனிக் கள்வ
காற்றேர்க் குடம்பைக் காமப்புட் படுக்கத்
தீப்பொறி வைத்த திருநுதற் கண்ண
ஆதி நான்மறை வேதியற் பயந்த
தாதை யாகிய மாதவ ரொருவரும்
இருங்கா ளத்தி யிறைவர்முன் னுண்ண
அருஞ்சா பத்தா லமுதமூ னாக்கும்
நற்றவ வேடக் கொற்றவ ரொருவரும்
ஒருபிழை செய்யா தருள்வழி நிற்பவவ்
விருவர்கண் பறித்த தரும மூர்த்தி

ஒருவருக்குப் பொன்னாலாகிய கழலென்னும் ஆபரணத்தைக் காட்டி அவரது கட்டிலைவாங்கி, மற்றொருவரது படுக்கையையுமெடுத்து இரண்டையும் ஒரு பாழ்வீட்டில் ஒளித்துவைத்துக்கொண்ட கள்வவென வேறொரு பொருள் தோற்றியது.

(6-7.) கால் தேர் குடம்பை காமன் புள் - தென்றற்காற்றாகிய தேரைக் கூடாகவுடைய காமனாகிய பறவையை. தீப்பொறி - நெருப்புப் பொறி; தீமையையுடைய யந்திரமென்பது வேறுபொருள்.

(8-14.) வேதியன் - பிரமதேவர். மாதவர் - திருமால். ஒரு பிராமணனைப்பெற்ற தவத்தினராகிய ஒருவரென்பது மற்றொருபொருள். சாபத்தால் அமுதம் ஊனாக்குமென்றது முற்பிறப்பில் அருச்சுனனாக இருந்தபோது இறைவன் இட்ட கட்டளையை நினைந்து கூறியபடி; "தன்னிகர் சங்கரன் றான ளித்தெமை, இன்னல்செய் வேடனென் றிகழ்ந்து கூறினை, அன்னதால் வேட்டுவ வரச னாகியே", "தென்றிசைக் கயிலையைச் சென்று சேர்ந்துநீ, குன்றலி லன்புருக் கொண்டு நம்மய, நன்றிகொ ளிலிங்கபூ சனை நற் பத்தியல், ஒன்றையு முணர்ந்திடா துவந்து செய்தரோ", "கோலமே முதலிய விலங்கு கொன்றுநீ, சாலவே தசையமு தருத்திச் சாருநாள், ஏலவே முத்தியு மீதும்" (**சீகாளத்திப்.** சிலந்திமுதலிய முற்கதை. 65-7) எனவரும் செய்யுட்களால் இது விளங்கும். சாபத்தால் - வில்லினால், சபித்தலால்; சிலேடை. அமுதம் ஊனாக்கும் - ஊனை நினக்கு உணவாகச் செய்யும். நல் தவவேடக் கொற்றவர்-நல்ல தவத்தையுடைய வேடர்களுக்குத்தலைவராகிய கண்ணப்ப நாயனார்; நல்ல தவ வேடத்தையுடைய அரசரென்பது மற்றொரு பொருள். வேடரென்பது இங்ஙனமே, "இவ்வேடர், கொத்துக்கெலாமோர் கொடும்பழியைச் செய்தீரே" (**கந்த.** வள்ளியம்மை. 108) எனச் சிலேடையில் அமைக்கப் பட்டுள்ளது. தவம் நிறைந்தவரொருவரது கண்ணையும், தவவேடத்தினராகிய அரசரொருவரது கண்ணையும் அவ்விருவரும் பிழையின்றி நிற்பவும் பறித்தாயென ஒருபொருள் தோற்றியது.

முட்டையிற் கருவில் வித்தினில் வெயர்ப்பில்
நிற்பன நெளிவ தத்துவ தவழ்வ
நடப்பன கிடப்பன பறப்பன வாகக்
கண்ணகன் ஞாலத் தெண்ணில்பல் கோடிப்
பிள்ளைகள் பெற்ற பெருமனைக் கிழத்திக்கு
நெல்லிரு நாழி நிறையக் கொடுத்தாங்
கெண்ணான் கறமு மியற்றுதி நீயென
வள்ளன்மை செலுத்து மொண்ணிதிச் செல்வ
அளியன் மாற்றமொன் றிகழாது கேண்மதி
எழுவகைச் சனனத் தெம்ம னோரும்
உழிதரு பிறப்பிற் குட்குவந் தம்ம
முழுவது மொரீஇ முத்திபெற் றுய்வான்
நின்னடிக் கமலம் போற்றுப விந்நிலத்
தொருபது வகைத்தாம் யோனிதோ றுழன்றும்
வெருவரும் பிறப்பின் வேட்கைய னாகிநின்
சந்நிதி புக்குமத் தாமரைக் கண்ணான்
துஞ்சினன் றுயிலொரீஇ யெழாஅன்
அஞ்சினன் போலுநின் னுடல்காண் பதற்கே.

(15-22.) முட்டையிற் பிறப்பன அண்டசமென்றும், கருவிற் பிறப்பன சராயுசமென்றும், வித்திற் பிறப்பன உற்பீசமென்றும், வேர்வையிற் பிறப்பன சுவேதசமென்றும் கூறப்படும்; **கந்தர் கலிவெண்பா, 15-**ஆம் கண்ணியின் குறிப்புரையைப் பார்க்க. பெருமனைக்கிழத்தி-உமாதேவியார். இருநாழி நெல்லை அளித்தது காஞ்சீபுரத்தில்; “ இல்லாளே முப்பத் திரண்டறமுஞ் செய்திருப்ப ” (617) என்பர். பல பிள்ளைகளைப் பெற்ற தாய்க்கு இரண்டுநாழி நெல்லைக் கொடுத்து முப்பத்திரண்டறமும் வளர்க்கச் செய்தாய்.

கள்வ (5), தருமமூர்த்தி (14), செல்வ (22) என்பன நிந்தாஸ்துதி.

(23.) அளியன் - இரங்கத்தக்கவனாகிய அடியேன். மாற்றம் - விண்ணப்பம்.

(24-7.) எழுவகைச் சனனம் - முன்னர்க்கூறிய, நிற்பன முதலிய எழுவகைப் பிறப்புக்கள்; தேவகதி முதலிய ஏழெனினும் ஆம். உழிதரு - சுழலும். உட்குவந்து - அஞ்சி. முழுவதும் ஒரீஇ - பற்றுக்கள் யாவையும் நீங்கி.

(28-32.) ஒருபதுவகையென்றது திருமால் எடுத்த பத்து அவதாரங்களை நினைந்து கூறியபடி. தில்லையில் கோவிந்தராசப் பெருமாள் பள்ளிகொண்ட திருக்கோலத்தோடு இருத்தலை இங்கே கருதினார். தாமரைக் கண்ணானென்றது தரிசனம்செய்தற்கு ஏற்ற கருவியாற் குறைவிலனென்ற

(நேரிசைவெண்பா)

15. ஆட்டுகின்றே ரின்றிமன்று ளாடுமா னந்தத்தேன்
காட்டுகின்ற முக்கட் கரும்பொன்று - வேட்டதனை
உற்றுநெடு நாளாக வுண்ணுமோர் மால்யானை
பெற்றதொரு கூந்தற் பிடி.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

16. பிடிப்ப துமக்கெனை வேண்டின்வெங் கூற்றெனும் பேர்முடிய
முடிப்பது மத்த முடியார்க்கு வேண்டுமுக் கட்பரனுர்
அடிப்பது மத்தொன் றெடுத்துத்தென் பான்முக மாகநின்று
நடிப்பது மத்தன்மை யாநம ருரிது நாடுமினே.

கருத்தினது. துஞ்சினன் - அதனைப் பயன்படுத்தாமல் துயின்றான். அணிமையிலிருந்தும் பிறப்பறுக்க முயன்றிலனென்பது கருத்து.

15. ஆட்டுகின்றேரின்றி : " நட்டுவ ருரை யறிகிலன் " (பழமலை யந்தாதி). முக்கட் கரும்பு : " கண்டங் கரியதாங் கண்மூன் றுடையதாம்... ....ஒற்றிக், கடலருகே நிற்குங் கரும்பு " (பட்டினத்தார் பாடல்.) ஆனந்தத் தேன் காட்டுகின்ற முக்கட்கரும்பு : " ஆனந்தத் தேன்சொரியும், குனிப்புடையான் " (திருவா. திருக்கோத்தும்பி.) கரும்பினுச்சியிலே தேன் கூடு இருத்தல் இயல்பாதலின் தேன்காட்டுங் கரும்பாக உருவகஞ் செய்தார்; " கரும்பி னணிமடற் றெடுத்த, நிறையுறு தீந்தேன் " (பெருங். 1. 48: 146-7); " தீங்கரும் பெருத்திற் றூங்கி யீயின்றி யிருந்த தீந்தேன் " (சீவக. 712.) கரும்பொன்று ஆடும். அதனை வேட்டு. மால்யானை - விநாயகக் கடவுளை. பிடி : உமாதேவியார். உண்ணும் - நுகரும்.

ஒரு கரும்பு ஆலையில் ஆட்டுவாரின்றி ஆடுகின்றது ; ஓரானையைப் பெற்ற பிடியொன்று நெடுநாளாக அதனை உண்ணுகின்றதென்றவாறு.

16. உமக்கு என்னைப் பிடிப்பது வேண்டின், மத்தமுடியாருக்குக் கூற்றெனும் பேர் முடிய உம்மை முடிப்பது வேண்டுமென்க. வேண்டும் : தேற்ற வினை. என்னை நீர் பிடித்தால் உம்மைச் சிவபெருமான் சங்காரஞ் செய்வரென்றபடி. மத்தம் - ஊமத்த மலர். அடிப்பதுமத்து ஒன்று எடுத்து- திருவடியாகிய தாமரைகளில் ஒன்றைத் தூக்கி. அத்தன்மையாம்-நும்மைச் சங்கரிக்கும் குறிப்பைக் கொண்டதாகும். யமன் தென்றிசைத் தலைவ னுதலின், சிவபிரான் அத்திசையை நோக்கித் திருவடியைத் தூக்கி ஆடுதல் தம் திருவடியால் அவனை உதைத்து அடக்கும் குறிக்கோளுடையதென்றார். நமனை யுதைத்த திருவடியும் இடத்திருவடியேயென்பது இங்கே அறிதற்குரி யது ; " மதத்தான் மிக்கான் மற்றிவன் மைந்த னுயிர்வாங்கப், பதைத்தா னென்னு வுன்னி வெகுண்டான் பதிமூன்றும், சிதைத்தான் வாமச் சேவடி தன்னுற் சிறிதுந்தி, உதைத்தான் கூற்றன் விண்முகில் போன்மண்

(நேரிசையாசிரியப்பா)

17. மின்வீழ்ந் தன்ன விரிசடைக் காட்டிற்
பன்மாண் டுத்திப் பஃறலைப் பாந்தட்
சிறுமூச்சிற் பிறந்த பெருங்காற் றடிப்ப
விரிதிரை சுருட்டும் பொருபுனற் கங்கை
படம்விரித் தாடுமச் சுடிகைவா ளரவின்
அழற்கண் கான்றவவ் வாரழல் கொளுந்தச்
சுழித்துள் வாங்கிச் சுருங்கச் சுருங்காது
திருநுதற் கண்ணிற் றீக்கொழுந் தோட
உருகுமின் னமுத முவட்டெழுந் தோடியக்
கங்கை யாற்றின் கடுநிரப் பொழிக்கும்
திங்களங் கண்ணித் தில்லை வாண
அன்பருக் கெளியை யாகலி னைய
நின்பெருந் தன்மை நீயே யிரங்கி
உண்ணின் றுணர்த்த வுணரி னல்லதை

ணுற வீழ்ந்தான்" (கந்த. மார்க்கண். 253). நமனுர்: விளி; பன்மை இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. நாடுமின்-இதனைத் தேர்ந்து என்பால் வாராதொழிக.

(பி - ம்.) 'அத்தன்மை தானம ருரிது'.

17. (அடி, 1-11.) சிவபிரான் சடையிலுள்ள பாம்பு மூச்சுவிட அக் காற்றினுல் அலையெறியும் கங்கை, அப் பாம்பின் கண்ணிலிருந்து உண்டாகிய தீயால் வற்ற, நெற்றிக்கண்ணிலிருந்து படர்ந்த தீக்கொழுந்தால் சந்திரனிடத்துள்ள அமுதம் உருகி அக் கங்கையின் குறைவைப் போக்கிய தென்ற செய்தி இவ்வடிகளிற் கூறப்படும்.

(2.) துத்தி - படப்பொறி.

(3-4.) காற்று அடித்ததனுல் திரை சுருட்டியது.

(5.) சுடிகை - உச்சியிலுள்ள மாணிக்கம். வாள் - ஒளி.

(9.) அமுதம், சந்திரனிடத்துள்ளது. உவட்டு - பெருக்கு.

(10.) கடுநிரப்பு - மிக்க வறுமை; என்றது நீர்வற்றிய குறைவை.

(11.) திங்களைக் கண்ணியாகக் கூறுதல் மரபு; கண்ணி, தலையிலணிவது; "பெருகியபுனல் விரவியபிறைக் கண்ணியர்", "கூனற்றிங்கட் குறுங்கண்ணி" (தே. திருஞா.)

(12) அன்பருக் கெளியை; "அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன்."

(14) அல்லதை: ஐ, சாரியை. (பி - ம்) 'உணர்த்தி னுணரின்'.

நுண்ணூ லெண்ணி நுணங்க நாடிப்
பழுதின் றெண்ணிப் பகர்து மியாமெனின்
முழுது மியாரே முதுக்குறைந் தோரே
நால்வகைப் பொருளு நவையறக் கிளந்த
வேத புருடனு மியாதுநின் னிலையெனத்
தேறலன் பலவாக் கூறின னென்ப, அதாஅன்று
முன்னைநான் மறையு முறைப்பட நிறீஇய
மன்னிருஞ் சிறப்பின் வாதரா யணனும்
கையிழந் தனனது பொய்மொழிந் தன்றே, அதனல்
தெளிவில் கேள்வியிற் சின்னூ லோதி
அளவா நின்னிலை யளத்தும் போலும்
அறிவு மாயுளுங் குறையக் குறையாத
பையுளே யெண்ணில படைத்துப்
பொய்யுடல் சுமக்கும் புன்மை யோமே.

(15.) நுணங்க நாடி – நுட்பமாக ஆராய்ந்து.

(17.) முதுக்குறைந்தோர் – அறிந்தோர்.

(18.) நால்வகைப் பொருள் – அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் உறுதிப் பொருள்கள்.

(19-20.) வேதத்துட் பொருள் இன்னதென்று ஒருதலையாக அறியும் வண்ணம் இல்லையென்பதை, "தொன்மறைக் குலங்கண் முன்னிய தியாதெனப், பன்முறை தெரிப்பினும் பயன்கொள வரிதால்" (328) என முன்னும் கூறினர்.

(22.) வாதராயணன் – வியாச முனிவர்.

(21-3.) வியாசமுனிவர் ஒருகாலத்தில் காசியில் திருமாலே முதல்வ ரென்று கூறித் தம் கையைத் தூக்க அதனைத் தூக்கியபடியே நிற்கும்படி நந்தி தேவர் பணித்தனரென்பது வரலாறு (493, 547); கையை வெட்டிய தாகக் கூறுவதுமுண்டு; "ஐயிரு புராணநூ லமலற் கோதியும், செய்யபன் மறைகளுந் தெரிந்து மாயையால், மெய்யறு சூள்புகல் வியாத னீட்டிய, கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்" (கந்த. கடவுள். 19); இவ்வரலாற் றின் விரிவைக் காஞ்சிப்புராணம் சார்ந்தாசயப் படலத்தால் அறியலாகும்.

(26-7.) 'சில்வாழ்நாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர்' என்றபடி.

(24-8.) பன்னூலோதியும் அறியப்படா நின்னிலையைச் சிற்றறிவும் சில்வாழ்நாளும் உடைய யாம் சின்னூலோதி அளக்க முயலுதல் பேதைமை யென்றவாறு.

(நேரிசைவெண்பா)

18. புனையேந் தருவுதவு பொன்னரி மாலை
வனையேம் பசுந்துழாய் மாலை—பனிதோய்
முடிக்கமலஞ் சூடினேன் மொய்குழலோ டாடும்
அடிக்கமலஞ் சூடினே மால்.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

19. சூடுங் கலைமதி யைத்தொட ராதுபைந் தோகைக்கஞ்சா
தோடும் பொறியர வொன்றுகெட் டேன்மறையோலமிட்டுத்
தேடும் பிரான்றிருக்கூத்தினுக் கேமையல் செய்யுமென்றும்
ஆடுந் தொழில்வல்ல தாகையினலவ் வருமைகண்டே.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

20. கட்புலங் கதுவாது கதிர்மணி குயிற்றி
விட்புலஞ் சென்ற மேனிலை மாடத்து

18. இறைவனுக்கு ஆட்படுதலையன்றி இந்திரபதவி முதலியவற்றை வேண்டேமென்பர்.

தரு - கற்பகம். பொன் அரிமாலை - பொன்மலரால் ஆகிய மாலை. அதனைப் புனைதலாவது இந்திரபதவியைப் பெறுதல். துழாய் மாலை வனைத லென்றது திருமால் பதவியைப் பெறுதலைக் குறித்தபடி. முடியின்கண் கங்காநதியைத் தரித்தவன்; கமலம் - நீர். மொய்குழல் - உமாதேவியார். ஓடு: வேறு வினை ஓடு. அடிக்கமலம் - திருவடியாகிய தாமரையை. ஒரு கமலமலரைச் சூடினமையின், பொன்னரிமாலையையும் துழாயையும் சூடோமென்றது ஒரு நயம்; "காந்தன் பதமலர்கள் காமுற்றூர் காமுறூர், பாந்தண் முடிச்சூடும் பூ" (491); "கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு" (திருவா. திருச்சதகம்.)

19. பதஞ்சலி முனிவர் இயல்பு கூறப்படும். சூடும் - நடராசப் பெருமான் திருமுடியிலே அணிந்த. மதியை உண்ணுதலும் மயிலுக்கு அஞ்சுதலும் பாம்பின் இயல்புகள். "சீறுமர வைப்பொருத சித்ரமயில்" (**கந்தர் கலி.**) என்றலின் அரவு அஞ்சுவது இயல்பாயிற்று. தோகை: உமாதேவியார். பொறி - புள்ளி. அரவு - பதஞ்சலி முனிவர். அரவொன்று மையல் செய்யும். ஆடுதல் பாம்புக்கு இயல்பாதலை 'ஆடரவு' என்னும் தொடர் மொழியால் அறியலாகும்.

பொறியென்பதை அறிவாக்கி என் அறிவு சிவபிரான் திருநடனத்திலே செல்லுகின்றதென்று பொருள் கொள்ளுதலும் பொருந்தும்.

20. (அடி, 1-12.) தில்லைத்தலத்திலுள்ள மாதர்க்கு இளங்குமரர் தொய்யில் எழுதியது, அவர்கள் மேன்மாடத்தில் தேவமகளிரோடு அம்மனை

வல்லியி னுடங்கு மயிலிளஞ் சாயற்
சில்லரித் தடங்கட் டிருந்திழை மகளிர்
அளவில் பேரழ காற்றியும் வாளா
இளமுலைத் தொய்யி லெழுதிய தோற்றம்
தருநிழற் செய்த வரமிய முற்றத்
தமரர் மாதரோ டம்மனை யாடுழி
இமையா நாட்ட மிருவர்க்கு மொத்தலின்
நற்குறி தெரிதற்கு நாகிளங் குமரர்
விற்குறி யெழுதி விடுத்தது கடுக்கும்
வலனுயர் சிறப்பிற் புலியூர்க் கிழவநின்
பொன்னடிக் கொன்றிது பன்னுவன் கேண்மதி
என்றுநீ யுளைமற் றன்றே யானுளேன்

யாட, அவ்விருதிறத்தார்க்குமுள்ள வேறுபாடு தெரியாமையால் தம்மவரென்பது தெரியவேண்டிப்போலுமென்பது கூறப்படும்.

(1.) கட்புலம் கதுவாது - கண்ணாகிய பொறியினுற் பற்றப் படாமல்.

(3.) வல்லியின் - பூங்கொடியைப் போல.

(5.) அழகு ஆற்றியும் - அழகினைத் தாங்கியும். வாளா - ஒரு பயனுமில்லாதபடி.

(6.) தொய்யில்-சந்தனக்குழம்பால் கரும்புங் கொடியும் போல நகிலில் எழுதுங் கோலம்.

(7.) தரு - கற்பக மரம். அரமிய முற்றம் - நிலாமுற்றம்.

(8.) அமரர் மாதர் - தெய்வ மகளிர்.

(8-9.) அம்மனையிலே நோக்கம் ஒன்றியமையின் மண்மகளிருக்கு இமையா நாட்டங்கள் அமைந்தன; "பமரம்யாழ் மிழற்ற நறவுகொப் புளிக்கும் பனிமலர்க் குழலியர் பளிக்குப் - பானிலா முன்றிற் றூநிலா முத்தின் பந்தரிற் கண்ணிமை யாடா, தமரர்நா டியரோ டம்மனை யாட" (196) என்றார் முன்னும்.

(10.) நாகிளங் குமார் - அம் மகளிருடைய காதலர்களாகிய மிக இளைய குமரர்.

(11.) விற்குறி - மன்மதனுடைய கரும்பு வில்லாகிய அடையாளம். தெய்வமகளிருக்கின்றி மானிடமகளிருக்கே தொய்யிலெழுதுதலுண்மையின் அடையாளமாயிற்று; "வண்டே யிழையே வல்லி பூவே" (தொல். களவு. 5) என்பது காண்க.

தோற்றம் (6)) கடுக்கும் (11) என்க.

(12.) புலியூர்க் கிழவ: 475.

(14.) 572; "என்றுநீ யன்றுநா னுன்னடிமை யல்லவோ" (தாயு. சுகவாரி. 7.)

அன்றுதொட் டின்றுகா றலமரு பிறப்பிற்கு
வெருவர லுற்றில னன்றே யொருதுயர்
உற்றுழி யுற்றுழி யுணர்வதை யல்லதை
முற்று நோக்க முதுக்குறை வின்மையின்
முந்நீர் நீந்திப் போந்தவன் பின்னர்ச்
சின்னீர்க் கழிநீத் தஞ்சா னின்னும்
எத்துணைச் சனன மெய்தினு மெய்துக
அத்தமற் றதனுக் கஞ்சல னியானே
இமையாது விழித்த வமரரிற் சிலரென்
பரிபாக மின்மை நோக்கார் கோலத்
திருநடங் கும்பிட் டொருவனுய்ந் திலனாற்
சுருதியு முண்மை சொல்லா கொல்லென

(15.) அலமரு - சுழலும்.

(15-8.) அவ்வப்போது உளதாகும் துன்பத்திற்கு அவ்வப்போது வருந்துதலையன்றி முன் நிகழ்ந்த பிறப்புக்களை நினைந்து வருந்துதற்குரிய அறிவு என்பாலில்லையென்றபடி.

(19-22.) பெருங்கடலை நீந்திக் கடந்த வன்மையையுடைய ஒருவன் ஒரு சிறிய உப்பங்கழியைக் கடக்க அஞ்சான்; அதுபோல, இதுகாறும் அளவற்ற பிறப்புக்களை யெடுத்து உழன்ற அடியேன் இனிவரும் சில பிறப்புக்கு அஞ்சேனென்றவாறு.

(19.) முந்நீர் - கடல்.

(20.) கழி நீத்து - கழியில் நீந்துதல்.

(23.) இமையாது விழித்த அமரரென்பது அவர் இயல்பைக் கூறியதன்றி, என் செயல்களைக் கூர்ந்து நோக்கும் கருவியுடையாரென்பதும் போதர நின்றது.

(24.) பரிபாகம் - நின் அருளைப் பெறுதற்கேற்ற பக்குவம்.

(24-5.) (பி - ம்.) ‘நோக்காரியார்கொ, றிருநடம்.’

(22-8.) அடியேன் நின் திருநடனக்கோலத்தைத் தரிசித்தும் நின் அருள் பெறுததன்மேலும் பிறவியைப் பெறுவேனேல், அதுகுறித்து அஞ்சேன்; ஆனால், தேவர்கள், ‘ஒருமுறை திருநடன தரிசனம் செய்தமாத்திரத்தில் முக்தியுண்டென்று வேதம் கூறுவது உண்மை யன்றோ? இவன் அது பெறவில்லையே’ என்று ஐயுற்று அஞ்சுவர்; அவர் அஞ்சுவதைக் கருதியேனும் அருள் செய்வாயாக.

வறிதே யஞ்சுவ ரஞ்சாது
சிறியேற் கருளுதி செல்கதிச் செலவே.

(நேரிசைவெண்பா)

21. சென்றவரைத் தாமாக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
மன்றவரைத் தாமாக்க வல்லவர்யார் - என்றுமிவர்
ஆடப் பதஞ்சலியா ராக்கினு ரென்பிறவி
சாடப் பதஞ்சலியார் தாம்.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

22. தாமக் குழலினல் லார்விழி மீன்பொரச் சற்றுமினிக்
காமக் கருங்கழி யிற்சுழ லேங்கலந் தாடப்பெற்றேம்
நாமப் புனற்கங்கைப் பேராறு பாயநஞ் சங்களத்தும்
வாமத் தமுதமும் வைத்தாடு மானந்த மாக்கடலே.

(27-8.) வறிதே - காரணமின்றி. அஞ்சாது - தேவர் அஞ்சாதபடி. செல்கதிச் செல - நற்கதியின்கட் செல்லுதற்கு; செல்கதி: கதியென்னும் மாத்திரையாய் நின்றது.

21. தாமாக்குதல் - சீவபோதம் நீங்கிச் சிவபோத மடையச் செய்தல். சிற்றம்பலமென முன்னர்க் கூறினமையின், மன்றவரென்பது நடராசரென்னுந் துணையாய் நின்றது. இவரென்றது நடராசப் பெருமானை; நெஞ்சிற்கு அணியராயினமையின் இவரென்றார். ஆடப் பதம் சலியார் ஆக்கினர் - ஆடுவதில் திருவடிச் சலிப்பில்லாதவராக ஆக்கினர்; என்றும் திருநடனம் செய்யும்படி செய்தார். சாடு அப் பதஞ்சலியார். தாம்: அசைநிலை. பதஞ்சலியார் ஆக்கினர். பதஞ்சலிமுனிவர்பொருட்டு இறைவன் நடனம் புரிந்தருளியமையின் இங்ஙனம் கூறினர்.

தம்பாலே வந்தவரைத் தம்மைப்போல் ஆக்குவிக்கும் நடராசப் பெருமானைப் பதஞ்சலியார் தம்மைப் போலப் பதஞ்சலியாதாராக்கினரென்பது இதிலுள்ள நயம்.

22. விழியாகிய மீன். (பி - ம்.) 'கருங்குழி'. நாமம் - புகழ். களம் - கழுத்து. வாமத்து - இடப்பாகத்தில். ஆனந்தமாக்கடல் - சிவபெருமான்.

ஒரு பெருநதி கலக்கும் பெரிய கடலில் ஆடப்பெற்றமையின் ஒரு சிறிய கழியின்கண்ணே சுழலேமென்றபடி.

நஞ்சமும் அமுதமும் பாற்கடலிற் பிறந்ததை நினைந்து, கடலாக இறைவனைக் கூறியவர் அவ் விரண்டையும் உடன்கூறினர்.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

23. கடங்கலுழ் கலுழிக் களிநல் யானை
மடங்கலந் துப்பின் மானவேல் வழுதிக்
கிருநில மகழ்ந்து மெண்ணில்பல் காலம்
ஒருவன் காணு தொளித்திருந் தோயை
வனசப் புத்தேண் மணிநாப் பந்திக்
கவனவாம் புரவியிற் காட்டிக் கொடுத்துப்
பைந்தமிழ் நவின்ற செந்நாப் புலவன்
ஐந்திணை யுறுப்பி னுற்பொருள் பயக்கும்
காமஞ் சான்ற ஞானப் பனுவற்குப்
பொருளெனச் சுட்டிய வொருபெருஞ் செல்வ

23. (அடி, 1-7.) திருவாதவூரர் பெருமை.

(1.) கடம் கலுழ் கலுழி - மதம் கலங்கி ஒழுகுகின்ற வெள்ளம்.

(2.) மடங்கலந் துப்பு - சிங்கத்தைப் போன்ற வலி; அம்: சாரியை. மானம் - பெருமை.

(1-2.) யானையையும் துப்பையும் உடைய பாண்டியன்.

(4.) ஒருவன் - திருமால்.

(5-6.) வனசப்புத்தேள் - பிரமதேவர். அவருடைய அழகிய நாவாகிய பந்தியிலுள்ள; பந்தி - குதிரை கட்டும் இடம். கவனம் - குதிரையின் கதி. புரவியென்றது வேதக் குதிரையை. காட்டிக்கொடுத்து என்றது, சோம சுந்தரக்கடவுள் நரிகளைப் பரிகளாக்கித் தாம் வேதப்பரியின்மீது எழுந்தருளி வந்து பாண்டியனிடம் அவற்றை ஒப்பித்த திருவிளையாட்டை நினைந்தது. வழுதிக்குக் (2) காட்டிக் கொடுத்து (6) என்க.

(7.) பைந்தமிழென்றது திருவாசகத்தை. செந்நாப் புலவன் - மாணிக்கவாசகர்.

(8-10.) திருக்கோவையாரின் பெருமை கூறப்படும்.

ஐந்திணை யுறுப்பின் - குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் ஐந்திணைகளாகிய உறுப்பினையுடைய; கோவையை ஐந்திணைக் கோவை யென்றும் வழங்கும் மரபு இங்கே நினைத்தற்குரியது. திருக் கோவையார் நாற்பொருளையும் பயக்குமென்பதனை, 'இன்பத்தை நுதலிய தென்றுராயினும், இன்பம் தலைக்கீடாக அறம் பொருள் இன்பம் வீடென நான்கு பொருளையும் நுதலிற்று' (திருச்சிற். 1) என்னும் பேராசிரியர் உரை தெரிவிக்கும். காமஞ் சான்ற ஞானப் பனுவல் - காமச்சுவை மிக்க ஞான நூல்; என்றது திருக்கோவையாரை. இங்கே இவர் இதனை மாத்திரம் கூறினும், திருவாசகம் திருக்கோவையாரென்னும் இரண்டுக்கும் பொருள்

திருத்தொண்டத் தொகைக்கு முதற்பொரு ளாகி
அருமறை கிளந்தநின் றிருவாக்கிற் பிறந்த
அறுபதிற் ருகிய வைம்பதிற்று முனிவருள்
ஒருவனென் றிசைத்த விருபிறப் பாளர
வரைசெய் தன்ன புரசை மால்களிற்
றரைசிளங் குமரர் திருவுலாப் போதத்
தவளமா டங்க ளிளநிலாப் பரப்பிச்
செங்கண்யா னைக்கு வெண்சுதை தீற்ற
முதிரா விளமுலை முற்றிழை மடந்தையர்
கதிர்செய் மேனிக்குக் கண்மலர் சாத்தக்

யாதென்று கேட்டாருக்கு மாணிக்கவாசகர், நடராசப்பெருமானைச் சுட்டிக் காட்டின ரென்பது புராண வரலாறு (திருவாதவூரர் புராணம், திருவடி பெற்ற. 20-28 ; திருப்பெருந்துறைப். தில்லையை யடைந்த. 63-71.)

(11-4.) சுந்தரமூர்த்திநாயனர் திருத்தொண்டத்தொகை பாடு தற்குச் சிவபெருமான் முதலெடுத்துக்கொடுத்த வரலாறு இங்கே குறிக்கப் படுகின்றது ; “தொல்லைமால் வரைபயந்த தூயாடன் றிருப்பாகன், அல்ல றீர்ந்துலகுய்ய மறையளித்த திருவாக்கால், தில்லைவா ழந்தணர்த மடி யார்க்கு மடியேனென், றெல்லையில்வண் புகழாரை யெடுத்திசைப்பா மொழி யென்ருர்”, “இன்றிவர் பெருமை யெம்மா லியம்பலா மெல்லைத் தாமோ, தென்றமிழ்ப் பயனு யுள்ள திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பாட, அன்றுவன் ருெண்டர் தம்மை யருளிய வாரூ ரண்ணல், முன்றிரு வாக்காற் கோத்த முதற்பொரு ளானு ரென்ருல்” (பெரிய. தடுத்தாட்கொண்ட. 199, தில்லை வாழ். 9.)

(13-4.) அறுபதிற்ருகிய ஐம்பதிற்று முனிவர் - தில்லை மூவாயிரவர் ; இவருள் தில்லை நடராசப் பெருமானும் ஒருவர் ; “செம்மைமெய்ப்பெரி யோர் போலத் தேடரி தென்று மைந்தன், மெய்ம்மையிற் றுயர நோக்கி விம லன்விண் ணவருங் கேட்ப, எம்மையொப் பவர்கள் யாரும் யாமவர்க்கொ ப்போ மென்றே, அம்மையப் பனுமா வானு னவர்களி லொருவ னென்ருன்”, “என்றருள் செய்த வாய்மை யாவருங் கேட்டுத் தில்லை, மன்றினின் ருடு கின்ற மறையவன் மறையோர் தம்மில், ஒன்றென லாகு மேன்மை யுடைய ரென் றுளந்து ளங்கிச், சென்றடி பணிந்தான் மைந்தன் றேவர்பூ மாரி பெய்தார்” (கோயிற்புராணம், இரணியவன்மச். 128-9.) (பி - ம்.) ‘அறு பதிற்ருக்கிய’.

(15) வரைசெய்தன்ன களிறு, புரசை மால்களிறு என்க; புரசை - யானைக் கழுத்திலிடும் கயிறு.

(18.) யானைக்கு வெண்ணிறந் தீற்றுதல் வழக்கமென்று தெரிகிறது (கம்ப. வரைக்காட்சிப். 19). சுதை - வெண்ணிறச் சாந்து.

(20.) மேனி - அரசிளங்குமரருடைய மேனி.

கடவுட் களிற்றிற் கவின்கொளப் பொலிந்த
உடலக் கண்ண ரொருவ ரல்லர்
இருநிலத் தநேகரென் றெடுத்துக் காட்டும்
திருவநீண் மறுகிற் றில்லை வாண
வேய்ச்சொற் றெக்க வாய்ச்சொற் போல
விரிச்சியிற் கொண்ட வுரைத்திற நோக்கி
வினைமேற் செல்லுநர் பலரே யனையர்க்
கவ்வினை முடிவதூஉங் காண்டு மதாஅன்று
பல்லியும் பிறவும் பயன்றாக் காது
சொல்லிய பொருளுந் துணிபொரு ளுடைத்தெனக்
கொண்டோர் கொளினுங் குறைபா டின்றே, அதனால்
யாவர் கூற்றுநின் னேவலி னல்லதை
நிகழா நிகழ்ச்சி யுணராது போலும்

(21.) கடவுட் களிறு - ஐராவதம்.

(22.) உடலக் கண்ணர் - இந்திரர்.

(15-24.) அரசகுமாரர்கள் யானைகளின்மேலேறி வீதியின்வழியே பவனி வருகையில், அங்குள்ள மாடங்களின் வெள்ளொளியின் மிகுதியால் யானைகள் வெள்ளையானைகளாகத் தோற்ற, மகளிர் கண்கள் அக் குமரர்கள் உடல்களிற் பதிதலின் அவர்கள் மேனியெல்லாம் பல கண்களையுடைய பல இந்திரர்களாகத் தோற்றினர்கள்.

(22-3.) (பி - ம்.) 'அல்லா லிருநிலத்'.

(24.) திருவம் - செல்வம்; அம்: சாரியை.

(25.) வேய்ச்சொல் தொக்க வாய்ச்சொல் போல - மூன்று ஒற்றர் மூலம் அறியப்பட்டுப் பொருளால் ஒத்த உண்மைச் சொற்களைப் போல; வேய் - ஒற்று; "ஒற்றெற் றுணராமை யாள்க டவுன்மூவர், சொற்றெக்க தேறப் படும்" (குறள், 589) என்பதனையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

(26.) விரிச்சி - நற்சொல்.

(25-6.) வேயும் விரிச்சியும் வினைமேற் செல்வார் மேற்கொள்வன; இவற்றை முறையே **புறப்பொருள் வெண்பாமாலை,** 6, 4-ஆம் சூத்திரங்களாலும், அவற்றிற்கு இலக்கியமாகவுள்ள வெண்பாக்களாலும் அறியலாம்.

(29-30.) பல்லியின் சொல்லை நிமித்தமாகக் கொள்வது பெருவழக்காதலின் அதனை யெடுத்துக் கூறினர்; "பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன" (**கலி.** 11 : 21); "செல்லுநர்க், குறுவது கூறுஞ் சிறுசெந் நாவின்......... கணிவாய்ப் பல்லி" (**அகநா.** 151 : 12-5) "பல்லியின் சொல்லுஞ் சொல்லாக்கொள்வ தோவுண்டு பண்டுபண்டே" (**திவ். திருவிருத்.** 48.) பிற - காக்கை முதலியன.

குழந்தை யன்பிற் பெரும்புகழ் நவிற்றிநின்
ஆணையி னின்ற வென்னை
நாணிலை கொல்லென நகுவதென் மனனே.

(நேரிசைவெண்பா)

24. மன்றுடையான் செஞ்சடைமேல் வாளரவுக் குள்ளஞ்சி
என்றுமதி தேய்ந்தே யிருக்குமால் - நின்றுதவம்
செய்யுமுனி வோர்காமத் தீப்பிணிக்கஞ் சித்தமது
பொய்யுடலை வாட்டுமா போல்.

(34.) குழந்தையன்பின் - இன்னது கூறவேண்டுமென்று அறியாமல் வெறும் அன்புமாத்திரமே தூண்ட அதனால்; “குழந்தை யன்பினொடு சென்னிதலைக் கொளீளும், அறிவுதலை கூடாச் சின்மொழி” (கல்லாடம்.)

(25-36.) என்மனம், ‘நீ நாணமின்றி நின் குறைபாடுடைய சொற்களால் இறைவன் புகழைப் பாடினை’ என்று நகுகின்றது. விரிச்சி, பல்லியின் சொல் முதலிய பொருளற்ற சொற்களும் வினைமேற்கொண்டாருக்குப் பொருளுடையனவாதலால் உலகில் நிகழும் சொற்கள் யாவும் நின் ஏவலால் நிகழ்வனவென்பதை என் மனம் அறியாது போலும். நான் முதிராத அன்பு தூண்ட நின் புகழ் பாடினேனென்றார்.

அன்பு மிகுதியாற் குழந்தைகூறும் சொற்கள் உலகோர் வழங்கும் சொற்களைப் போலத் திருந்தியன அல்லவாயினும், அம் மழலைச் சொற்கள் பெற்றோருக்கு இன்பந்தருவது போல என் சொற்களும் இறைவனுக்கு இன்பந்தருமென்பது குறிப்பு. “செப்ப லுற்ற பொருளின் சிறப்பினால், அப்பொருட் குரை யாவருங் கொள்வரால்” (பெரிய. பாயிரம். 7.) என்பது ஈண்டு அறிதற்குரியது.

24. சிவபெருமான் திருமுடிக்கண் இருக்கும் சந்திரன் வளராதிருத்தற்கு ஒரு காரணம் கற்பித்துக் கூறுகின்றார்.

உள் அஞ்சி - மனமஞ்சி. இறைவன் திருமுடியில் உள்ள பிறை என்றும் ஒரே நிலையில் இருப்பது; “இன்றுமையாண் மாசிலா வாண்முகங் கண் டேக்கற்றோ, அன்றி விடவரவை யஞ்சியோ-கொன்றை, உளராவா றேடு மொளிர்சடையீர் சென்னி, வளராவா றென்னோ மதி” (தண்டி. 21, மேற்.) அரவு முழுமதியையே உண்ணும். தவஞ்செய்வோர், “துயிற்சுவையுந் தூநல்லார் தோட்சுவையு மெல்லாம், அயிற்சுவையி னுகுவவென் றெண்ணி” (291) இருப்பவராதலின் விரதமிருந்து உடலை வாட்டுவர்.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

25. வாடிய நுண்ணிடை வஞ்சியன் னீர்தில்லை மன்றினுணின்
ருடிய கூத்த னலர்விழி மூன்றி லரும்பகலும்
நீடிய கங்குலுங் கண்ணிரண் டாலுற நெற்றிக்கண்ணுற்
கூடிய தீப்பொழு தாகுங்கொன் மாலைக் கொடும்பொழுதே.

(நேரிசையாசிரியப்பா)

26. கொடியு முரசுங் கொற்றவெண் குடையும்
பிறர்கொளப் பொருஅன் ருனே கொண்டு
பொதுநீங்கு திகிரி திசைதிசை போக்கிச்
செவியிற் கண்டு கண்ணிற் கூறி
இருநிலம் புரக்கு மொருபெரு வேந்தன்
மிக்கோ னொருவன் வெறுக்கை நோக்குழித்

---

25. தலைவி மாலைப்பொழுதுகண்டிரங்கல்.

வஞ்சியன்னீரென்றது தோழியரை; வஞ்சி - வஞ்சிக்கொடியை. வலக்கண்ணுற் பகலும், இடக்கண்ணுல் இரவும் உண்டாயின (547). நெற்றிக்கண் அக்கினியாதலின் தீப்பொழுது உண்டாயிற்று; தீப்பொழுது - விரகத் தீயை எழுப்பும் பொழுது, தீய பொழுது. பகலையும் இரவையும் இரண்டு கண்கள் செய்ய, அவ்விரண்டு பொழுதுகளுக்கும் இடையேயுள்ள மாலைப்பொழுதை அவ்விரண்டு கண்களுக்கும் இடையேயுள்ள நெற்றிக்கண் உண்டாக்கிய தென்றது ஒருநயம்.

26. அவாவின்மையை வேண்டுகின்ருர்.

(அடி, 1-13.) அரச பதவியிலுள்ளோரும் சிந்தை நிறைவின்றி அவா விஞற் கவலையுற்றுத் துன்புறுதல் கூறப்படும்.

(1.) கொற்றம் - அரசுரிமை.

(2.) பிறர்கொளப் பொருஅன்: "போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொற் பொருஅன்" (புறநா. 8 : 2). (பி - ம்.) 'பெருஅன்'.

(1-3.) "பொதுமொழி பிறர்க்கின்றி முழுதாளுஞ் செல்வர்க்கு" (கலி. 68); "தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி, வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கும்" (புறநா. 189 : 1-2). பொது நீங்கு திகிரி - ஏக சக்ராதிபத்தியம்; "வலநேமி தனிகோலு குலதீபன்" (தக்க. 2.)

(4.) செவியிற் கண்டு - ஒற்றர் மூலமாகக் கேட்டறிந்து. கண்ணிற் கூறி - குறிப்பால் அறிபவர்களுக்கு, செய்யவேண்டியவற்றைப் பார்வை யாற் புலப்படுத்தி; "கண்ணிற் சொலிச்செவியி னேக்கு மிறைமாட்சி" (233) என்ருர் முன்னும்.

(6.) மிக்கோன் - செல்வத்தால் மிக்கவன். வெறுக்கை - செல்வம்.

தொக்கதன் வெறுக்கை சுருங்கித் தோன்ற
இழப்புறு விழும மெய்தி யழுக்கறுத்து
மற்றது பெறுதற் குற்றன தெரீஇ
அயிற்சுவை பெறாஅன் றுயிற்சுவை யுறாஅன்
மாணிழை மகளிர் தோணலங் கொளாஅன்
சிறுகாற்று வழங்காப் பெருமூச் செறிந்து
கவலையுற் றழிவதூஉங் காண்டும் விறகெடுத்
தூர்தொறுஞ் சுமந்து விற்றுக் கூலிகொண்டு
புற்கையு மடகு மாந்தி மக்களொடு
மனையும் பிறவு நோக்கி யயன்மனை
முயற்சியின் மகனை யிழித்தன னெள்ளி
எனக்கிணை யிலையென வினையன்மற் றொருவன்
மனக்களிப் புறீஇ மகிழ்வதூஉங் காண்டும், அதனால்
செல்வ மென்பது சிந்தையி னிறைவே

(8.) இழப்புறு விழுமம் - ஒருபொருளை இழத்தலைப் போன்ற துன்பம் ; உறு : உவமவுருபு. அழுக்கறுத்து - பொறாமையுற்று.

(9.) மற்று : அசைநிலை. அது - அம் மிகுதியான பொருளை. உற்றன தெரீஇ - உரியவாக உற்ற உபாயங்களை ஆராய்ந்து.

(10.) அயிற்சுவை, துயிற்சுவை : 291.

(12.) சிறுகாற்று வழங்கா - முதலில் சிறு மூச்சு விட்டு.

(பி - ம்.) ‘சிறுகாற்று வழங்கப்’.

(5-13.) “பெற்ற சிறுகப் பெறாத பெரிதுள்ளும், சிற்றுயிர்க் காக்க மரிதம்மா” (269) என்று முன்னர்க் கூறியது காண்க ; “ஆசைக்கோரள வில்லை யகிலமெல் லாங்கட்டி யாளினுங் கடன்மீதிலே - ஆணைசெல வேநினைவ ரளகேச னிகராக வம்பொன்மிக வைத்தபேரும், நேசித்து ரசவாத வித்தைக் கலைந்திடுவர்” (தாயு. பரிபூரணானந்தம். 10.)

(13.) (பி - ம்.) ‘காண்டு மதாஅன்று’.

(13-9.) வறியவனாயினும் சிந்தைநிறைவுடையோன் இன்பம் பெறுதல் கூறப்படும்.

(15.) புற்கை - புல்லரிசிக்கூழ். அடகு - இலை.

(16.) மனை - மனைவி. அயல் மனை - அடுத்த வீட்டிலுள்ள.

(17.) முயற்சி இல் மகனை - முயற்சியில்லாத மனிதனை.

(20.) சிந்தையின் நிறைவு - திருப்தி.

அல்கா நல்குர வவாவெனப் படுமே
ஐயுணர் வடக்கிய மெய்யுணர் வல்லதை
உவாக்கடல் சிறுக வுலகெலாம் விழுங்கும்
அவாக்கடல் கடத்தற் கரும்புணை யின்றே, அதனால்
இருபிறப் பியைந்த வொருபிறப் பெய்தும்
நான்மறை முனிவர் மூவா யிரவரும்
ஆகுதி வழங்கும் யாக சாலையிற்
றூஉ நறும்புகை வானுற வெழுவ
தெழுநாப் படைத்த முத்தீக் கடவுள்
கடலமிழ் துமிழ்ந்தாங் கவியமிழ் துண்ண
வரும்பெருந் தேவரை வானவர் கோனொடும்
விருந்தெதிர் கொள்கென விடுத்தது கடுக்கும்

(21.) அல்கா நல்குரவு - குறையாத வறுமை. அவாவின்மை, "வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வம்" (**குறள்,** 363) எனச்செல்வமாகப் பாராட்டப்படுதலின், அவாவே வறுமையாகும்; "நல்குர வென்னு நசை" (**குறள்,** 1043.)

(22.) ஐயுணர்வு அடக்கிய - செல்லப்படுகின்ற புலன்களின் வேறு பாட்டால் ஐந்தாகிய அறிவை ஒடுக்கிய. மெய்யுணர்வு - உண்மை ஞானம்; "ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே, மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு" (**குறள்,** 354) என்பதில் இவ்விரண்டும் வந்தன.

(23.) உவாக்கடல் - பௌர்ணமியிற் பொங்கும் கடல்.

(24.) அவாவாகிய கடலை. புணை - தெப்பம்.

(25-33.) தில்லையில் அந்தணர் மூவாயிரவர் புரியும் வேள்விச் சிறப்புக் கூறப்படும்.

அவர்கள் செய்யும் யாகத்தில் எழும் புகையானது அக்கினிதேவன் அவியுண்ணவரும் தேவர்களை எதிர்கொள்ள விடுத்தது போல விளங்கு மென்பர்.

(25-6.) இருபிறப்பு - உபநயனத்திற்கு முன் ஒருபிறப்பும் அதன் பின்னராகிய ஒரு பிறப்பும் (472: 14); "இருபிறப் பாளர்" (முருகு. 182); "ஒன்றுபுரிந் தடங்கிய விருபிறப் பாளர்" (**புறநா.** 367 : 12.)

(28.) எழுவது - எழுதலை.

(29.) அக்கினிக்கு ஏழு நா உண்டென்பர்; 'அக்கினி தேவனுக்கு நாக்கு ஏழென்பது வேதம்' (**தக்க.** 475, உரை). முத்தீ - ஆகவனீயம், தக்ஷிணாக்கினி, காருகபத்தியம்.

(30.) கடல் அமிழ்து உமிழ்ந்து - தாம் முன்பு உண்ட பாற்கடல் அமுதத்தை உமிழ்ந்துவிட்டு. ஆங்கு: அசைநிலை. அவி - யாகத்தில் தேவர் பெறும் உணவு.

வலனுயர் சிறப்பிற் புலியூர்க் கிழவநின்
அருள்பெற் றுய்தற் குரிய னியானெனிற்
பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பவக்கட லழுந்த
அல்லல் செய்யு மவாவெனப் படுமவ்
வறுமையி னின்றும் வாங்கி
அறிவின் செல்வ மளித்தரு ளெனக்கே.

(நேரிசைவெண்பா)

27. என்செய்தீர் தில்லைவனத் தீசரே புன்முறுவல்
முன்செய் தெயிலை முடியாமற் - கொன்செய்த
பொற்புயங்க நாணேற்றிப் பொன்மலையைத் தேவரீர்
மற்புயங்க ளேவ வளைத்து.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

28. வள்ளக் கலச முலையெம் பிராட்டி வரிநயனக்
கள்ளச் சுரும்பர் களிக்கின்ற வாசடைக் காட்டிற்கங்கை
வெள்ளத்தை மேலிட்டு வெண்டா தணிந்து விராட்புருடன்
உள்ளக் கமலத்தி னூறுபைந் தேறலை யுண்டுகொண்டே.

(35-6.) பவக்கடல் - பிறவியாகிய கடல்; இவ்விரண்டடிகளின் கருத்து, "அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றும், தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து" என்னும் குறளைப் பின்பற்றியது.

(36-7.) அவாவெனப்படு மவ்வறுமை: 21-ஆம் அடியைப் பார்க்க.

(37.) "நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை, பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்" (நாலடி. 251); "அறிவுடையா ரெல்லா முடையார்" (குறள், 430) என்பராதலின் அறிவினைச் செல்வமாகக் கூறினர்.

27. எயிலை - திரிபுரங்களை. முடியாமல் - அழிக்காமல். பொன் புயங்கம் - பொலிவுபெற்ற பாம்பை. நாணேற்றி வில்லை வளைத்துப் பின்பு அம்பு எய்யாமல் நகைத்துப் புரமெரித்த நீர் வில்லை வளையாமலே அதனைச் செய்திருக்கலாமே என்பது கருத்து. தேவர்களின் செருக்கைக் கண்டு சிவபெருமான் வில்லை வளைத்தும் அம்பெய்யாமல் சிரிப்பினால் எரித்தா ரென்பது வரலாறு; "சொல்லுக் கினிய கழுக்குன்ற ரேயுமைச் சொல்ல வென்றால், அல்லற் பிழைப்புப் பிழைத்துவிட் டீர்முப்பு ராதியர்மேல், வில்லைக் குனித்தெய்ய மாட்டாம னீரந்த வேளைதனிற், பல்லைத் திறந்துவிட் டெரிது வோநும் படைத்தொழிலே" (தனிப்.) என்னும் செய்யுள் இங்கே நினைவுக்கு வருகின்றது.

28. வள்ளக்கலசமுலை: (663). நயனமாகிய கள்ளச் சுரும்பர்; சுரும்பர் - வண்டு. களிக்கின்றவா - மகிழ்வது என்ன வியப்பு? மேல் இட்டு - மேலே தாங்கி. வெண்தாது - திருநீறு. விராட்புருடன் உள்ளக்

(நேரிசையாசிரியப்பா)

29. கொண்டல்கண் படுக்குந் தண்டலை வளைஇத்
தடம்பணை யுடுத்த மருத வைப்பின்
இடம்புரி சுரிமுக வலம்புரி யீன்ற
தெண்ணீர் நித்திலம் வெண்ணில வெறிப்ப
ஊற்றெழு தீம்புனல் பாற்கட லாக
விரிதிரைச் சுருட்டே யரவணை யாகப்
பாசடைக் குழாங்கள் பசுங்கதிர் விரிக்கும்
தேசுகொண் மேனித் திருநிற னாகப்
பொற்றாது பொதிந்த சேயிதழ்க் கமலம்
மலர்விழி முதல பலவுறுப் பாக

கமலம் - சிற்றம்பலம்; "அவ்வண்ட வடிவி னோர்க்குக், கொண்டவுளப் புண்டரிகம் புலியூரென் றருமறைகள் கூற லாலே, எண்டருபுண் டரிகவக மெனப்படுமப்பதி" (சிதம்பரபுராணம், சிதம்பரமான்மியச். 63.) தேறலென்றது ஸ்ரீ நடராச மூர்த்தியை; "கோதிலாத் தேறல் குனிக்குந் திருமன்றம்" (விக்கிரமசோழனுலா.)

ஒரு காட்டில் ஒரு நதியின் வெள்ளத்தின்மேல் தாதுடையதாகி மலர்ந்த கமலத்தில் ஊறிய தேறலென்று வேறொரு பொருள் தோற்றியது. மு: 494.

29. (அடி, 1-14.) தடாகத்திற்குத் திருமால் ஒப்பு.

(1.) தண்டலை - சோலை.

(2.) தடம்பணை - பரந்த வயல்கள்.

(3.) இடம்புரி : இடத்தை விரும்பிய. சுரிமுகம் - சுழித்த முகம்.

(4-5.) நித்திலத்தின் ஒளியால் நீர் வெண்ணிறம் பெற்றுப் பாற்கடல் போலத் தோற்றியது.

(7-8.) பாசடைக் குழாங்கள் - பசிய தாமரையிலையின் தொகுதி; அவை திருமாலின் திருமேனிநிறத்துக்கு உவமை; "செக்கமலத் தலர்போலுங் கண்கைகால் செங்கனிவாய், அக்கமலத் திலைபோலுந் திருமேனி யடிகளுக்கே" (திருவாய்மொழி, 9. 7 : 3.)

(10.) மலர்விழிமுதல உறுப்பாவன : திருமுகம், திருவிழி, திருவாய், திருக்கரம், திருவுந்தி, திருவடியென்பன.

(7-10.) "அடையிறந் தவிழ்ந்த வள்ளிதழ்த் தாமரை, அடியுங் கையுங்கண்ணும் வாயும்" (பரி. 13 : 50-51); "மாயக் கூத்தா வாமனா வினையேன் கண்ணா கண்கைகால், தூய செய்ய மலர்களாச் சோதிச் செவ்வாய் முகிழதாச், சாயல் சாமத் திருமேனி தண்பா சடையாத் தாமரைநீள், வாசத்தடம்போல் வருவானே" (திருவாய்மொழி, 8. 5 : 1); திருவரங்கக்கலம். 73, திருவேங்கடமாலை, 8, பார்க்க.

அங்கணோர் வனசத் தரசுவீற் றிருக்கும்
செங்கா லன்னந் திருமக ளாகப்
பைந்துழாய் முகுந்தன் பள்ளிகொண் டன்ன
அந்தண் பூந்தட மளப்பில சூழ்ந்து
பல்வளம் பயின்ற தில்லையம் பதியிற்
பொன்னின் மன்றிற் பூங்கழன் மிழற்ற
நன்னடம் புரியு ஞானக் கூத்த
ஒருபெரும் புலவனோ டூட றீரப்
பரவை வாய்தலிற் பாயிரு ணடுநாள்
ஏதமென் றுன்னா திருகா லொருகாற்
றூதிற் சென்றநின் றுணையடிக் கமலத்
தீதொன் றியம்புவல் கேண்மதி பெரும
அலையா மரபி னாணவக் கொடியெனும்
பலர்புகழ் சேரிப் பரத்தையொடு தழீஇ
ஏகலன் றணந்தாங் கென்னையு முணராது
மோகமொ டழுந்தி முயங்குறு மமையத்
தங்கவட் குரிய தங்கைய ரிருவருட்
குடிலை யென்னு மடவர லொருத்தி
எய்தரும் புதல்விய ரைவரைப் பெற்றனள்

(18.) ஒரு பெரும் புலவன் - சுந்தர மூர்த்தி நாயனார்.
(பி - ம்.) 'தீர்ப்பப்'.

(19.) பரவை - பரவை நாச்சியார்.

(20.) இருகால் - இரண்டுமுறை. ஒருகால் - ஒரு காலத்தில்: "நள்ளிருள் யாமத்து நாவலர் பெருமான், தள்ளாக் காத றணித்தற் கம்ம, பரவை வாய்தலிற் பதமலர் சேப்ப, ஒருகா லல்ல விருகா னடந்தும்", "பரவைதன் மனைவயிற் பாவல னேவலின், இருமுறை திரிதலின்" (344,518); "இருகாலுஞ் சந்துபோனால்" (தனிப்.)

(23-4.) ஆணவத்தைச் சேரிப்பரத்தையாக உருவகம் செய்தார்; சேரிப்பரத்தை பொதுமகளாதலின், 'பலர்புகழ் சேரிப் பரத்தை' என்றார்.

(25.) தணந்து ஏகலன் - பிரிந்து போகேனாகி.

(28.) குடிலை - சுத்தமாயை.

(29.) ஐவரென்றது சுத்தமாயையிற்றோன்றிய சிவதத்துவமாகிய சுத்த வித்தை, ஈசுவரன், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவமென்னும் ஐந்தனையும்.
(பி - ம்.) 'இருவரைப் பெற்றனள்'.

மோகினி யென்பவண் மூவரைப் பயந்தனள்
ஆகிய புதல்விய ரங்கவர் மூவருட்
கலையெனப் பெயரிய கணிகைமற் ருெருத்தி
தானு மூவரைத் தந்தன ளவருள்
மானெனப் பட்ட மடவர லொருத்தி
எண்மூன்று‘திறத்தரை யீன்றன ளித்திறம்
நண்ணிய மடந்தைய ரைபெழு வரையும்
கிளப்பருங் காமக் கிழத்திய ராக
அளப்பில் கால மணைந்தனன் முயங்குழி
முறைபிறழ்ந் திவரொடு முயங்குத லொழிகென
அறிஞராங் குணர்த்த வஞ்சின ஞெரீஇ
நின்னிடைப் புகுந்தனன் மன்ஞே வென்னிடை
ஞான வல்லியை நன்மணம் புணர்த்தி
ஆஞ ஞேயத் தரும்பொருள் வழங்கி
இறவா வீட்டினி லிருத்திக்
குறையாச் செல்வரொடு கூட்டுதி மகிழ்ந்தே.

(30.) மோகினி - அசுத்தமாயை. மூவரென்றது காலம், நியதி, கலையென்பவற்றை.

(32-3.) கலை தந்த மூவரென்றது வித்தை, அராகம், மான் என்பவற்றை.

(34.) மான் - மூலப்பிரகிருதி.

(35.) எண் மூன்று திறத்தர் - ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து, தன்மாத்திரை ஐந்து, பூதங்கள் ஐந்து, அந்தக் கரணம் நான்கு ஆகிய இருபத்து நான்கு.

(36.) ஐயெழுவர் - மேலே கூறிய குடிலை வழிவந்த ஐவரும் மோகினி வழிவந்த மூவரும் கலைவழிவந்த மூவரும் மான்வழிவந்த இருபத்து நால்வரும்.

(37.) காமக்கிழத்தியர் : ‘கடனறியும் வாழ்க்கை யுடையராகிக் காமக் கிழமை பூண்டு இல்லற நிகழ்த்தும் பரத்தையர்’ (தொல். கற்பு. 10, ந.)

(39.) முறைபிறழ்தலாவது மகண்முதலிய முறையுடையாரோடு கலத்தல்.

(42.) ஞானவல்லி - ஞானமாகிய பெண்.

(43.) ஞேயத்து அரும்பொருள் - அறியப்படுவதாகிய அரிய பொருளை.

(44.) இறவா வீடு - முத்தி.

(45.) குறையாச் செல்வர் - முத்திச் செல்வத்தை யுடையோர்.

(நேரிசை வெண்பா)

30. கூடுங் கதியொருகாற் கும்பிட்டாற் போதுமென
நாடு மவிநயத்தை நண்ணிற்ருல் - ஓடியகட்
காதனுர் காணவொரு கால்காட்டிக் கையமைத்து
நாதனுர் செய்யு நடம்.

(கட்டளைக்கலித்துறை)

31. நடிக்கச் சிவந்தது மன்றெம் பிராட்டி நறுந்தளிர்க்கை
பிடிக்கச் சிவந்தது மன்றுகொ லாமெம் பிரானென்றும்பர்
முடிக்கச் சிவந்தன போலுங்கெட் டேன்புர மூன்றுமன்று
பொடிக்கச் சிவந்த நகைத்தில்லை யான்மலர்ப் பூங்கழலே.

---

30. ஒருகாற் கும்பிட்டாற் போதும்; கதி கூடுமென மாற்றுக. ஒருகால் - ஒரு திருவடி, ஒருமுறை ; சிலேடை. அவிநயம் - அங்கங்களால் தோற்றுவிக்கும் குறிப்பு. கண்காதனுர் - கண்ணையே காதாகவுடைய பாம் பாகிய பதஞ்சலி முனிவர் (526). ஒரு கால் காட்டி - இடத்திருவடியாகிய குஞ்சித பதத்தைக் காட்டி. அமைத்த திருக்கரம் ஒரு திருவடியைச் சுட்டுவது போலவும், அபயத் திருக்கரம் போதுமென்ற குறிப்பைக் காட்டுவது போலவும் அமைந்தன.

31. நடராசப் பெருமான் திருவடிச்சிவப்புக்கு ஒரு காரணங் கற்பிக் கின்ருர்.

சிவந்ததும் அன்று - சிவந்த செயலும் அன்று. உம்பர் - தேவர். முடிக்க - திருவடிகளை வணங்கி அவற்றைத் தலையில் அணியும் பூவாகக் கொள்ளு வதனுல். கெட்டேன் : இரக்கக்குறிப்பு. பொடிக்க - பொடியாக்கும்பொருட்டு. சிவந்த - கோபித்த. நகை - சிரிப்பு. வெண்ணகையைச் சிவந்தநகையென்று கூறியது ஒரு நயம். கழல் - திருவடிகள். கழல் சிவந்தன போலும் என்க.

ஒரு திருவடியே ஊன்றி யிருத்தலின் அது மாத்திரம் சிவந்திருக்க வேண்டுமாதலின் இரண்டு திருவடிகளும் சிவத்தற்கு அது காரணமன் றென்றும், எம்பிராட்டியின் தளிரைப்போன்ற கைகள் சிவக்கும்படி செய்யா வாதலின் அவை பிடித்தது காரணமன்றென்றும் கொள்க.

சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை

வெண்பாவிகற்பம்

1. பூங்கொன்றைக் கண்ணியான் பொன்மன் றிறைஞ்சிடுக
ஆங்கொன்றைக் கண்ணி யவர்.

*இது சீர்முழுதும் எதுகையொன்றத்தொடுத்தமையால் தலையாகெதுகை. பூங்கொன்றைக்கண்ணியான் எனவும், பொன்மன்றிறைஞ்சிடுக எனவும் வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர்வெண்டளையும் விரவிவருதலின், இஃது ஒழுகிசைச் செப்பலோசைத்து. இதனானே, வெண்பா இரண்டடிச் சிறுமையுடைத்தென்பதூஉங் கொள்க. இதனுள், கண்ணியவர் என்னும் ஒரு மொழியைக் கண்ணியெனவும் அவரெனவும் வகையுளி செய்து சீர்கொள்ளப்படுதலின், இது மலரென்னும் வாய்பாட்டான் முடிந்த ஒரு விகற்பக் குறள்வெண்பா.

2. அறனன்று மாதவ னென்ப துலகெந்தை
தாள்காணு ணுக் கொள.

இஃது இருவிகற்பக் குறள்வெண்பா. மோனை முதலியதொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாது தொடுத்தமையால், இது செந்தொடை.

3. கண்ணுதல் காட்சி கிடைத்த விழிக்கில்லை
வெல்கூற் றின் றேற்றங் கொளல்.

இதுவுமது. அனுவெழுத்தால் இணைமோனையமைத்து, ஏனைத்தொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாது தொடுத்தமையால், இது மருட்செந்தொடை.

*இச்செய்யுளிலக்கணக் குறிப்புக்கள் நூலாசிரியராலே எழுதி அமைக்கப்பெற்றவை.

1. கொன்றைப் பூவாகிய கண்ணியை உடையான். ஒன்றைக் கண்ணியவர் - வீடு பேற்றைக் கருதியவர்; ஒன்று - முத்தி; "உடன் முதலா, மருவிய மூன்றுங்கொண் டொன்றீ வதற்கு வருத்தமென்னே" (அம்பலவாண தேசிகர் கலம்பகம்).

2. திருமால் சிவபெருமானுடைய திருவடியைக் காணுதிருப்ப, அவரை மாதவனென்று கூறுதல் நியாயமன்று.

மாதவன் - திருமகள் கணவனென்னும் பொருளையுடைய வடமொழித் தொடரைத் தமிழ்த்தொடர் மொழியாக வைத்துப் பெரிய தவத்தையுடையோனென்னும் பொருள் கொண்டு கூறினர். உலகு - உலகத்திலுள்ள சான்றோர். தாள்காணுன் - திருமால். நாணுக் கொள - தனக்கு உரியதல்லாத பெருமையை ஏற்றிக் கூறுதல் பற்றி நாணத்தை யடைய. உலகு மாதவன் என்பது அறனன்றென்க.

3. விழியென்றது இதனையுடையாரைக் கருதியது. வெல் கூற்று -

4. திருமுடியிற் கண்ணியு மாலையும் பாம்பு
திருமார்பி லாரமும் பாம்பு - பெருமான்
திருவரையிற் கட்டிய கச்சையும் பாம்பு
பொருபுயத்திற் கங்கணமும் பாம்பு.

இது குறளிரண்டாய் இடையே தனிச்சொற் பெற்று ஒரு விகற்பமாய் நடத்தலின் ஒரு விகற்பத்து இருகுறணேரிசைவெண்பா. அடிதொறும் ஈற்றுச்சீர் ஒரு சொல்லே வரத் தொடுத்தமையால் அடியியைபு. இது காசென்னும் வாய்பாட்டுக் குற்றியலுகர இயற்சீரான் முடிந்தது.

5. கறையரவுக் கஞ்சுரு தஞ்சுறூஉந் திங்கள்
இறைவி நறுநுதலைக் கண்டு - பிறைமுடியோன்
கைம்மா னடமுவந்த காற்புலிக்கஞ் சாதஞ்சும்
அம்மான் விழிமானைக் கண்டு.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பத்தால் நடந்தமையான், இருவிகற்பத்து இருகுறணேரிசைவெண்பா. அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுத்தமையால் அடியெதுகை. இதனுள், முதற்றொடை இரண்டா மெழுத்துமாத்திரையே ஒன்றத் தொடுத்தமையால் இடையாகெதுகையுமாம்.

பிறரை வெல்லுங் கூற்று; அவனையும் இவர் வெல்வரென்றபடி. கொளல் இல்லையென்க.

4. கண்ணி - அடையாள மாலை. மாலை - திருமுடியிற் சுற்றப்பட்ட மாலை. ஆரம் - மார்பிலுள்ள முத்து மாலை. கச்சை-இடையிற் கட்டிய கச்சு; "கச்சை யாவதோர் பாம்பினர்" (தே. திருஞா. திருநெல்வாயில்); "கச்சை சே ரரவர் போலும்" (தே. திருநா.) புயம் - திருக்கை. கங்கணம் - காப்பு.

5. கறை - விடம். திங்கள் - இங்கே பிறை. திங்கள் உமாதேவியாரின் நெற்றியைக் கண்டு அஞ்சுதல்: "இன்றுமையாண் மாசிலா வாண்முகங்கண் டேக்கற்றே,...வளராவா றென்னே மதி" (தண்டி. மேற்.) நடம் உவந்த -நடராசப்பெருமான் திருநடனத்தைத் தரிசித்து மகிழ்ந்த. காற்புலி- காலாற் புலியாகிய வியாக்கிரபாதர்; "காற்புலித்தோன் மயிர்முகிழ்ப்ப" (திருப்பெருந்துறைப். கடவுள். 6). அம்மான்: மான் - உமாதேவியாரது. விழியாகிய மானை. கைம்மான் அஞ்சும். கையிலுள்ள மான் தன் பகையாகிய ஒரு புலிக்கு அஞ்சாமல் இனமாகிய மற்றொரு மானுக்கு அஞ்சுமென்றது நயம்.

6. வணங்கு சிறுமருங்குற் பேரமர்க்கண் மாதர்
அணங்கு புரிவ தறமாற் - பிணங்கி
நிணங்காலு முத்தலேவே ணீள்சடையெங் கோமாற்
கிணங்காது போலு மிரவு.

இது குறளிரண்டாய் முதற்குறள் ஈற்றின்கண் ஓராசிடையிட்டுத் தனிச்சொற்பெற்று ஒரு விகற்பமாய் நடத்தலான் ஒரு விகற்பத்து ஓரா சிடை நேரிசைவெண்பா. இதனுள் முதலடி நடுவிருசீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் இடைப்புணர் முரண். இது பிறப்பென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுகர இயற்சீரான் முடிந்தது.

7. வரத்திற் பிறப்பொன் றருள்கெனினும் வள்ளல்
கரத்திற் கபாலத்தைக் காணூப் - புரத்தை
இரும்புண்ட ரீகபுரத் தெய்தினர்க் கீயான்
அரும்புண்ட ரீகத் தயன்.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பமாய் நடத்தலான் இருவிகற்பத்து ஓரா சிடை நேரிசைவெண்பா. இதனுள் முதலடி முதற்சீரும் ஈற்றுச்சீரும் முத லெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் ஒரூஉமோனே.

6. வணங்கு - வளைந்த. மாதரணங்கு - விருப்பத்தையுடைய உமா தேவியார். (பி - ம்.) ‘மாதர்க் கணங்கு’. பிணங்கி - மாறுபட்டு. முத்தலே வேல் - சூலப்படை. இணங்காது - பொருந்தாது. போலும்: அசைநிலே. இரவு - யாசித்தல். தன் மனேயாள் அறங்களேப் புரியாநிற்ப, இரத்தல் இறைவனுக்குப் பொருத்தமுடைய செயலன்றென்றவாறு; 617-ஆம் செய்யுளிலும் இக்கருத்து அமைந்துள்ளது.

7. பிறப்பு ஒன்று வரத்தின் அருள்கெனினும்; வரம் - வேண்டு கோள். “இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே”, “மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே” (தே. திருநா.) என்று வேண்டுவாரும் உளராதலே நினைந்து, ‘பிறப்பொன்றருள்கெனினும்’ என்ருர். வள்ளல் - சிவபெருமான்; முத்திச் செல்வத்தை வழங்குதலின், வள்ளலென்ருர். கபாலம் - பிரமனது தலேயோடு. காணூ - கண்டு. (பி - ம்.) ‘காணூஉப்’. புரத்தை - உடம்பை. இரும்புண்டரீகபுரத்து - பெரிய சிதம்பரத்தின்கண்; விராட்புருடனது இருதயகமலமாதலின் இத்தலத்துக்குப் புண்டரீகபுர மென்னும் திருநாமம் அமைந்தது. புண்டரீகத்து அயன் - வெண்டாமரை மலர் மேல் உள்ள பிரமதேவர். இறைவன் கரத்திற் கபாலத்தைக் கண்டு, அடியாருக்குப் பிறப்பை யளித்தால் இறைவன் தண்டிப்பானென்னும் அச்சத்தால் பிரமன் உடம்பை ஈயானென்க. அயன் புரத்தை ஈயானென்க.

8. கூற்றங் குமைத்த குரைகழற்கால் கும்பிட்டுத்
தோற்றந் துடைத்தேந் துடைத்தேமாற் — சீற்றஞ்செய்
ஏற்றிஞன் றில்லை யிடத்திஞ னென்னினியாம்
போற்றிஞ னல்கும் பொருள்.

இது முதற்குறளீற்றின்கண் இரண்டாசிடையிட்டு ஒரு விகற்பமாய் நடத்தலால் ஒரு விகற்பத்து ஈராசிடை நேரிசைவெண்பா.

9. நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வம்
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைகள் — நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா ளென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பமாய் நடத்தலால் இருவிகற்பத்து ஈராசிடை நேரிசை வெண்பா.

10. வாழி திருமன்றங் கண்ட மலர்க்கண்கள்
வாழி பெருமான் புகழ்கேட்ட வார்செவிகள்
வாழி யவனை வணங்கு முடிச்சென்னி
வாழியவன் சீர்பாடும் வாய்.

இது நான்கடியாய்த் தனிச்சொல் இன்றி ஒருவிகற்பமாய் நடத்தலின் ஒரு விகற்பத்து இன்னிசைவெண்பா. இஃது அடிதோறும் முதலெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் அடிமோனை. இதனுள் அடிதோறும் ஈற்றுச்சீர் முரணத் தொடுத்தமையாற் கடைமுரணுமாம்.

8. குமைத்த - அடக்கிய. கும்பிட்டென்றது தரிசனத்தைக் குறிப்பித்தபடி. தோற்றம் - பிறவி. துடைத்தல் - முற்றும் இல்லையாக்குதல். ஏற்றிஞன் - இடபவாகனத்தையுடையார். போற்றிஞல் நல்கும் பொருள் இனி என்? பிறவி தீர்தலாகிய பேற்றினும் பிற பேறில்லை யென்றபடி.

9. நமரங்காள்: "இருளிலியல் பெய்தாத தென்னே நமரங்காள்" (வளையாபதி.) இச்செய்யுள் நீதிநெறிவிளக்கத்தின் காப்புச்செய்யுளாகவும் அமைந்துள்ளது.

எம்பிரானது மன்றை வழுத்தாதது என் என்க.

10. கண்களென்றது கண்டார் கண்கள் அனைத்தையும்; கண்ட பெருமை யுடைமையின் மலர்க்கண்களென்று சிறப்பித்தார்; தம் கண்களையும் உளப்படுத்திக் கூறியவாறு. வார் செவிகள் - நீண்ட காதுகள். முடிச் சென்னி - முடியையுடைய தலை; முடி - மயிர்முடி. வாழி......வாய்: "வாழி யெம் மனனு மணிநா வும்மே" (206.)

11. பூந்தண் பசுந்துழாய்ப் போது நருவிரி
தேந்தண் டிரடிண்டோட் டேவற்குந் தேவிக்கும்
காந்தன் பதமலர்கள் காமுற்ருர் காமுருர்
பாந்தண் முடிச்சூடும் பூ.

இதுவுமது. இதனுள் மூன்ருமடி இரண்டாஞ் சீரொழிந்து ஏனை முச் சீரும் முதலெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் மேற்கதுவாய் மோனே. இதனுள்ளே போ என நெட்டெழுத்துத் தனியே நின்றும், து எனக்குற் றெழுத்துத் தனியே நின்றும், பூந் என நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்து நின்றும், தண் எனக் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்து நின்றும் நேரசை நான்கும் வந்தன. விரி எனக் குறில் இணைந்தும், நரு எனக் குறினெடில் இணைந் தும், பசுந் எனக் குறில் இணைந்து ஒற்றடுத்தும், துழாய் எனக் குறி னெடில் இணைந்து ஒற்றடுத்தும் நிரையசை நான்கும் வந்தன. ஓரசைச் சீர் இரண்டனுள், பூ என நேரசைச்சீரும் வந்தவாறு காண்க. இது நாளென்னும் வாய்பாட்டான் முடிந்தது.

12. புனலமுவம் புக்குடைந்தோர் தாளூன்றி நின்று
வனசங்காள் செய்தவநீர் வாழியரோ வாழி
பொருவிடையோன் றெய்வப் புலியூரை யொப்பாள்
திருமுகத்துக் கொப்பச் செயின்.

11. துழாய்ப்போதில் நரு விரிகின்ற தோள்; நரு - தேன். தேவன்: திருமால். தேவி - உமாதேவியார். காந்தன் - கணவன். சிவபெருமானுக் குத் திருமால் சத்தியென்பது சைவர் கொள்கை; "அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற ருர்க்கே" (தே. திருநா.); "நெடுமாயர் போலவே, தரைக் குளினி யாரியாவர்...மேவி யிடத்திலுறை தேவி யாவரே" (அருணைக்கலம். 42). பாந்தள் முடிச்சூடும் பூ - பூமி. அதனைக் காமுருரென்றது மீண்டும் இப் பூமியினிடத்தே பிறத்தலை விரும்பாரென்னும் பொருளினது. ஒருவகை மலர்களை விரும்பியவர் ஒருவர் சூடிய பூவை விரும்பாரென்றது ஒரு நயம்.

12. இது தலைவன் தலைவியின் நலம் பாராட்டியது.

புனலமுவம் - நீர்ப்பரப்பு. உடைந்து - மலர்ந்து; தோல்வியுற்றென்பது வேறு பொருள்; தோற்ருேர் நீரில் புகுதல் இயல்பு; பெருங். 3. 24: 54-6; சிறுபஞ்ச. 41. ஓர் தாள் ஊன்றி-ஒரு தண்டை ஊன்றி; ஒற்றைக் காலை ஊன்றியென்பது வேறுபொருள். வனசங்காள் - தாமரை மலர்களே. நீர் செய்தவ மென்க. ஒப்பச் செயின் - ஒக்கும்படி அத்தவத்தைச் செய்வீரா யின். செயினென்பது செய்தலினருமையை விளக்கியபடி.

நீரில் இருத்தலும் மலர்தலும் ஒரு தண்டிற் பூத்தலுமாகிய தாமரையின் இயல்புகளை, நீர்நிலை நிற்றலும் உடல் மெலிதலும் ஒற்றைக்காலில் நிற்றலு மாகிய தவஞ்செய்வார் முயற்சிகளாகப் பொருள் தோற்றும்படி சொற்களை

இது பலவிகற்பத்து இன்னிசைவெண்பா. *தமிழ்வழக்கால் இரு விகற்பமும் பல விகற்பமெனப்பட்டது. இதன் முதலடி முதற்சீரிரண்டும் முதலெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுத்தமையால் இணைமோனை. இது முதற் றொடை ஓரெதுகைத்தாயும், ஏனைத்தொடை வேறோரெதுகைத்தாயும் வந்த மையால் இரண்டடியெதுகையென்க. இதனுள்ளே தாளூன்றி எனத் தேமாங்காயும், வனசங்காள் எனப் புளிமாங்காயும், புனலமுவம் எனக் கருவிளங்காயும், புக்குடைந்தோர் எனக் கூவிளங்காயுமாக வெண்சீர் நான் கும், செயின் என நிரையசைச்சீரும் வந்தன.

13. ஆதி முதலுணர்ந்தியா மன்புசெயப் பெற்றவா
ஓஒ பெரிது மரிதே யெளிதேயோ
வேதந் துறைசெய்தான் மெய்துணியான் கைதுணிந்தான்
பேதுற்றும் வெஃகேம் பிற.

இதுவுமது. இதனுள் இரண்டாமடி ஈற்றுச்சீர் இரண்டும் முரணத் தொடுத்தமையால்கடையிணைமுரண். இதனுள்ளே ஆ எனநெட்டெழுத்தும், தி எனக் குற்றெழுத்தும், ஆ என உயிரெழுத்தும், ஓஒ என அளபெடை யெழுத்தும், வெஃகேம் என ஆய்தவெழுத்தும், உணர்ந்தியாம் எனக் குற்றி யலிகரமும், அன்பு எனக் குற்றியலுகரமும், துறை என ஐகாரக்குறுக்க மும், வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து இடையெழுத்துக்களும், மெய்யும் உயிர் மெய்யுமாகிய அசைக்கு உறுப்பாமெழுத்துப் பதின்மூன்றுங் காண்க. முத லுணர்ந்தியாமெனக் கனிச்சீர் வெள்ளையின் விரவி வரலாகாமையிற் குற்றி யலிகரம் அலகு பெறுதெனத் தள்ளிக் கருவிளங்காய் எனச் சீர்கொள்க. ஐகாரம் கை எனக் குறுகாதவழி நெட்டெழுத்தின் இயல்பிற்றாயும், துறை எனக் குறுகியவழிக்குற்றெழுத்தின் இயல்பிற்றாயும் நின்றவாறுகாண்க.

அமைத்தது ஒரு நயம். "தண்டுறைநீர் நின்ற தவத்தா லளிமருவு, புண்ட ரிக நின்வதனம் போன்றதால்" (தண்டி. 87, மேற்.); "சங்கந் துறந்தன்ன மில்லாம லேயொரு தாளினின்று, பொங்கம் புனலிற் றவம்புரிந் தாலும்" (வெங்கைக். 63.)

* "ஒன்றல் லவைபல தமிழ்நடை வடநூல், இரண்டல் லவைபல வென்றிசி னோரே" (யா. கா. 25, மேற்.)

13. மும்மூர்த்திகளையும் மும்முதலென்பராதலின் அவருள் முதல்வ ராகிய சிவபெருமானை ஆதிமுதலென்றார் (544). பெற்றவா - பெற்றவாறு. ஓஒ : வியப்பின்கட் குறிப்பு. வேதந் துறை செய்தான் - வியாச முனிவர். மெய் துணியான் - உண்மையைத் தெளியாராகி. கை துணிந்தான்-கைதடி யப் பட்டார்; 466-ஆம் செய்யுள் 21-3-ஆம் அடிகளையும் அவற்றின் குறிப்பு முதலியவற்றையும் காண்க. பேதுற்றும் - மயக்கத்தை யடைந்தும். பிற வெஃகேம் - பிற தெய்வங்களை விரும்பேம். வேதம் தெரிந்து துறைசெய்தா னும் அறியாத மெய்ம்மையை யாமுணர்ந்தது என்ன வியப்பு என்றவாறு.

14. பொன்மன்றம் பொற்ரு மரையொக்கு மம்மன்றிற்
செம்ம றிருமேனி தேனெக்கு மத்தேனே
உண்டு களிக்குங் களிவண்டை யொக்குமே
எம்பெரு மாட்டி விழி.

இதுவும் பலவிகற்பத்து இன்னிசைவெண்பா. இதன் முதலடியிரண்டும் மூன்ருமெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுத்தமையால், மூன்ருமெழுத்தொன்றெதுகை.

15. ஆடகச் செம்பொ னணிமன் றிடங்கொண்ட
பாடகச் சீறடியாள் பாகத்தான் – சூடகக்கைக்
கங்கையாள் கேள்வன் கழறெூஉக் கைகூப்பி
நின்றிறைஞ்சச் சென்றிறைஞ்சுங் கூற்று.

இதுவும் இரண்டாமடியின் இறுதி தனிச்சொற்பெற்று மூன்று விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா. இதன் மூன்ருமடி முதற்சீரும் மூன்ருஞ் சீரும் முதலெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் பொழிப்புமோனே. இதனுட் செம்பொ எனத் தேமாவும், அணிமன் எனப் புளிமாவும், கழறெூஉக் எனக் கருவிளமும், ஆடகச் எனக் கூவிளமுமாக ஆசிரியவுரிச்சீர் நான்கும் வந்தன.

16. காதன் மகளிர் கலக்கக் கலக்குண்டு
பேதுற்ருர் நெஞ்சும் பிழைத்தகன்ருர் நன்னெஞ்சும்
போதம் படரும் புலியூரே – தாதுண்டு
வண்டுறங்கு நீள்சடையோன் வைப்பு.

இது மூன்ருமடியின் இறுதி தனிச்சொற் பெற்று இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா. இதன்முதலடி இரண்டாமெழுத்துத் தகர அகரமும், இரண்டாமடி இரண்டாமெழுத்துத் தகர உகரமுமாக வந்தமையால் வருக்க வெதுகை.

---

14. செம்மல் – சிவபெருமான்; அவர் திருமேனி செந்நிற முடையதாதலின் நிறத்தாலும் தேனேயொத்தது; 477-ஆம் செய்யுளைக் காண்க; “உமையாட் கென்றுந் தேனவன்காண்” (தே. திருநா. வலிவலம்.)

15. ஆடகமென்பது பொன்னில் ஒருவகை. பாடகம் – மகளிர் காலில் அணியும் ஒருவகை யாபரணம். சூடகம் – காப்பு. இறைஞ்சினுரைக் கூற்று இறைஞ்சும்.

சிதம்பர தரிசனம் செய்தாருக்கு யமபயமில்லை யென்றபடி.

16. பேதுற்ருர் – மயக்கமடைந்தோர். பிழைத்து அகன்ருர் – மகளிர் மயக்கினின்றும் தப்பி நீங்கினேர்; இவர்கள் தூய சிந்தையினராதலின் இவர் நெஞ்சை நன்னெஞ்சு என்ருர். பேதுற்ருர் நெஞ்சு போது அம்பு அடரும் – மயங்கினேரது நெஞ்சம் காமனது மலர்ப்பாணத்தால்துன்புறுத்தப்படும். நன்

17. காம ருயிர்செகுக்குங் கண்ணொன்றே - காமருசீர்
மாதர் நலனழிக்குங் கண்ணொன்றே - மாதருக்
கின்னா விரவொழிக்குங் கண்ணொன்றே - இந்நிலத்தில்
தன்னே ரிலாதான் றனக்கு.

இஃது அடிதோறும் ஒரூஉத்தொடையமைய முதல் மூன்றடிகளினும் தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பத்தான் வந்த இன்னிசை வெண்பா. இதன் மூன்றாமடி ஈற்றயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் முதலெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாய் மோனை.

18. செக்கர்ச் சடையிற் பசுங்குழவி வெண்டிங்காள்
முக்க ணொருவற்கு நின்னோ டிருசுடரும்
ஒக்க விழித்தலா லுய்ந்தே மொருநீயே
அக்க ணொருமூன்று மாயின்மற் றுய்வுண்டே
மைக்கண் மடவா ருயிர்க்கு.

இஃது ஒருவிகற்பத்து ஐந்தடிப் பஃறொடைவெண்பா. இதன் முதலடி இரண்டாஞ்சீரொழிந்துஏனை முச்சீரும் முரணத்தொடுத்தமையால் மேற்கது வாய் முரண். இரண்டாமடி ஈற்றயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையாற் கீழ்க்கதுவாய் முரண். இது பிறப்பென்னும் வாய்பாட் டுக் குற்றுகர இயற்சீரான் முடிந்தது.

னெஞ்சு போதம் படரும் - நல்ல நெஞ்சத்தில் சிவஞானம் பரவுகின்ற. இது சிலேடை. வண்டு தாதை உண்ணுதல், " தாதுண் பறவை பேதுற லஞ்சி " (அகநா. 4) என்பதனாலும் பெறப்படும். வைப்பு - எழுந்தருளியுள்ள இடம்.

17. காமர் - மன்மதனது; பன்மை இகழ்ச்சிக் குறிப்பு (திருச்சிற். 164). அவன் உயிரைச் செகுத்தது நெற்றிக்கண். மாதர் நலன் - காத லரைப் பிரிந்த மகளிரது அழகை. அதனை அழிக்குங் கண்ணாவது இடத் திருக்கண்ணாகிய சந்திரன். இன்னா இரவு: " இன்னா விரவி னின்றுணை யாகிய " (குறுந். 266 : 2). இரவொழிக்கும் கண்ணென்றது வலத்திருக் கண்ணாகிய சூரியனை. தன்னேரிலாதான்: " தன்னை நேரொப் பிலாத தலைவனை " (தே. திருநா. திருப்புகலூர்.)

18. தலைவி காமமிக்க கழிபடர்கிளவியால் நிலவை நோக்கிக் கூறு தல்; இதனைச் சந்திரோபாலம்பனமென்பர்.

'சிவபெருமான் நின்னோடு சூரியனையும் அக்கினியையும் இரண்டு கண்களாக உடைமையின் உய்ந்தேம்; நீயே அம் முக்கண்களாகவும் இருப்பின் எமக்கு உய்வே இல்லை' என்று சந்திரனை நோக்கிக் கூறுகின் றாள். முன்னர்ப் பாட்டிற் கூறியவாறு மாதருக்குப் பகையாகிய காமனையும் இரவையும் போக்குவனவாதலின் முறையே அக்கினியும் சூரியனும் மகளி ரால் வெறுக்கப்படாதனவாயின. செக்கர் - சிவப்பு. உண்டே: இல்லை யென்றபடி.

‡ 1871—4

19. பொன்புரிந்த செஞ்சடைக்கு வெள்ளிப் புரிபுரிக்கும்
வெண்டிங்கட் கண்ணியான் வெல்கொடியு மானேறே
அங்கவன்ற னூர்தியுமற் றவ்வேறே யவ்வேற்றின்
கண்டத்திற் கட்டுங் கதிர்மணிக்கிங் கென்கொலோ
பைந்தொடியார் செய்த பகை.

இது பலவிகற்பத்து ஐந்தடிப் பஃறொடை வெண்பா. இதன் முதலடி முதற்சீரும் மூன்றாஞ்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் பொழிப்புமுரண். நான்காமடி இறுதிச்சீரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் முதலெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் கூழைமோனை. இஃது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து மெல்லினம் வரத் தொடுத்தமையால் இனவெதுகை.

20. கருந்தாது கொல்லுங் கருங்கைத்திண் கொல்லர்
வருந்தா தியன்றதொரு வல்விலங்கு பூண்டு
திருந்தாதார் முன்றிறெறுஞ் சென்றுசிலர் தூங்க
இருந்தேங் களிதூங்கி யாமேமற் றம்ம
அருந்தா தலர்தில்லை யம்பலத்திற் றூங்கும்
பெருந்தேன் முகந்துண்ணப் பெற்று.

இஃது ஒருவிகற்பத்து ஆறடிப் பஃறொடை வெண்பா.

19. பொன்புரிந்த – பொன் விரும்பிய. வெள்ளிப்புரி – வெள்ளி இழை. புரிக்கும் – இழைக்கும். புரிபுரிக்கும் : 434. ஊர்தி – வாகனம். கண்டம் – கழுத்து. கொடியும்......அவ்வேறே : “ ஊர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த, சீர்கெழு கொடியு மவ்வே றென்ப ” (புறநா. 1 : 3-4). விடைமணி யோசை இரவிலே தனித்த மகளிர்க்குத் துன்பத்தைச் செய்யுமென்பதைக் குறுந்தொகை, 190-ஆம் செய்யுளின் உரை முதலியவற்றால் அறியலாகும். எம்மால் விரும்பப்பெறும் சிவபெருமானுக்குக் கொடியாகவும் ஊர்தியாகவு முள்ள ஆனேற்றின் மணி எமக்கு இன்பந் தராமல் துன்பத்தைத் தருதல் முரண்பாடுடைய தென்றாள்.

20. கருந்தாது கொல்லும் – இரும்பைத் தொழிற்படுத்தும் ; ‘ மரங் கொஃறச்சன் ’ (புறநா. 206 : 11). என்பதுபோல நின்றது. கருங்கை – வலிய கை. வல்விலங்கு – வலிய கால்தளை. திருந்தாதார் – பகைவர். தூங்க – தம் செயலொடுங்கி நிற்ப. அருந் தாது அலர் – அரிய பொன் விளங்குகின்ற. தூங்கும் பெருந்தேன் – தங்கியுள்ள பெரிய தேனடையை ; என்றது நடராசப் பெருமானை. தூங்கும் பெருந்தேன் : “ பெருந்தேன் கண்படு வரை ”, “ பிரசந்தூங்கு மலை ” (குறுந். 273 : 5, 392 : 8.)

21. வின்மதனை வென்ற தலர்விழியே யொன்னார்தம்
பொன்னெயி றீமடுத்த தின்னகையே பூமிசையோன்
தார்முடி கொய்தது கூருகிரே யாருயிருண்
கூற்றுயி ருண்ட தடித்தலமே யேற்றான்
பரசும் பினாகமுஞ் சூலமு மென்னே
கரமலர் சேப்பக் கொளல்.

இது பலவிகற்பத்து ஆறடிப் பஃறொடைவெண்பா. இதன் முதலடி யீற்றயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாயெதுகை. இரண்டாமடி முதற்சீரும் மூன்றாஞ்சீரும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் பொழிப்பெதுகை. மூன்றாமடி முதலயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் மேற்கதுவாயெதுகை. நான்காமடி முதற்சீரும் ஈற்றுச் சீரும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் ஒரூஉவெதுகை.

நடராசப்பெருமானைப் போற்றாத சிலர் பகைவர்க்கு அடிமையாகித் தளைபூண்டு நிற்ப, அப்பெருமானைத் தரிசித்து யாம் பெருமகிழ்ச்சியை அடைந்தோமென்றபடி.

21. வில்லையுடைய மன்மதனை. ஒன்னார் - திரிபுரத்தில் இருந்த அசுரர். பொன் எயில் - பொலிவு பெற்ற புரங்கள். இரும்பு, வெள்ளி, தங்கமென்பவற்றை முறையே கரும்பொன், வெண்பொன், செம்பொனென் பராதலின் அம்மூன்றாலாய மதில்களைப் பொன்னெயிலென்றாரென்றலும் பொருந்தும். பூமிசையோன் - பிரமதேவர். ஏற்றான் - இடபவாகனத்தை யுடையவர். பினாகம் - சிவபிரானது வில். சேப்ப - சிவப்ப; வீணே தங்கும்படி எனலும் ஆம். கொளல் என்னே.

சிவபெருமான் செய்த பராக்கிரமச் செயல்கள் பலவும் அவர்பாலுள்ள ஆயுதங்களின் உதவியின்றியே நிகழ்ந்தனவாக, அவ்வாயுதங்களை ஒரு பயனுமின்றித் தம் திருக்கரங்கள் சிவக்கும்படி கொண்டிருத்தல் என்ன பயன் கருதி யென்பது கருத்து.

“காலிற் றுலங்கு நகத்தாலுங் கையிற் பொலிகூர் நகத்தாலும், சீலத் தரக்க னுரங்கொண்டீர் திசைமா முகனைச் சிரங்கொண்டீர், மேலைப் புரத்தை நகைத்தெரித்தீர் வில்வேள் புரத்தைப் பகைத்தெரித்தீர், சூலப் படையேன் மழுப்படையேன் சுமந்தீ ரருணை யமர்ந்தீரே” (அருணைக் கலம். 22), “கடகரி நரம டங்கல் காலன்வெண் மதிய ரக்கன், அடுமுய லகன்ப தைப்ப வடர்த்தனை பதத்தாற் கஞ்சன், நடுமுடி கரத்திற் கொண் டாய் நகைத்துமுப் புரமெ ரித்தாய், படைகள்கைக் கொண்ட தென்கொல் பகருதி வெங்கை யோனே” (வெங்கைக்கலம். 35) என்பவற்றிலும் இச் செய்யுளிற் கண்ட கருத்து அமைந்துள்ளது.

22. வானே நிலனே கனலே மறிபுனலே
ஊனேயவ் வூனி லுயிரே யுயிர்த்துணையே
ஆனேறு மேறே யரசே யருட்கடலே
தேனே யமுதே யளியோங்கள் செல்வமே
யானே புலனு நலனு மிலனன்றே
ஆனாலு மென்போன்மற் றூர்பெற்றா ரம்பலத்துள்
மாநாட கங்காணும் வாழ்வு.

இஃது ஒருவிகற்பத்து ஏழடிப்பஃறொடைவெண்பா. இதன் முதலடி நாற்சீரும் இறுதியெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் முற்றியைபு. இரண்டாமடி முதலயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இறுதியெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாயியைபு. மூன்றாமடி முதற்சீரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் இறுதி யெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் கூழையியைபு. நான்காமடி யீற்றயற் சீரொழிந்து ஏனை முச்சீரும் இறுதியெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் மேற் கதுவாயியைபு. ஐந்தாமடி முதற்சீரும் இறுதிச்சீரும் இறுதியெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் ஒரூஉவியைபு. இது காசென்னும் வாய்பாட்டு முற்றுகர இயற்சீரான் முடிந்தது.

23. வண்டுஞ் சுரும்பு ஞிமிறுங் குடைந்தார்ப்பத்
தண்டே னிறைக்கு மிதழி நறுங்கண்ணி
எண்டோண்முக் கண்ண னிமயம் புரைமன்றில்

22. மறிபுனல் - மேலுங் கீழுமாக அலைகள் மடங்கும் நீர். ஊன் - உடல். ஆன் ஏறும் ஏறே - இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளும் சிங்கம் போன்றவனே. அளியோங்கள் - இரங்கற்குரியேமாகிய எங்களது; யாங்களென்றது அடியார்களையும் உள்ளிட்டு. புலன் - அறிவு. நலன் - நற்குண நற்செய்கை. மா நாடகம் - பரமானந்த தாண்டவம் (524); "தில்லையுண், மாந டஞ்செய்வரதர்" (பெரிய.) நாடக மென்றது இங்கே கதை தழுவி வருவதைக் குறியாமல் கூத்தென்னுமளவில் நின்றது, "இரத முடைய நடமாட் டுடையவர்" (திருச்சிற். 57) என்பதிலுள்ள நடமென்பதுபோல.

வாழ்வு பெற்றார் ஆரென்க.

23. வண்டு, சுரும்பு, ஞிமிறென்பன வண்டின்சாதிகள். குடைந்து- கிண்டி. இறைக்கும் - பில்கவிடும். இதழி - கொன்றை. எண்டோண் முக்கண்ணன்: "எண்டோண் முக்கட், கருமிடற் றொருவ" (524); "இன்றோ ரிடையூ றெனக்குண்டோ வெண்டோண் முக்க ணெம்மானே" (திருவா.) இமயம் புரை மன்று - இமயத்தை ஒத்த அம்பலம்; இமயமென்றது இங்கே

அண்டர்கள் கண்களிப்பத் தொண்ட ரகங்குளிர்ப்ப
நின்ருடு மாடற் குருகா திருத்திரால்
வன்றிண் மறலி புடைத்துக் கொடிறுடைக்கும்
அன்று முருகீர்கொல் லாம்.

இது பலவிகற்பத்து ஏழடிப் பஃறெடை வெண்பா. இதன் இரண்டா மடி இறுதிச் சீரிரண்டும் இறுதியெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் இணை யியைபு. மூன்ருமடி முதற்சீரும் இரண்டாஞ்சீரும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் இணையெதுகை. நான்காமடி இறுதிச்சீரொழிந்து ஏனமுச்சீரும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் கூழை யெதுகை. அதுவே இரண்டாஞ்சீரும் இறுதிச்சீரும் இறுதியெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் பொழிப்பியைபு. ஐந்தாமடி முதற்சீரும் இறுதிச்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் ஒரூஉமுரண்.

24. கங்கைக்குக் கண்மலர் சாத்தக் கருங்குவளை
செங்குவளை பூத்தாள் செயலென்னே - எங்கோமான்
பங்குற்றுந் தீரா பசப்பு.

இது மூன்றடியாய் இரண்டாமடியின் இறுதி தனிச்சொற் பெற்று ஒரு விகற்பத்தால் வந்தமையால் ஒருவிகற்ப நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா.

மேருவை; "எழில்பெறு மிமயத் தியல்புடை யம்பொற், பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினி னடநவில்" (திருவா. கீர்த்தித்.). அண்டர்கள் - தேவர்கள். மறலி - யமன். புடைத்து - தண்டித்து. கொடிறு உடைக்கும் - கன்னத்தில் அடிக்கும் (278; குறள், 1077). அன்றும்: உம்மை உயர்வு சிறப்பு.

இச்செய்யுள் யமபயத்தை நினைவுறுத்தி நடராசப்பெருமானது தரிசனத்தை வற்புறுத்தியது (520).

24. கண் மலர் சாத்த - பார்க்க. கருங்குவளை செங்குவளை பூத்தாள் - ஊடலால் விழிசிவந்த உமாதேவியார். கோமானது பங்கில் உற்றும் பசப்புத் தீர்ந்திலது. பசப்பு - பசலை; இது கணவரைப் பிரியும் காலத்தில் மகளிருக்கு உண்டாகும் பொன் நிறம். கண், நெற்றி முதலிய இடங்களிற் பசலை உண்டாதலின், அவ்வகைபற்றித் தீராவெனப் பன்மையாற் கூறினர். உமாதேவியார் சிவபெருமானோடு சேர்ந்திருந்தும் பசலை தீரவில்லை யென்ற பொருள் தோற்றி, அத்தேவியாரது ஊடல் மிகுதியைப் புலப்படுத்தியது. பசுமை நிறமென்பது இயல்பான பொருள்.

25. கம்பக் கரடக் களிற்றின் கபாயணிந்த
அம்பொற் புயத்தாற் கமைந்ததால் - அம்பை
முலையானைக் கோடணிந்த மார்பு.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பத்தான் வந்தமையால் இருவிகற்ப நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா. இதன் முதலடிநாற்சீரும் முதலெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் முற்றுமோனை.

26. போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின்
கூற்றங் குமைக்க வருமுன் னமரங்காள்
ஏற்றுவந்தான் பொற்ரு ளிணை.

இது தனிச்சொல் இன்றி மூன்றடியாய் ஒருவிகற்பத்தான்வந்த ஒரு விகற்பத்து இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா. இதன் முதலடிநாற்சீரும் ஒரு சொல்லே வரத் தொடுத்தமையால் இரட்டைத்தொடை.

27. உம்பர் பெருமாற் கொளிர்சடிலம் பொன்பூத்த
தன்பொற் புயம்வேட்டேந் தார்முலையும் பொன்பூத்த
பொன்பூத்த பூங்கொன்றை சூழ்ந்து.

இஃது இரண்டு விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா. இதன் முதலடியின் இறுதியெழுத்து இரண்டாமடிக்கு முதலாகவும், அவ்வடியின் இறுதிச்சீர் மூன்ரும‌டிக்கு முதலாகவும் தொடுத்தமையால் அந்தாதித் தொடை.

---

25. கம்பம் - கட்டுத்தறி; சாதியடை; "புற்ருடரவா" (தே. சுந்தர.) என்பது போல. களிற்றின் கபாய் - யானைத்தோலாகிய பெருஞ்சட்டை. கபாய்: "கடகளி றுதவு கபாய்மிசைப் போர்த்தவள்" (12). கபாய்: திசைச் சொல். அம்பை - அம்பிகை. யானைத்தோலோடு யானைக்கொம்பின் அடையாளம் பொருத்தமாக அமைந்தது. கோடு - கொம்பின் சுவடு; ஆகுபெயர்.

26. கூற்றம் குமைக்க வருமுன் - யமன் உம்மை அடர்க்க வருதற்கு முன்னர்; "கோவாய் முடுகி யடுதிறற் கூற்றங் குமைப்பதன்முன்" (தே. திருநா.) நமரங்காள்: 489, 520. ஏற்று வந்தான் - இடப வாகனத்தின்மேல் எழுந்தருளி வந்தவன். பொற்ருளிணையைப் போற்றுமின். அத்தாள் 'கூற்றங் குமைத்த குரைகழற்கால்' ஆதலின் யமபயம் இன்றி உங்களைப் பாதுகாக்குமென்பது குறிப்பு.

27. உம்பர் பெருமாற்குப் பொன்பூத்த பூங்கொன்றை சூழ்ந்து ஒளிர் சடிலம் பொன்பூத்த, தன்பொற்புயம் வேட்டேம் தார் முலையும், பொன்பூத்த பூங்கொன்றை சூழ்ந்து பொன்பூத்த என்று கூட்டிப் பொருள் செய்க.

பொன்பூத்த கொன்றை-பொன்னின் நிறங் கொண்டு மலர்ந்த கொன்றை மலர்; "கார்விரி கொன்றைப் பொன்னேர் புதுமலர்" (அகநா. கடவுள். 1.)

28. கருமிடற்றன் செஞ்சடையன் வெண்ணீற்ற னென்னும்
மழுவலத்தன் மானிடத்த னென்னும் - முழுவலத்த
மன்றுடையான் ருர்வேட்ட மான்.

இது பலவிகற்பத்து இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா. இதன் முதற்றொடை இரண்டாமெழுத்தின்மேல் நின்ற உயிரொன்றத் தொடுத்தமையால் உயிரெதுகை. இதன் முதலடி இறுதிச் சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் கூழைமுரண்.

வெண்பா வினம்

29. செம்பொன் வேய்ந்த செழுமணி மன்றத்
தம்பொன் மேருவுக் கடிமுடி யின்றே.

இது விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய ஓசையும் உடைத்தாய் அடியிரண்டாய்த் தம்மில் ஒத்துவந்தமையால் குறள்வெண்செந்துறை.

30. கம்பைமா நதி யின்கரைச்சிறு கன்னிபார முலைத்தழும்பணி
உம்பர்கோன்விடை யொன்றுலகேழு முண்டதுவே.

இஃது அடியிரண்டாய்ச் சீர்வரையறையின்றி ஈற்றடி குறைந்து வந்தமையால் குறள்வெண்டாழிசை.

சூழ்ந்து - சுற்றப்பட்டு, எண்ணி ; சிலேடை. சடிலம் - சடை. பொன்பூத்த-பொன்னிறத்தையடைந்தன, பசலை நிறத்தைப் பெற்றன. இறைவன் திருத்தாரை வேட்டு நின்று விரகதாபத்தாற் பசலையுற்ற தலைவி கூறியது இது.

(பி - ம்.) ‘ தம்பொற் புயம் ’.

28. மழுவலத்தன் - மழுப்படையை வலத் திருக்கரத்திலே ஏந்தியவர். முழுவலத்த - பூரணமான வெற்றியையுடைய ; இது மன்றுடையானுக்கு அடை. மான் - தலைவி.

இது செவிலி கூற்று ; தோழி கூற்றுமாம்.

29. மணிமன்றம் - அழகிய சிற்றம்பலம். அம் பொன் மேரு - நடராசப் பெருமான் ; பொன்னிறமுடையாராகலின் மேருவென்ருர் ; “ பொன்னுர் மேனியனே ” (தே. சுந்தர.); “ பொன்வண்ண மெவ்வண்ண மவ்வண்ண மேனி பொலிந்திலங்கும் ” (பொன்வண்ணத். 1). அடி முடி இன்று - ஆதியும் அந்தமும் இல்லை ; இன்றென்பதைத் தனித்தனியே அடியோடும் முடியோடும் கூட்டிப் பொருள் செய்க, ஒருமையாதலின்.

30. கம்பைமா நதி - காஞ்சீபுரத்திலுள்ள கம்பாநதி. சிறு கன்னி - காமாட்சி அம்மை. காஞ்சீபுரத்தில் காமாட்சியம்மை தழுவ இறைவன்

31. முன்புல கீன்ற முகிண்முலைக் கன்னியோ
டின்புறும் யோகி யெழுபுவிக் கரசே.

இஃது ஒழுகியவோசையும் விழுமிய பொருளு மின்றிக் குறள்வெண் செந்துறையோடு மாறுபட்டுவந்த குறள்வெண்டாழிசை.

32. பின்றாழ் நறுங்கூந்தற் பிடிதழீஇ மால்யானைக்
கன்றீனு முக்கட் களிறு.

இது குறள்வெண்பா செப்பலோசையிற் சிதைந்துவந்த குறள்வெண் டாழிசை. இவையிரண்டும் குறள்வெண்பாவினம்.

33. கனக மார் கவின்செய் மன்றில்
அனகநாட கற்கெம் மன்னை
மனைவிதாய் தங்கை மகள்.

இது மூன்றடியாய் வெண்பாவேபோல் முடிந்தமையால் வெள்ளொத் தாழிசை. இதனுள் ஆர் என நேரசைச் சீர்நின்று மேலே கவின் என நிரை யசைவர மாஞ்சீர்போல இயற்சீர் வெண்டளையாயினவாறு காண்க.

குழைந்த வரலாறு இங்கே குறிக்கப் பெற்றது. உம்பர்கோன் - சிவபெரு மான். அவர் விடை யென்றது திருமாலை. உலகேழு முண்டது திருமாலின் செயல்.

தம்முடைய விடை உலகேழும் உண்ணும் ஆற்றலுடையதாயிருப்பவும் தாம் சிறுகன்னி யொருத்தி நகிலால் தழும்பு பெற்ற மென்மையுடையராயினு ரென இதில் ஒரு குறிப்புத் தோற்றியது.

31. முகிழ் முலை யென்றது முகிண் முலையென வந்தது; முகிழ் - தாமரை யரும்புபோன்ற. கன்னியாக இருந்தே உலகை யீன்றதும் யோகி கன்னியோ டின்புறுதலும் அரசராயிருத்தலும் வியப்பை உண்டுபண்ணும் செயல்கள். "பரமனே பரம யோகி" (தே.) என்று சிவபெருமானை யோகி யெனக் கூறுதல் காண்க.

32. பின் தாழ் நறுங்கூந்தல் - பின்னே தாழ்ந்த இயற்கைமணத்தை யுடைய கூந்தல். கூந்தற்பிடி : 465. யானைக்கன்றென்றது விநாயகக் கடவுளை. முக்கட்களிறு - சிவபெருமான். இச் செய்யுளோடு 11, 349, 376 ஆம் செய்யுட்பகுதிகள் ஒப்பு நோக்கற் குரியன.

33. எம் அன்னை - உமாதேவியார்; சத்தி தத்துவத்தினின்றும் சதாசிவ தத்துவந் தோன்றுதலின் தாயென்றார் (திருச்சிற். 112, பேர்.); "எம்பெரு மானிமவான் மகட்குத், தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்றகப்பன் றமையன்" (திருவா. திருப்பொற் சுண்ணம், 13); "தவளத்த நீறணி யுந்தடந் தோளண்ண றன்னொருபா, லவளத்த னுமக னுந்தில்லையான்" (திருச்சிற். 112); "சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்றும்" (சிவஞான சித்தியார்).

34\. (1) அம்பேருண் கண்ணூர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
கொம்பே றுடையான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வம்பே யிறந்து விடல்.

(2) வானேருண் கண்ணூர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
நீணாகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வீணே யிறந்து விடல்.

(3) கோளாருண் கண்ணூர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
ஆளாக வாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வாளா விறந்து விடல்.

இது சிந்தியல்வெண்பா ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்த வெள்ளொத்தாழிசை. இதில் ஆளாக வாண்டானென முதலிருசீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் இணைமுரண்.

35\. பரசிருக்குந் தமிழ்மூவர் பாட்டிருக்குந் திருமன்றிற்
பரசொன் றேந்தி
அரசிருக்கும் பெருமானூர்க் காட்செய்யா ரென்செய்வார்
முரசிருக்கும் படைநமனூர் முன்னுகு மந்நாளே.

இது முதலடி அறுசீராய் ஏனையடி நாற்சீராய் வந்த மூன்றடி வெண்டுறை.

34\. (1) அம்பு ஏர் - அம்பையொத்த. உண்கண்ணூர்க்கு - மையுண்ட கண்களை உடைய மகளிர்பொருட்டு. அழிந்த - அழிவுற்ற. கொம்பு ஏறு உடையான் - கொம்பையுடைய இடபவாகனத்தை உடையவன். வம்பே - வீணே; யாதொருபயனுமின்றி. இறந்துவிடல் என் என்க.

(3) கோள் - கொலைத் தன்மை. ஆளாக - என்னை அடிமையாகக் கொண்டு.

கழலிறைஞ்சாவிடின் யாதொரு பயனுமின்றி இறந்துவிடல் துணிபாதலின் இங்ஙனம் கூறினர். யாமென்றது ஏனையோரையும் உளப்படுத்தி.

35\. பரசிருக்குந் தமிழ் - தேவாரம்; பரசு - பராவுதல். மூவர் - திருஞான சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனூர். பரசு - மழு. அரசிருக்கும் பெருமான் - நடராசப்பெருமான். நமனூர் முன்னுகும் - யமனுக்கு முன்னே நிற்கும். சிவபெருமானுக்கு ஆட்படாதார் யம பயத்தினின்றும் எங்ஙனம் நீங்குவரென்றபடி. நமனூர்: பன்மை இகழ்ச்சிக் குறிப்பு (465).

36. படர்தரும்வெவ் வினைத்தொடர்பாற் பவத்தொடர்பப்
பவத்தொடர்பாற் படரா நிற்கும்
விடலரும்வெவ் வினைத்தொடர்பவ் வினைத்தொடர்புக்
கொழிபுண்டே வினையேற் கம்மா
இடர்பெரிது முடையேன்மற் றென்செய்கே னென்செய்கேன்
அடலரவ மரைக்கசைத்த வடிகேளோ வடிகேளோ.

இது முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஏனையடி நாற்சீராய் வந்த நான் கடி வெண்டுறை.

37. கூற்றிருக்கு மடலாழிக் குரிசின்முத லோரிறைஞ்சக்
கொழுந்தேன் பில்கி
ஊற்றிருக்குந் தில்லைவனத் தசும்பிருக்கும்
பசும்பொன்மன்றத் தொருதா ளூன்றி
வண்டுபா டச்சுடர் மகுடமா டப்பிறைத்
துண்டமா டப்புலித் தோலுமா டப்பகி
ரண்டமா டக்குலந் தகிலமா டக்கருங்
கொண்டலோ டுங்குழற் கோதையோ டுங்கறைக்
கண்டனு டுந்திறங் காண்மினோ காண்மினோ.

இது முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஓரோசைத்தாய் ஏனையடி நாற்சீராய் வேறோரோசைத்தாய் வந்தமையால் ஏழடி வேற்றொலி வெண்டுறை.

36. பவத்தொடர்பு - பிறவியின் சம்பந்தம். வினையும் பிறவியும் ஒன்றுக் கொன்று காரணகாரியமாகத் தொடர்ந்து நிற்கும். ஒழிபு உண்டே; இல்லையென்றபடி; 'காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின் பிறவிப் பெருங்கடலென்றார்' (**குறள், 10, பரிமேல்.**) என்பது இங்கே நினைத்தற் குரியது. அடல் அரவம் - கொல்லுதலைச் செய்யும் பாம்பினை. அரைக்கு அசைத்த - இடையிலே கச்சாகக் கட்டிய; அரைக்கு : உருபுமயக்கம். அடிகேள் : விளி.

37. கூற்றின் தன்மை தங்கியிருக்கும் வலியையுடைய சக்கரப் படையை ஏந்திய குரிசில் : திருமால். அசும்பு இருக்கும் பசும்பொன் மன்றம் - தன்னில் தோன்றிய ஒளி துளிப்பது போன்ற தோற்றத்தோடு இருக்கும் பசிய பொன்னாலாகிய சிற்றம்பலம். கொண்டல் ஓடும் குழல் - மேகம் ஓடுதற்குக் காரணமான கூந்தல். கோதை : சிவகாமி யம்மை.

38. உருவல னருவல ஞெருவன்மற் றிருவருக்
கரியவ னெனவுணர்ந் தறைகுந ரறைகமற்
பரவைதன் மனைவயிற் பாவல னேவலின்
இருமுறை திரிதலி னெளியனென் றெளியனும்
பரவுவன் மன்றம் பணிந்து.

இதுவும் ஈற்றடி ஒருசீர் குறைந்து வந்தமையால் ஓரொலி வெண்டுறை. இதன் முதலடி நாற்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் முற்றுமுரண். அதுவே நாற்சீரும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றத் தொடுத்தமையால் முற்றெதுகையுமாம்.

39. அங்கட் கமலத் தலர்கமல மேயீரு நீரேபோலும்
வெங்கட் சுடிகை விடவரவின் மேயீரு நீரேபோலும்
திங்கட் சடையீருந் தில்லைவனத் துள்ளீரு நீரேபோலும்.

இஃது அடிதோறும் தனிச்சொற் பெற்று மூன்றடியால் வந்தமையால் மூன்றடி வெளிவிருத்தம்.

40. வெஞ்சம னஞ்ச வேலொ டெதிர்ந்தா னமரங்காள்
அஞ்ச லெனுஞ்சொல் லார்சொல வல்லார் நமரங்காள்
மஞ்சிவ ரிஞ்சி மன்ற மிறைஞ்சீர் நமரங்காள்
நஞ்ச மயின்றூர் நல்குவர் மாதோ நமரங்காள்.

இது நான்கடியாய் அடிதோறும் தனிச்சொற் பெற்று வந்தமையால் நான்கடி வெளிவிருத்தம்.

38. இருவருக்கு - பிரமதேவருக்கும் திருமாலுக்கும். பாவலன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். அகங்கரித்தாருக்கு அரியராகி அடியாருக்கு எளியராக இருப்பா ரென்றபடி ; “காண்டற் கரிய கடவுள் கண்டாய் கருதுவார்க் காற்ற வெளியன் கண்டாய்” (தே. திருநா.) இருமுறை தூது சென்றது : 478.

39. சிவபெருமானே மும்மூர்த்திகளாகவும் உள்ளாரென்பது கூறப்படும்.

அம் கண் கமலத்து அலர் கமலம் மேயீரும் - அழகிய இடத்தையுடைய நீரில் மலர்கின்ற தாமரைமலரில் விரும்பியுறைகின்ற பிரமதேவரும். மேயீர் : முன்னிலை. சுடிகை - உச்சி. அரவு - ஆதிசேடன்.

40. சமன் - யமன். அஞ்ச - நாம் அஞ்சும்படி. வேல் - இங்கே, யமனது சூலம். எதிர்ந்தான் - வந்தான் ; துணிவுபற்றி இறந்த காலத்தாற் கூறினார். அஞ்சல் - யமனுக்குப் பயப்படுதலை யொழிக. மஞ்சு இவர் இஞ்சி - மேகங்கள் ஏறித் தவழ்கின்ற திருமதிலையுடைய ; நஞ்சம் அயின்று ஊர் என்றது தேவர் அஞ்சும்படி வந்த ஆலகாலவிடத்தையுண்டு அவரை மரண பயத்தினின்றும் நீக்கியருளியவராதலின், நம்மையும் மரணபயத்தினின்றும் நீக்குவரென்னும் குறிப்பையுடையது. நல்குவர் - தண்ணளி செய்வர்.

சிற்றம்பலதரிசனம் யமபயத்தை நீக்குமென்றபடி.

ஆசிரியப்பா விகற்பம்

41. பொற்றுது பொதிந்த சிற்சபை பொலியப்
பச்சிளங் கொடியொடு படரும்
செக்கர் வார்சடைக் கற்பக தருவே.

இஃது ஈற்றயலடி முச்சீராய் ஏனையவடி நாற்சீராய் வந்தமையால் நேரிசை ஆசிரியம். இஃது அடிதோறும் முதற்சீர் முரணத் தொடுத்தமையால் அடிமுரண். இதனுள், பொதிந்த சிற்சபை என நேரொன்றுசிரியத்தளையும், சிற்சபை பொலிய என நிரையொன்றுசிரியத்தளையும் வந்தவாறு காண்க. இதனுனே ஆசிரியம் மூன்றடிச் சிறுமையுடைத்தென்பதூஉம் அறிக.

42. பூஉந் தண்ண் புனமயி லகவ
மாஅங் குயில்கள் சாஅய்ந் தொளிப்பக்
கோஒ டரங்கண் முசுவொடும் வெரீஇக்
காஅ றழீஇக் கவிழ்ந்ந் தொடுங்கச்
சூஉன் முதிர்ந்து காஅல் வீஇழ்
வாஅன் ருஅழ் மழைப்பெய றலேஇத்
தேஎன் ருஅழ் பூஉங் காஅ
வளங்ங் கனிந்த மணிமன்றுள்
விளங்ங் கொளியை யுளங்கொள றவமே.

இதுவுமது. இஃது அடிதோறும் முதற்கண்ணே அளபெடுத்தமையால் அடியளபெடை. இதனுள் இணையளபெடை முதலாகிய விகற்பம் ஏழும் முறையானே வந்தவாறு காண்க. ஏனைத் தொடை ஏழும், விகற்பம் இருபத்தெட்டும் முன்னர்க் காட்டப்பட்டன.

---

41. பொற்றுது - பொன்னுகிய உலோகம். பச்சிளங்கொடி - சிவகாமவல்லி யம்மை. செக்கர் - செந்நிறம். கற்பகதருவிற் காமவல்லி படர்தலின் இங்கே சிவகாமவல்லியை அவ்வல்லியாக உருவகித்தனர். (பி - ம்.) ‘ கற்பகத்தரு ’. கற்பகதருவென்று உருவகம் செய்த தற்கேற்ப, வேரென்னும் பொருளும் தோற்றச் சடையைக் கூறினர் ; சடை - வேர்.

42. மயில் முல்லைநிலக் கருப்பொருளாதலின் புனமயிலென்றுர் ; புனம் - முல்லைநிலம். மாஅங்குயில்கள் - மாமரத்தில் வாழுங் குயில்கள். சாய்ந்து - மெலிந்து. கோடரங்கள் - குரங்குகள். முசு - ஒருவகைக் குரங்கு. கால் தழீஇ - குளிரால் இரண்டுகாலையும் கைகளாற் கட்டிக் கொண்டு ; இந்த நிலையைக் குன்னுக்கலென்றும் முள்காந்திருத்தலென்றும் கூறுவர் ; “ மந்திகூர ” (நெடுநல். 9). கால் - மழைக்கால். தலைஇ-பெய்து.

மழைபெய்யுங் காலத்து மயில் களிப்பினுல் அகவ, குயில் மெலிய, குரங்குகள் ஒடுங்கின.

43. தண்ணென் கடுக்கை கண்ணீர் கலுழ்தர
வெண்மதிக் கண்ணி சூடும்
கண்ணுதற் கடவுள்
புண்ணியப் பொதுவி லாடும் பூங்கழ லிறைஞ்சுதும்
விண்மிசைப் போகிய வீடுபெறற் பொருட்டே.

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் அளவடியாய்க் குறளடியும் சிந்தடியும் இடையிட்டுத் தொடுத்தமையால் இணைக்குறளாசிரியம். இவ்வகவலுள் புண்ணியப் பொதுவி லாடும் பூங்கழ லிறைஞ்சுதும் என நெடிலடியும் அருகி வந்தவாறு காண்க. குறளடிமுதல் நான்கும் இதனுள்ளே வந்தன; ஏனைக் கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தத்துட் காண்க.

44. மாயிரு விசும்பிற் றூநிலாப் பரப்பிப்
பாயிருள் சீக்கும் பனிமதிக் கண்ணியும்
மின்செய் கொண்மூ வெள்ளிவீழ் வீழ்ப்பப்
பொன்செய்மலர்ப் பூங்கொன்றையும்
புலியூர் மன்றி னொலிகழன் மிழற்றப்
பரம நாடக மிருவரைக் காட்டும்
எரிநிறத் தைம்முகத் தெண்டோண் முக்கட்
கருமிடற் றொருவநின் செஞ்சடைப் பொலிதலின்

43. கடுக்கை - கொன்றை. கள் நீர் - தேனாகிய நீர். வெண்மதியாகிய பிறிதொரு கண்ணியைச் சூடுதலினால் கொன்றை கண்ணீர் சொரிந்து வருந்தவென்று வேறொரு பொருள் தோற்றியது. "கண்ணி கார்நறுங் கொன்றை" (**புறநா.** 1) என்பதனாலும் கொன்றையைக் கண்ணியாகச் சூடுதல் பெறப்படும். மதிக்கண்ணி : 524. பொது - அம்பலம். விண் மிசைப் போகிய வீடு - சுவர்க்க பதவிக்கு மேலேயுள்ள முத்தி; "வானோர்க் குயர்ந்த வுலகம்" (**குறள்,** 346) என்பர் திருவள்ளுவர்.

44. (அடி, 1-4.) பாயிருள் சீக்கும் - பரவிய இருளைப் போக்கும் : கொண்மூ வெள்ளி வீழ் வீழ்ப்ப - மேகம் வெள்ளிவிழுதை வீழ்த்துவது போல மழைபெய்ய; "வெள்ளி வீழிடை வீழ்த்தெனத் தாரைகள்,...வள்ளி யோரின் வழங்கின மேகமே" (**கம்ப. ஆற்றுப்.** 4); "வெள்ளிவீழ் வீழ்வன கடுப்ப" (**நைடத. அன்னத்தைத்.**) பொன் செய் மலர் - பொன்போன்ற மலரையுடைய; செய் : உவமவுருபு. கொன்றை கார்காலத்தில் மலர்வது : "கார்நறுங்கொன்றை" (**புறநா.** 1 : 1.)

(6-7.) பரமநாடகம் - பரமானந்த தாண்டவம்; "பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடக" (**திருவா.**) இருவர் - பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர். எண்டோள் முக்கண் : 503.

நோயு மருந்து மொருவழிக் கிடைத்தென
ஆருயிர் தரித்தன ளன்றே யதாஅன்று
தெள்ளமு தன்னவ ருள்ளுயிர் குடிக்குமித்
திங்க ளொன்றே திருமுடிக் கணியின்
கங்கை யாளு முயிர்வா ழாளே.

இது முற்றும் நேரடியாய் வந்தமையின் நிலைமண்டில ஆசிரியம். இதனுள், பாயிருள் சீக்கும் பனிமதிக் கண்ணியும் என இயற்றளை வெள்ளடியும், பொன்செய்மலர்ப் பூங்கொன்றையும் என வஞ்சியடியும் மயங்கிவந்தவாறு காண்க. எரிநிறத் தைம்முகத் தெண்டோள் முக்கண் என முதற்சீரொழிந்து ஏனமுச்சீரும் முரணத் தொடுத்தமையால் கடைக்கூழைமுரண்.

45. தீர்த்த மென்பது சிவகங் கையே
ஏத்த ருந்தல மெழிற்புலி யூரே
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன துருவே.

இதுமுதலிடை கடையடிகளை மாறி மாறி உரைப்பினும் பொருள் திரியாமையின் அடிமறிமண்டில ஆசிரியம்.

(9 - 10.) (பி - ம்.) ‘ஓர்வழிக்’. கிடைத்தென - கிடைத்தவென. பனிமதியாகிய கண்ணி மகளிருக்கு நோய் செய்வது; கொன்றை அந்நோயை நீக்குவது. உயிர்தரித்தவள் கங்கை.

(11-3.) அமுதன்னவர் - மகளிர். கங்கையாளும்: உம்மை உயர்வு சிறப்பு. இங்கே கூறிய கருத்தை, “காசிப் பிரான்பிறை யோடுமுடிக், கொள்ளைச் சிறைவண்டு கூட்டுணுங் கொன்றையுங் கூடவைத்தார், வள்ளக் கலச முலைக்கங்கை யாளுயிர் வாழ்வதற்கே” (663) என்று பின்னும் அமைப்பர்.

இது தோழி கூற்று.

45. என்பது - என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது. இதனை ஏனைய இரண்டனோடும் கூட்டுக. சிவகங்கை: சிதம்பரத்திலுள்ள தீர்த்தம். புலியூர்-பெரும்பற்றப் புலியூராகிய சிதம்பரம். தீர்த்தங்களிற் சிவகங்கையும் தலங்களிற் சிதம்பரமும் மூர்த்திகளில் நடராசப்பெருமானும் சிறந்திருத்தலைக் கூறியபடி. ஏகாரங்கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வந்தன. மூர்த்தி தலந்தீர்த்தங்களை இங்ஙனங் கூறுதல் மரபு (திருவிளை. மாயப்பசுவை. 29 - 31).

ஆசிரியப்பாவினம்

46. சத்தமு மாகியச் சத்தத் தாற்பெறும்
அத்தமு மாகலி னனந்தன் கண்களே
உத்தம னைந்தெழுத் துருவங் காண்பன.

இது மூன்றடியாய்த் தம்மில் ஒத்துவந்தமையால் ஆசிரியத்தாழிசை.

47. (1) சிற்றம் பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
கற்றைச் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்கள்
மற்றப் புனன் மங்கை வாணுதலை யொக்குமால்.
(2) பேரம் பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
வார்செஞ் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்கள்
நீர்மங்கை கொங்கைக்கு நித்திலக்கச் சொக்குமால்.
(3) பொன்னம் பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
மின்னுஞ் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்கள்
அந்நங்கை செங்கைக் கணிவளையு மொக்குமால்.

இஃது ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

---

46. பஞ்சாட்சரத்தின் ஒலியுருவமும் பொருளும் நடராசப்பெருமானுதலின், ஒலியைக் கேட்பதற்கும் அவ்வொலிப்பொருளாகிய மூர்த்தியைத் தரிசிப்பதற்கும் ஒருங்கே ஆற்றல் பெற்றவை பதஞ்சலி முனிவர் கண்களே.

சத்தம் - ஒலி ; இங்கே பஞ்சாட்சர ஒலி. அத்தம் = அர்த்தம்-பொருள். அனந்தன் - ஆதிசேடன் ; இங்கே அவனது அவதாரமாகிய பதஞ்சலி முனிவர். பாம்புருவாகிய பதஞ்சலியாருக்குக் கண்களே காதுகளாகவும் பயன்படுதலின் அக்கண்களே பஞ்சாட்சரத்தின் ஒலியுருவத்தையும் வடிவத்தையும் அறிந்தன. பாம்புக்குக் கட்செவியென்னும் பெயருண்மை இங்கே அறிதற்பாலது. இவ்வாசிரியரே, "ஒடியகட் காதனுர்" (479) என்றுர் முன். உத்தமனது ஐந்தெழுத்தாகிய உருவம். நடராசப்பெருமான் திருவுருவம் பஞ்சாட்சர வடிவமாயமைந்ததென்பது, "ஆடும் படிகேணல் லம்பலத்தானையனே, நாடுந் திருவடியிலேநகரம் - கூடும், மகர முதரம் வளர்தோள் சிகரம், பகருமுகம் வாமுடியப் பார்", "சேர்க்குந் துடிசிகரஞ் சிக்கனவா வீசுகரம், ஆர்க்கும் யகர மபயகரம் - பார்க்கிலிறைக், கங்கி நகர மடிக்கீழ் முயலகனுர், தங்கு மகரமது தான்" (**உண்மைவிளக்கம்**, 32 - 3) என்னும் செய்யுட்களால் விளங்கும்.

47. (1) திங்கள் - பிறை. புனல் மங்கை - கங்கை.

(2) நித்திலக் கச்சு - முத்தாலாகிய கச்சு (181, 536).

(3) பிறைக்கு வளை உவமை: "வளையுடைத் தனைய தாகிப் பலர் தொழச், செவ்வாய் வானத் தையெனத் தோன்றி, இன்னம் பிறந்தன்று பிறையே" (**குறுந்**. 307 : 1 - 3) ; "புலவியி லுடைந்த சங்கம் புரிசடைத்

48\. நாகம் பொதிசடைமே ஞண்மதியும் வாண்மதிபோ
னங்கை கங்குல்
மேகஞ்செய் கூந்தன் மிலேச்சுந் தலேக்கலனும்
விளங்குந் தோற்றம்
ஆகம் பகுந்தளித்த வந்நாளி லம்பலத்தான்
மாகம் பதியு மதியும் பகுந்தளித்த
வண்ணம் போலும்.

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

49\. மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர்கள் கண்களிப்ப
மன்று ளாடும்
நாயகன் கண்டங் கறுத்தன்றே பொன்னுலகை
நல்கிற் றம்மா
நாயகன் கண்டங் கருதேலந் நாட்டமரர்
சேயிழை மாதருக்குச் செங்கைகளுங் கொங்கைகளுஞ்
சிவக்கும் போலும்.

இஃது அவ்வாறே இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறை.

திங்கட் கீற்றின், மலேவற விணக்கு மேல்வை" (கூர்ம. கடவுள். 2); "ஊடலி னுடைந்த சங்க மொளிர்சடைப் பிறைவெண் கீற்றின், மாடுறப் பொருத்தும் போழ்து" (திருச்செந்தூர்த்தலபுராணம், கடவுள். 2)

1-3. சந்திரன் கங்கையின் நெற்றியையும், முத்துக் கச்சையும், வளை யையும் ஒத்தது. சிற்றம்பலம், பேரம்பலம், பொன்னம்பலமென்பன சிதம் பரத்திலுள்ள வெவ்வேறு அம்பலங்களாயினும் சிவபெருமான் நடம்புரிதல் பற்றி ஒருங்கே கூறப்பட்டன.

48\. சடைமேல் - சிவபெருமானது சடையின்மேல். நங்கை - உமாதேவியார். கங்குலேயும் மேகத்தையும் போன்ற கூந்தல். தலேக்கலன் - பிறையென்னும் தலேயணி (403). மாகம் - வானம்.

சிவபிரான் திருமுடியிற் பிறையும் அம்பிகையின் திருமுடியிற் பிறை யென்னும் தலேக்கலனும் விளங்குதல், இறைவர் அம்பிகைக்குத் தம் திரு மேனியிற் பாதியளித்த காலத்தில் தாம் அணிந்த சந்திரனேயும் பகிர்ந்தளித் தார்போலுமென்று நினேக்கச் செய்தது. சிவபெருமான் பாதிமதியை அணிந்தாரென்று கூறும் மரபு பற்றி இங்ஙனம் கற்பித்தார்; "பாதி மதிநதி போது மணிசடை நாதன்" (திருப்புகழ்); 'சந்த்ரார்த்த சூடாய ஸதாசிவாய' (தியாகேசர் ஸ்துதி.)

49\. சிவபெருமான் ஆலகால விடத்தை உண்டமையால்தான் தேவர் கள் உயிருடன் வாழ்வாராயினரென்பது கூறப்படும்.

நாயகன் - சிவபெருமான். பொன்னுலகை - தேவலோகத்தை. பொன் னுலகை நல்கிற்றென்றது தேவர்களுக்கு உயிர் அளித்ததைக் கூறியவாறு.

50. உண்டாங் கெனினு மிலதென் றறிஞர்கள்
பொய்யெனப் புகலவு மெய்யெனப் பெயர்பெற்
றுன்னுமுன மின்னுமென வுளதாய்
மாய்வது நிலையில் யாக்கை
கண்டாங் கிகழுங் கிழமுதி ரமையத்
தைவளி பித்தென மெய்தரும் வித்திற்
கடலிற் றிரையென வுடலிற் றிரையொடு
கலியா நின்றன நலிவுசெய் நோய்கள்

கருதேல் - ஆலகால விடத்தை உண்டு கறுப்பு நிறத்தை அடையாதிருப்பின். அமரர் சேயிழை மாதருக்கு - தெய்வமகளிருக்கு. செங்கைகளும் கொங்கைகளும் சிவக்குமென்றது, அம்மகளிர் தம் கணவர் இறந்துபட அதனால் மார்பில் அடித்துக்கொள்வரென்பதைப் புலப்படுத்தியது; "முலை பொலி யாக முருப்ப நூறி, மெய்ம்மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல், ஒண்ணுதன் மகளிர் கைம்மை கூர்", "ஊழி னுருப்ப வெருக்கிய மகளிர்" (**புறநா.** 25 : 10; 237 : 10) என்பவற்றிற் கணவர் இறந்துபடின், மகளிர் மார்பில் அறைந்து கொள்ளும் வழக்கம் புலப்படுத்தப்பட்டிருத்தல் காண்க.

50. (அடி, 1.) உண்டு எனினும். ஆங்கு: அசைநிலை. மெய் - உடல்; உண்மையற்றதாயினும் உடலுக்கு உண்மையென்னும் பொருளுடைய மெய்யென்னும் பெயர் வந்தது; "மெய்யாத மெய்" (122), "மெய்யினைப் பொய்யென்றான்" (ஒழிவிலொடுக்கம்), "மெய்யினைப் பொய்யெனு மவர்க்கே, ஏலவந் தருள்வ தன்றி" (சோணசைல. 11) என்பவை இங்கே ஒப்பு நோக்கற்குரியன. மின்னுமென - மின்னலாகுமென்று கூறும்படி; "மின்னினிலையில, மன்னுயி ராக்கைகள்" (திருவாய்மொழி).

(2.) கண்டாங்கு இகழும் கிழம் முதிர் அமையத்து - கண்டமாத்திரத்தே யாவரும் இகழ்ச்சி செய்யும் மூப்பு மிக்க பருவத்தில்; "மூப்புமேல் வாராமை முன்னே யறவினையை, ஊக்கிய தன்கண் முயலாதான் - ஊக்கிப், புறத்திரு போகென்னு மின்னாச்சொ லில்லுள், தொழுத்தையாற் கூறப் படும்" (**நாலடி.** 326); "பெண்டிர் பொருவொரு நடலை நமக்கென்று வந்தன பேசிட" (**கோயினான்.** 39). கிழம் - மூப்பு; "கிழமுதி ரிளநலங் கிடைப்ப" (**கந்த.** கடவுள். 17); "சிறுகிழங்கைக் கொண்டுபெருங் கிழங்கைக் கொண்டீர்" (**அழகர்கலம்.** 14). ஐ வளி பித்து - கபம் வாதம் பித்தம் (457). இவை காரணமாக நோய்கள் பிறத்தலின் இவற்றை வித்தென்றார்; "மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர், வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று" (**குறள்,** 941). கடலின் திரையென - கடலில் உண்டாகும் அலைகளைப்போல. உடலில் திரை - உடலில் உண்டாகும் தோற்சுருக்கம். கலியா நின்றன - மிகுகின்றன.

‡ 1871—5

புண்டாங் கயின்முக் குடுமிப் படையொடு
மெயிறலைத் தழல்விழித் துயிருணக் கனல்சேர்
புகையாமென நிழலாமெனத் திரியா நின்றது
கொலைசெய் கூற்றம்
விண்டாங் ககனுபு மெய்ப்பொரு டுணிவோர்
மின்பொலி பொன்புனை மன்றிலெம் முயிராம்
விமலன் குஞ்சித கமலங் கும்பிட
வேண்டுவர் வேண்டார் விண்மிசை யுலகே.

இது முதலடியும் மூன்றுமடியும் பதினன்கு சீராய்ஏனை இரண்டடியும் பதினறுசீராய் வந்தமையின் இடையிடை குறைந்துவந்த ஆசிரியத் துறை.

51. திங்கட் சடைக்கற்றைப் புத்தே டிருமார்பிற்
பைங்கட் டலைகள் பலவு நகுவ போலுமால்
பைங்கட் டலைகள் பலவு நகுவகண்
டங்கட் கமலத் தயனு மாலு மழுவரால்.

இது முதலடியும் மூன்றுமடியும் நாற்சீராய், ஏனை இரண்டடியும் ஐஞ் சீராய் இடைமடக்காய் வருதலின் இடையிடை குறைந்து இடைமடக்காய் வந்த ஆசிரியத்துறை.

(3.) புண் - குத்திய உடலிலுள்ள புண்களை. அயில் முக்குடுமிப் படை - கூர்மையையுடைய திரிசூலம்; "திரிசூலமும் விழத் தாக்கி யுன் னைத், திண்டாட வெட்டி விழவிடுவேன்......அந்தகா" (**கந்தரலங்காரம்**) என்பதனுல் கூற்றுவனுக்குச் சூலப்படையுண்மை தெளிவாகும். எயிறு அலைத்து - பற்களைக்கடித்து. அழல் விழித்து - நெருப்புப்பொறி உண்டாம் படி விழித்து. கனல் சேர் புகையும் நிழலும், கூற்றுவன் நம்மைத் தொடர்ந்து நிற்றலைக் குறிக்கவந்த உவமைகள்; "வெஞ்சம னஞ்ச வேலொ டெதிர்ந்தா னமரங்காள்" (520) என்று முன்னர்க் கூறியது காண்க.

(4.) விண்டு - பிறபொருளைத் துறந்து. மெய்ப்பொருள் துணிவோர் - அறிவுடையோர்; ஞானியர்; "மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு" (குறள், 355.) ஆதலின். குஞ்சிதகமலம் - வளைந்த திருவடி. விண்மிசை யுலகு - சுவர்க்க பதவிக்கு மேலுள்ள உலகாகிய வீடு; "விண்மிசைப் போகிய வீடு" (523) என்றார் முன்னும்.

அறிவுடையோர் இறைவன் குஞ்சிதபதத்தைக் கும்பிடுதலையே வீட் டின்பத்தினுஞ் சிறந்ததாகக் கொள்வரென்பது கருத்து; "கூடு மன்பி னிற் கும்பிட லேயன்றி, வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினர்" (பெரிய. திருக்கூட்டச். 8); "ஆனபய பத்திவழி பாடுபெறு முத்தியது வாகநினை பத்தசன வாரக்காரனும்" (வேளைக்காரன்வகுப்பு).

51. சடைக்கற்றையை யுடைய புத்தேள்: சிவபெருமான். தலைகள் - பிரமதேவர் திருமால் தலைகள்; கற்பந்தோறும் வெவ்வேறு உளராதலின் பல தலைகள் உள்ளன. அயனும் மாலும் அழுகைக்குக் காரணம், அத்தலை கள் அவர்களது நிலையாமையை அறிவுறுத்தி அவர்கள் தலைகளுக்கும் அந் நிலை வருமென்பதைக் குறித்து நிற்றல்.

52. கனம ளித்தபைங் காவில்வெண் டரளமும்
பவளமுங் கமுகீனப்
புனம ளித்தபூங் கொன்றைபொன் சொரிதரப்
புண்ணிய மலர்தில்லே
வனம ளித்ததே யெனினுமோ ரானந்த
மாக்கடற் றிளைத்தாடும்
அனம ளித்தவேழ் பொழிற்குமோர் பலமென்ப
தம்பொனம் பலந்தானே.

இஃது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

53. கோமுனி வருக்குமரி தாய்முதும றைப்பனுவல்
கூறிய பரப்பிரமமாம்
ஓமெனு மெழுத்தின்வடி வாய்நட நவிற்றுபுலி
யூரன்மகு டச்சடிலமேல்
மாமதி யினைத்தனது கோடென வெடுப்பமத
மாமுகன் முகக்கை தொடரத்
தூமதி பணிப்பகை யெனுவர நதிப்புகவொர்
தோணியென விட்டகலுமே.

இஃது எழுசீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

52. கனம் - மேகம். தரளமென்றது கமுகின் பாளையை; பவளமென்றது அதன் பழத்தை; "எண்ணுர் முத்த மீன்று மரகதம் போற்காய்த்துக், கண்ணுர் கமுகு பவளம் பழுக்குங் கலிக்காழி" (தே.திருஞா.) புனம்-முல்லை நிலம்; கொன்றை அந்நிலத்திற்குரியதாதலின், 'புனமளித்த பூங்கொன்றை' என்ருர். கொன்றை பொன்னைப் போன்ற மலரைச் சொரிய. ஓர் ஆனந்தமாக்கடல் - சிவபெருமான். அனம் - உமாதேவியார். ஏழ் பொழிற்கும் - ஏழுலகங்களுக்கும், ஏழு சோலைகளுக்கும். ஓர் பலம் - ஒரு பயன், ஒருபழம். அம் பொன் அம்பலம் - அழகிய பொன்னம்பலம்; அழகிய பொன்னுலாகிய பழமென்று வேறொரு பொருள் தோற்றியது.

ஒருவனத்தில் உள்ள பழம் ஒன்று ஏழு சோலைகளுக்கும் உரியதாயிற்று என்னும் பொருள் தோற்றுவது இச் செய்யுளிலுள்ள நயம்.

53. கோமுனிவருக்கும் - தலைமைபெற்ற முனிவர்களுக்கும். மறைப்பனுவல் - வேதமாகிய நூல். நடராசப் பெருமானது திருக்கோலம் ஓமென்னும் எழுத்தைப்போல அமைந்தது. மகுடமாகிய சடிலம்; சடிலம் - சடை. கோடு - கொம்பு. எடுப்ப - எடுக்கும்பொருட்டு. மதமாமுகன் - விநாயகர். முகக்கை - தும்பிக்கை. (பி - ம்.) 'முகக்கை தொடவதீ'. விநாயகர் சிவபெருமான் திருமுடிப் பிறையைத் தம் கொம்பென்றெண்ணுதல்;

54. அருவருக்கு முலகவாழ் வடங்க நீத்தோர்க்
கானந்தப் பெருவாழ்வா மாடல் காட்ட
மருவருக்கன் மதிவளிவான் யமானன் றீநீர்
மண்ணெனுமெண் வகையுறுப்பின் வடிவுகொண்ட
ஒருவனுக்கு மொருத்திக்கு முருவொன் றுலவ்
வுருவையிஃதொருத்தனென்கோ வொருத்தி யென்கோ
இருவருக்கு முரித்தாக வொருவ ரென்றோர்
இயற்சொலில தெனின்யான்மற் றென்சொல்கேனே.

இஃது எண்சீர்க் கழிநெடிலடியால் வந்த ஆரிசியவிருத்தம்.

"தழைசெறி கடுக்கை மாலைத் தனிமுதல் சடையிற் சூடும், குழவிவெண் டிங்க ளிற்ற கோட்டது குறையென் றெண்ணிப், புழைநெடுங் கரத்தாற் பற்றிப் பொற்புற விணைத்து நோக்கும், மழைமதக் களிற்றின் செய்ய மலரடி சென்னி வைப்பாம்" (நைடத. கடவுள்.) பணிப்பகை எனு - அத்துதிக் கையை நாகமாகிய பகையென்று கருதி; யானைத் துதிக்கைக்குப் பாம்பை உவமை கூறுதல் மரபு; "வேழத்துப், பாம்புபதைப் பன்ன பரூஉக்கை" (முல்லைப்.69-70); "யானை தன், வாய்நிறை கொண்ட வலிதேம்பு தடக்கை, குன்றுபுகு பாம்பிற் றோன்றும்" (அகநா. 391 : 11-3); "பாந்த ளன்ன பரேரெறுழ்த் தடக்கையின்" (பெருங். 1. 58 : 8); "அனந்த னன்னகை யானை" (சீவக. 2521). வரநதிப் புக - கங்கைநதியின் கண்ணே அப்பிறை செல்ல. ஓர் தோணியென விட்டு அகலும் - அப்பிறையை விநாயகர் ஒரு தோணியென்று நினைத்து அதனைப் பற்றுவதை யொழிந்து நீங்குவர். பிறைக்குத் தோணி உவமை : 59, 432. "வியன் கங்கைபொங்கி, வருநீர் மடுவுண் மலைச்சிறு தோணி வடிவின்வெள்ளைக், குருநீர் மதிபொதி யுஞ் சடை வானக் கொழுமணியே" (திருவா. நீத்தல். 26.)

54. அருவருக்கும் - வெறுக்கும் (451). அடங்க - முற்றும். அருக்கன் - சூரியன். வளி - வாயு. யமானன் - இயமானன். எண்வகை உறுப்பின் வடிவு - அட்டமூர்த்தம். அவற்றைக் கொண்ட ஒருவன் சிவபெருமான். ஒருத்திக்கும் - உமாதேவியாருக்கும். இருவருக்கும் உருவொன்றென்பதை, "ஒன்றே யுடம்பங் கிரண்டே யிடும்பங்கு" (110) என முன்னும், "செவ்வாய்க் கருங்கட்பைந் தோகைக்கும் வெண்மதிச் சென்னியற்கும், ஒவ்வாத் திருவுரு வொன்றே யுளது" (553) என்று பின்னும் கூறுதல் காண்க. இருவருக்கும் உரித்தாக - இறைவனுக்கும் உமாதேவியாருக்கும் ஒருங்கே உரியதாகப் பாற்பொதுமையின் அமைந்த. ஒருவரென்னும் சொல்லைக் குறித்துள்ள "ஒருவ ரென்ப துயரிரு பாற்றாய்ப், பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப" (நன்னூல்,289) என்ற சூத்திரம் இங்கே நினைத்தற்குரியது.

55. வளங்கு லாவரு மணங்க ளூர்விழி
மயக்கி லேமுலை முயக்கி லேவிழு மாந்தர்காள்
களங்கு லாமுட லிறந்து போயிடு
காடு சேர்முனம் வீடு சேர்வகை கேண்மினோ
துளங்கு நீள்கழ றழங்க வாடல்செய்
சோதி யானணி பூதி யானுமை பாதியான்
விளங்கு சேவடி யுளங்கொ ளீர்யமன்
விடுத்த பாசமு மடுத்த பாசமும் விலக்குமே.

இஃது ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

56. கைத்தலத்த முற்க ணிச்சி வைத்திடப்பு றத்தொ ருத்தி
கட்கடைப்ப டைக்கி ளைத்த திறலோராம்
முத்தலைப்ப டைக்க ரத்தெ மத்தர்சிற்ச பைக்கு ணிற்கும்
முக்கணக்க ருக்கொ ருத்தர் மொழியாரோ
நித்திலத்தி னைப்ப தித்த கச்சறுத்த டிக்க னத்து
நிற்குமற்பு தத்த னத்தி னிடையேவேள்
அத்திரத்தி னைத்தொ டுத்து விட்டுநெட்ட யிற்க ணித்தி
லக்கணுற்றி டச்செய் விக்கு மதுதானே.

இது பதின்சீர்க்கழி நெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

---

55. முயக்கு - தழுவுதல். களம் - கள்ளம்; பொய்ம்மை; களங்கு உலாம் என்று பிரித்துக் களங்கென்பதற்குக் களங்கம் (குற்றம்) எனப் பொருள் கொள்ளுதலும்ஒன்று. இறந்துபோய் இடுகாடு சேர்முனம். தழங்க-ஒலிப்ப. அணி பூதியான் - திருநீற்றை அணிந்தவர். அடுத்த பாசம் - நம்பால் அநாதியாகப் பொருந்திய பாசம்.

56. கைத்தலத்தில் அழலையும் கணிச்சியையும் வைத்து; கணிச்சி - மழு. கட்கடைப்படைக்கு இளைத்த - கடைக்கண்ணாகிய படைக்கலத்திற்கு வலியிழந்த. தாம் சிறந்த படைக்கலத்தை யுடையராக இருந்தும் ஒரு பெண் பாலின் கட்படைக்கு இளைத்தாரென்றது ஒருநயம். முத்தலைப்படை - திரிசூலம். எம் அத்தர். முக்கண் நக்கர்; நக்கர் - திகம்பரர். நித்திலத்தினைப் பதித்த கச்சு - முத்தாலாகிய கச்சு (527). வேள் - காமன். நெடு அயில் கண் நித்திலக் கண் உற்றிடச் செய்விக்கும் - நீண்ட வேல்போன்ற கண்ணைக் கண்ணீர்த்துளிகளாகிய முத்துக்களையுடைய கண்ணாக அமையச் செய்விக்கும்; அழும்படி செய்விக்குமென்றபடி. செய்விக்கும் அதுதான் நக்கருக்கு ஒருத்தர் மொழியாரோ; அது - அத்துன்பத்தை.

இச் செய்யுள் தலைவி இரங்கல்.

கலிப்பா விகற்பம்

—தரவு—

57. கொன்செய்த கலையல்குற் கொலைசெய்த மதர்வேற்கண்
மின்செய்த சிறுமருங்குற் பெருந்தேவி விழிகுளிர்ப்பப்
பொன்செய்த மணிமன்றி னடஞ்செய்த புகழோய்கேள்.

—தாழிசை—

(1) முருகுயிர்க்கு நறுந்தெரியன் மொய்குழலின் மையுண்கட்
பொருகயற்குன் றிருமேனி புதுவெள்ளப் புணரியே.

(2) தேன்மறிக்கும் வெறித்தொங்க லறற்கூந்தற் றிருந்திழைகண்
மான்மறிக்குன் றிருமேனி மலர்முல்லைப் புறவமே.

57. (தரவு.) பெருந்தேவி - சிவகாமவல்லியம்மையார்.

(தாழிசை.) (1) முருகு - நறுமணம். தெரியல் - மாலை. மொய்குழல் - உமாதேவியாருடைய. மையுண்கட் பொருகயற்கு - மையணிந்த கண்ணாகிய மாறுபடும் கயற்கு ; உமாதேவியார் என்றும் மங்கலமுடையராதலின் அவர் திருவிழிகளில் அதற்கு அறிகுறியாக என்றும் மை விளங்கும் ; "மைஞ் ஞின்ற வொண்கண் மலைமகள்" (தே. திருநா.) புதுவெள்ளப் புணரி-புது நீர் வெள்ளத்தையுடைய கடல். ஆடவர்களது மேனிச்சாயற்கு நீரை உவமை கூறுதல் மரபாதலின், இங்கே இறைவன் திருமேனியைப் புது வெள்ளப் புணரியாக உருவகம் செய்தார்; "வானி நீரினுந் தீந்தண் சாயலன்" (பதிற். 86 : 12-3); "நீரினுஞ் சாய லுடையன்", "வேனிற் புன லன்ன நுந்தை" (கலி. 42 : 20, 84 : 38); "நீரினு மினிய சாயற், பாரி" (புறநா. 105 : 7-8.)

அம்பிகையின் திருக்கண்கள் நடராசப் பெருமானது திருமேனியழ கிலே ஈடுபட்டுத் திளைக்குமென்பது கருத்து. பின் இரண்டு தாழிசைகளின் கருத்தும் இதுவே.

(2) கண் மான் மறிக்கு-கண்ணாகிய மான்கன்றுக்கு; மான்மறியென் றது அதன் கண்ணைக் குறித்தவாறு. மலர்முல்லைப் புறவம் - மலர்ந்த முல் லைப் பூக்களையுடைய முல்லைநிலம். மான் முல்லைநிலக் கருப்பொருளாதலின் அதற்கேற்பப் புறவத்தைக் கூறினர். சிறந்த ஆடவர்மேனி முல்லைமலரின் மணத்தையுடையதாக இருக்குமாதலின் இறைவன் நறுமேனியை முல்லைப் புறவமாக உருவகம் செய்தார்; "மணந்தனன் மன்னெடுந் தோளே, இன்று முல்லை முகைநா றும்மே" (குறுந். 193 : 5-6); "பந்தினை யிளையவர் பயி லிட மயிலூர், கந்தனை யனையவர் கலைதெரி கழகம், சந்தன வனமல சண் பக வனமாம், நந்தன வனமல நறைவிரி புறவம்" (கம்ப. நாட்டுப். 48.)

(3) பிறையளிக்குஞ் சிறுநுதலப் பெண்ணமுதின் பேரமர்க்கட்
சிறையளிக்குன் றிருமேனி தேனளிக்கும் பொதும்பரே.

அதனால்

—சுரிதகம்—

மதுவிரி கோதை மடவரற் கம்ம
புதுவிருந் துண்ண வுண்ண
அதிசயம் விளக்குநின் னற்புதக் கூத்தே.

இது, தரவொன்றும் தாழிசை மூன்றும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமு மாய் வருதலின் நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா. இதனுட்பிறை யளிக்குஞ் சிறுநுதலப் பெண்ணமுதின் பேரமர்க்கண் என இரண்டாஞ் சீரும் ஈற்றுச்சீரும் முரணத் தொடுத்துப் பின்முரண் வந்தவாறு காண்க. இதனுனே, தரவு மூன்றடிச்சிறுமை யுடைத்தெனவும், தாழிசை இரண்ட டிச் சிறுமை யுடைத்தெனவும் உணர்க.

—தரவு—

58. பேதைமீர் பேதைமீர்
பூமன்னு திசைமுகனும் புயல்வண்ணப் பண்ணவனும்
காமன்னு புரந்தரனுங் கடவுளரும் புடைநெருங்க
இருகோட்டுக் கிடைந்தவிடு கிடையவர்பல் லாண்டிசைப்ப
ஒருகோட்டு மழகளிறு மிளங்கோவு முடன்போத
அம்பொன்மணி மதிற்றில்லை நடராச னணிமறுகில்
செம்பொன்மணிப் பொலந்திண்டேர்த் திருவுலாப் போதுங்கால்.

(3) பிறையளிக்கும்; அளிக்கும் : உவமவுருபு. கண்ணுகிய சிறையை யுடைய அளிக்கு : அளி - வண்டு. பொதும்பர் - சோலை; 494-ஆம் செய் யுளைப் பார்க்க.

அதனாலென்பது தனிச்சொல்.

(சுரிதகம்.) அற்புதக்கூத்து - ஞான நடனம்.

58. (தரவு.) பேதைமீர் பேதைமீர் என்னும் அடுக்கு, பன்மைபற்றி வந்தது. புயல்வண்ணப் பண்ணவன்-திருமால். கா - கற்பகதரு. இருகோட் டுக்கு இடைந்த இடுகு இடையவர் - நகில்களாகிய இரண்டு மலைச்சிகரங் களுக்கு மெலிந்து சிறுகிய இடையையுடைய மகளிர்; கோடு - யானைக் கொம்புமாம். மழகளிறு - விநாயகர். இளங்கோ - முருகக்கடவுள்.

—தாழிசை—

(1) பாரித்த பேரண்டஞ் சிறுபண்டி கொளப்பெய்து
வாரித்தண் புனற்றுஞ்சு மாலுக்கு மால்செய்வீர்
வேரித்தண் குழலார்கை வளைகொள்ள விழைந்தேயோ
பூரித்து வீங்குவதும் புயமென்பார் சிலமாதர்.

(2) சொன்மாலை தொடுத்தணிந்த தொண்டர்க்குத் துணைவராய்
நன்மாலைக் குழலியர்பா னள்ளிருளிற் செலவல்லீர்
பன்மாத ருயிர்கொள்ளல் பழியன்றே பகைகொள்ளும்
வின்மார னுயிர்கொண்ட விழிக்கென்பார் சிலமாதர்.

(3) அங்கமலன் முடைத்தலையே பலிக்கலனு வையமிடும்
மங்கையர்க ணலங்கவர்வான் பலிக்குழலு மாதவத்தீர்
தங்கலர்தங் கியமும்மைப் புரமன்றே தலையன்பின்
நங்கையர்தம் புரமுமது நகைக்கென்பார் சிலமாதர்.

(தாழிசை.) (1) பாரித்த - பரவிய. சிறு பண்டி - சிறிய வயிறு. மால் - காமமயக்கம். வேரி - தேன். பூரித்து - பருத்து. இறைவன் திருத்தோட் பெருமை மகளிருக்கு மயலுறுத்தி அவரை இளைக்கச்செய்தலின் வளை நழு வும்; ஆதலின், வளைகொள்ளும்பொருட்டுத் தோள் பருத்தனவென்று கூறினர்.

(2) "சொற்றமிழ் பாடு கென்றார் தூமறை பாடும் வாயார்" (பெரிய. தடுத்தாட். 70) என்பதனால் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரைச் சிவபெருமானே பாடப்பணித்தனரென்று தெரிதலின், இங்கே அச்சிறப்புப் பற்றித் தேவாரம் பாடிய வேறு இருவர் இருப்பவும் அவரையே, 'சொன்மாலை தொடுத்தணிந்த தொண்டர்' என்று சிறப்பித்தார். துணைவர்-தோழர்; "ஏழிசையா யிசைப் பயனா யின்னுயிரா யென்னுடைய, தோழனுமாய்" (தே.) என்று சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரே கூறுதல் காண்க. நன்மாலைக் குழலியர் - பரவை நாச்சி யார். ஒரு பெண்ணுக்கு நன்மை செய்த தேவரீரது கண் பல மாதருக்குத் துன்பம் உண்டாக்குதல் முரண்பாடன்றோ என்றவாறு.

(3) அம் கமலன் - பிரமதேவர். முடை - புலால் நாற்றம். பலிக்கலன்- பிச்சை யேற்கும் பாத்திரம். ஐயம் - பிச்சை. மங்கையர்கள் - தாருகா வனத்து முனிவருடைய மனைவியர். தங்கலர் - பகைவர். தலையன்பின் - சிறந்த அன்பையுடைய (105). நங்கையர்தம் புரம் - மகளிர் உடம்புகள். நும் நகையினால் மகளிர் வெம்மையுறுகின்றனரென்பது கருத்து.

—ஈரடி அம்போதரங்கம்—

அருங்கலே கவர்ந்துநீ ரளிக்கப் பெற்றநும்
இருங்கலே யினிதெமக் கென்ப ரோர்சிலர்.
நன்னிறங் கவர்ந்துநீர் நல்கப் பெற்றநும்
பொன்னிற மினிதெனப் புகல்வ ரோர்சிலர்.

—நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்—

தேரினே நோக்கியே திரிவர் சிற்சிலர்.
ஏரினே நோக்கியே யெழுவர் சிற்சிலர்.
தாரினே நோக்கியே தளர்வர் சிற்சிலர்.
மாரினே நோக்கியே மருள்வர் சிற்சிலர்.

—முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம்—

நலனழிந்து நிற்பார் சிலர்.
நாண்டுறந்து நிற்பார் சிலர்.
கலனழிந்து நிற்பார் சிலர்.
கண்கலுழ்ந்து நிற்பார் சிலர்.

புரமென்பதைத் திரிபுரம், உடலென்னும் இருபொருளில் வைத்து அமைத்த பின்வரும் செய்யுட்பகுதிகள் இங்கே ஒப்புநோக்கற்குரியன ; "வெண்ணி லாமுகிழ்க் குங்குறு மூரலால் வீணி லேயெம் புரத்தெரி யிட்ட நீர், கண்ணி னுலுமிக் காமனேக் காய்ந்திடிற் கடவு ணீரென் றிறைஞ்சுதுங் காணுமே" (614); "மேலேப் புரத்தை நகைத்தெரித்தீர் வில்வேள் புரத்தைப் பகைத்தெரித்தீர்" (அருணைக்கலம். 22).

(அம்போதரங்கம்.) கலே - ஆடை. நும் இருங்கலேயென்பது திகம்பரத்தை ; "திகம்பரரா நும்மைத் தெரிந்தடைந்த யாமும், திகம்பரரே யாகிச் சிறந்தோம்" (திருவிடைமருதூருலா, 319). நன்னிறமென்றது மாமையை. பொன்னிறமென்றது பசலே நிறத்தை. இறைவன் பொன்னிற முடையவனுதலின், 'நும் பொன்னிறம்' என்றார் ; 509-ஆம் செய்யுளேயும் அதன் குறிப்புரையையும் பார்க்க. இவை இரண்டும் நாற்சீரீரடி அம்போதரங்கம் ; பேரெண்.

ஏர் - அழகு. மார் - மார்பு ; "கடுக்கைத் தொடைமார் கழியான்" (திருவானேக்காவுலா, 86) ; "மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே" (திருப்புகழ்); "மார்தட் டியதுரை மால்சீதக் காதி வரோதயனே" (படிக்காசுப் புலவர்பாடல்).

நாற்சீர் ஓரடி அம்போதரங்கம் நான்கும் அளவெண் ; முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம் நான்கும் இடையெண்.

—இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம்—

பாடு வார்சிலர். ஆடு வார்சிலர்.
பரவு வார்சிலர். விரவு வார்சிலர்.
வாடு வார்சிலர். ஓடு வார்சிலர்.
மகிழு வார்சிலர். புகழு வார்சிலர்.

ஆங்கொருசார்

—சுரிதகம்—

முதிரா விளமுலை மழலையந் தீஞ்சொல்
மங்கை மற்றிவ ணங்குலக் கொழுந்து
கணங்குழை யவரொடும் வணங்கின ணிற்பச்
சோர்ந்தது மேகலை நெகிழ்ந்தன தோள்வளை
சாந்தமுங் கரிந்தது தரளமுந் தீந்தன
இவ்வா றுயின ளிவளே செவ்விதின்
ஆம்பற் பூவின் முல்லையு முகைத்தில
இளையோள் சாலவு மம்ம
முதியோள் போலுங் காம நோய்க்கே.

இது தாழிசைக்கும் தனிச்சொற்கும் இடையே நால்வகை அம்போதரங்கமும் பெற்று வருதலின் **அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.** இதன் முதற்கண் பேதைமீர் பேதைமீர் என அடி கூறுய் வந்தவாறு காண்க.

இருசீர் ஓரடி அம்போதரங்கம் எட்டும் **சிற்றெண்.**

ஆங்கொருசாரென்பது **தனிச்சொல்.**

(சுரிதகம்.) மங்கையென்றது இங்கே பருவங் குறியாது பெண்ணென்னுந் துணையாய் நின்றது. சாந்தம் – சந்தனம். ஆம்பற் பூவின் முல்லையும் முகைத்தில – செவ்வாம்பல் மலரைப்போன்ற வாயில் முல்லையரும்பைப் போன்ற பற்களும் தோற்றவில்லை. பேதைப் பருவத்தினளாகிய இவள் மங்கைப் பருவத்தினளைப் போலக் காமமயக்கம் கொண்டது வியப்பு என்றவாறு. " முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே, மலைய ளுள்வேற் கண்ணி, முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே " **(பழம்பாடல்).**

இச்செய்யுள் செவிலித்தாய் கூற்று.

—தரவு—

59. தொல்லுலகம் படுசுடிகைச் சுடர்மணி விளக்கேந்தும்
பல்பொறிய படவரவு மடுபுலியும் பணிசெய்ய
அந்தரதுந் துபிமுழங்க வமரர்மலர் மழைசிந்த
இந்திரனு மலரவனுங் கரியவனு மேத்தெடுப்பச்
சூடகத் தளிர்ச்செங்கைத் துணைவிதுணைக் கண்களிப்ப
ஆடகத் திருமன்றத் தனவரத நடஞ்செய்வோய்.

—தாழிசை—

(1) முன்மலையுங் கொலைமடங்க லீருரியு மும்மதத்த
வன்மலையுங் கடமலையின் முடையுடலின் வன்றோலும்
பொன்மலையின் வெண்முகிலுங் கருமுகிலும் போர்த்தென்ன
வின்மலையும் புயமலையின் புறமலைய விசித்தனையே.

(2) கடநாக மெட்டும்விடங் காளுக மோரெட்டும்
தடநாக மவையெட்டுந் தரித்துளபூந் துகிலொன்றும்
உடனுக வடல்புரியுங் கொடுவரியி னுடுப்பொன்றும்
அடனுக வரவல்குற் கணிகலையா யசைத்தனையே.

59. (தரவு.) படு - பொருந்தும். சுடிகை - உச்சி. ஆதிசேடன் உலகத்தைத் தாங்குதலின் அவன் உச்சியை, 'தொல்லுலகம் படுசுடிகை' என்றார். சுடிகைச் சுடர் மணி - தலையிலுள்ள ஒளி வீசும் மணி. மணியாகிய விளக்கை ஏந்தும். படவரவு - ஆதிசேடன்: இங்கே அவனது அவதாரமாகிய பதஞ்சலி முனிவரை. ஆதிசேடன் மணி விளக்கேந்துதல்: "ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கை" (**மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி**). அடுபுலி - வியாக்கிரபாதர். கரியவன் - திருமால். சூடகம் - கைவளை. துணைவி - சிவகாமவல்லி. அனவரதம் - எப்பொழுதும்.

(தாழிசை.) (1) மலையும் - எதிர்த்த. மடங்கல் ஈருரி - சிங்கத்தின் தோல்; மடங்கல் - சிங்கம்; ஈர் உரி - ஈர்ந்த உரி; "சிங்கத்துரி மூடுதிர் தேவர்கணந் தொழநிற்றீர்" (தே. சுந்தர.) கடமலை - யானை. பொன்மலை சிவபெருமானுக்கும், வெண்முகில் சிங்கத்தோலுக்கும், கருமுகில் யானைத் தோலுக்கும் உவமைகள். வில் மலையும் - வில்லை அணிந்த; வில் - ஒளியுமாம். புறம் அலைய. விசித்தனை - கட்டினை.

(2) கடநாகம் - யானை. தடநாகம் - பரந்த மலைகள். பூந்துகிலென்றது திகம்பரத்தை. எட்டுத்திக்குகளிலும் அட்ட திக்கயங்களும் அட்டமாநாகங்களும் அட்ட குலாசலங்களும் உளவென்று கூறுவர். கொடுவரியின் - புலியினது. உடுப்பு - உடை. நாகவரவல்குற்கு - நாகப்பாம்பைப்போன்ற பின் தட்டிற்கு; ஆடவர்க்கு அல்குல் கூறுதல்: "பைவாய்ப் பொறியர வல்குலெந் தாயென்று பாடுதுமே" (553); "மார்பு மல்குலு மனத்தொடு பரியை" (பரி. 13 : 54.)

(3) வருநீலப் புயன்மலர மலரிதழிக் கண்ணியையும்
அருநீல முயற்களங்க மகன்றமதிக் கண்ணியையும்
கருநீலக் கண்ணியுமை செங்கைவரு கங்கையெனும்
திருநீலக் கண்ணியையுஞ் செஞ்சடைமேற் செறித்தனையே.

—அராகம்—

(1) கறைவிட முகவெரி கனல்விழி யொடுமிளிர்
பிறையெயி றெருமிடல் பெறுபக டொடுமடல்
எறுழ்வலி யொடுமுரு மிடியென வருமொரு
மறலிய துயிர்கொள மலர்தரு கழலினை.
(2) உலகமொ டுயிர்களு முலைதர வலம்வரும்
மலர்மகள் கொழுநனு மகபதி முதலிய
புலவரு மடிகளொர் புகலென முறையிட
அலைகடல் விடமுன மமுதுசெய் தருளினை.
(3) விசையிலெ மிறைவியும் வெருவர விரசத
அசலம தசைதர வடல்புரி தசமுக
நிசிசரன் மணிமுடி நெறுநெறு நெறுவென
வசையில்பொன் மலரடி மணிவிர னிறுவினை.

(3) நீலநிறம் பொருந்திய மேகம் வெளிப்பட மலர்கின்ற கொன்றையாகிய கண்ணியையும், அரிய கறுப்புநிறம் பொருந்திய முயலாகிய கறை நீங்கிய பிறையாகிய கண்ணியையும், கரிய நீலக்கண்களை யுடைய உமாதேவியாரது செவ்விய திருக்கரத்திலே தோற்றிய கங்கை யென்னும் அழகிய நீலநிறம் பொருந்திய கண்களையுடையவளையும் செந்நிறமுள்ள சடையின் மேல் அணிந்தருளினை. கங்கை உமாதேவியாரது திருக்கரத்திலே தோற்றிய செய்தி, "சங்கரன் விழிகண் மூடுந் தனுதுகை திறக்கு மெல்லை, அங்குலி யவையீ ரைந்து மச்சத்தால் வியர்ப்புத் தோன்ற, மங்கையத் தகைமை காணூஉ மற்றவை விதிர்ப்பப் போந்து, கங்கையோர் பத்தா யாண்டுங் கடல்களிற் செறிந்த வன்றே" (**கந்த.** ததீசியுத்தரப். 369) என்பதனால் விளங்கும்.

(**அராகம்.**) (1) பகடு - எருமைக்கடா. மறலி - யமன். (2) உலைதர - அழிய. புலவரும் - தேவர்களும். (3) விசையில் - இராவணன் கைலைமலையைத் தூக்கிய வேகத்தினால். இரசத அசலம் - கைலாயமலை. தசமுக நிசிசரன் - இராவணன். நெறுநெறு நெறுவென : " நீருருவக் கடலிலங்கை யரக்கர் கோனை நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையுந் தோன்றும்" (தே. திருநா. திருப்பூவணம்). மணிவிரல் - பெருவிரல்.

(4) இலவிதழ் மதிநுத லிரதியொ டிரதம
துலைவற நடவிடு மொருவனும் வெருவர
அலைகட னெடுமுர சதிர்தர வெதிர்தரு
சிலைமத னனையடல் செயுநுதல் விழியினை.

—ஈரடி அம்போதரங்கம்—

அருவமு முருவமு மாகி நின்றுமவ்
வருவமு முருவமு மகன்று நின்றனை.
சொல்லொடு பொருளுமாய்த் தோன்றி நின்றுமச்
சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்து நின்றனை.

—ஓரடி அம்போதரங்கம்—

அந்நலம் விழைந்தவர்க் கறமு மாயினை.
பொன்னலம் விழைந்தவர் பொருளு மாயினை.
இன்னலம் விழைந்தவர்க் கின்பு மாயினை.
மெய்ந்நலம் விழைந்தவர் வீடு மாயினை.

—முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம்—

முத்தொழிலின் வினைமுத னீ. மூவர்க்கு முழுமுத னீ.
எத்தொழிலு மிறந்தோய் நீ. இறவாத தொழிலினை நீ.
இருவிசும்பின் மேயோய் நீ. எழின்மலரின் மிசையோய் நீ.
அரவணையிற் றுயின்றோய் நீ. ஆலின்கீ ழமர்ந்தோய் நீ.

(4) நடவிடும் - செலுத்தும். ஒருவன் - வசந்தன். கடலாகிய நெடிய முரசு.

நாற்சீரீரடி அம்போதரங்கம் இரண்டும் பேரெண்.

(நாற்சீரோரடி அம்போதரங்கம்.) அந்நலம் - அறத்தின் நன்மை; செய்யுளாதலின் சுட்டு முன்வந்தது. இல் நலம் - இல்வாழ்க்கையின் நன்மை; மெய்ந்நலம் - உண்மையான இன்பத்தை (548). இவை நான்கும் **அளவெண்.**

(முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம்.) முத்தொழிலின் வினைமுதல் - ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தலென்னும் மூன்றுதொழில்களையும் செய்யும் கருத்தா (519). மலரின் மிசையோய் - பிரமாவாகி யிருப்பாய். அரவணை யில் துயின்றோய் - திருமாலாக இருப்பாய். ஆலின்கீ ழமர்ந்த திரு வுருவம் தட்சிணாமூர்த்தியின் திருவுருவம். இம்முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம் எட்டும் **இடையெண்.**

—இருசீரோரடி அம்போதரங்கம்—

பெரியை நீ. சிறியை நீ. பெண்ணு நீ. ஆணு நீ.
அரியை நீ. எளியை நீ. அறமு நீ. மறமு நீ.
விண்ணு நீ. மண்ணு நீ. வித்து நீ. விளைவு நீ.
பண்ணு நீ. பயனு நீ. பகையு நீ. உறவு நீ.

எனவாங்கு

—சுரிதகம்—

கற்பனை கழன்றநின் பொற்கழ லிறைஞ்சுதும்
வெண்மதிக் கடவுண் மீமிசைத் தவழ்தரத்
தண்முகிற் குலங்க டாழ்வுறப் படிதலிற்
செங்கா லன்னமும் வெண்மருப் பேனமும்
கீழமே றுருவ வாரழற் பிழம்பாய்
நின்றநின் றன்மையை யுணர்த்தும்
பொன்றிகழ் புலியூர் மன்றுகிழ வோனே.

இது தாழிசைக்கும் அம்போதரங்கத்திற்கும் இடையே அராக வுறுப்புப் பெற்றுக் கலியுறுப்பு ஆறும் குறைவின்றி வந்தமையால் **வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.** இவ்வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் சிறுமை பெருமையின்றி ஆறடித்தரவே வந்தவாறு காண்க.

60. சேல்செய்த மதர்வேற்கட் சிலைசெய்த சுடிகைநுதல்
மால்செய்த குழற்கோதை மகிழ்செய்ய நடஞ்செய்யும்
தருணவிளம் பிறைக்கண்ணித் தாழ்சடையெம் பெருமானின்
கருணைபொழி திருநோக்கிற் கனியாத கன்னெஞ்சம்
வாமஞ்சான் மணிக்கொங்கைக் கொசிந்தொல்கு மருங்குலவர்
காமஞ்சால் கடைநோக்கிற் கரைந்துருகா நிற்குமால்
அவ்வண்ண மாறிநிற்ப தகமென்று லகமகம்விட்
டெவ்வண்ண மாறிநிற்ப தின்று.

இது கலித்தளை தட்டுத் துள்ளலோசைத்தாய் வெண்பாவேபோல் முடிந்தமையால் **வெண்கலிப்பா.**

(இருசீரோரடி அம்போதரங்கம்.) பண் - இராகம். பயன் - இசையினாற் பெறும் பயன்; "ஏழிசையா யிசைப்பயனாய்" (தே. சுந்தர. திருவாரூர்.)

இருசீரோரடி அம்போதரங்கம் பதினாறும் **சிற்றெண்.** எனவாங்கு என்பது தனிச்சொல்.

(சுரிதகம்.) கற்பனை கழன்ற கழல் : 332. துருவ - தேட. பொன்னம்பலத்திற்கு அழற்பிழம்பும், சந்திரனுக்கு அன்னமும், மேகத்திற்கு ஏனமும் உவமைகள்.

60. சுடிகை - சுட்டி. தருண இளம் பிறை - மிக இளைய பிறை; தருணம் - இளமை. கனியாத - உருகாத. வாமம் - அழகு. அகம் - மனம். அகம் விட்டு - பாவத்தையொழிந்து.

61. அற்புத மணிமன்றி லடிகணின் னடியுன்னுர்
மைக்கடல் விடமென்னும் வடவைத்தீ யெழவஞ்சி
நொஎன வடிவீழ்ந்தார்க் குதவிலர் நாணுர்கொல்
கைத்தல வபயத்தர் வரதத்தர் கைசெய்யாச்
சித்திர மன்ன சிலர்.

இது பிறதளை விரவி வந்த வெண்கலிப்பா. இதனுள் நொ எனக் குற்றெழுத்து விட்டிசைத்தவழித் தனியே நின்று முதற்கண் நேரசை யாயிற்று. அவ்விட்டிசை வல்லொற்ருேடு ஒத்து எதுகையாய் நடத்தலின் இது விட்டிசைவல்லொற்றெதுகை.

62. தொடலைக் குறுந்தொடித் தோகாய்நம் பாவை
படலைச் சிறுமுச்சி யுச்சிப் பசுங்கிள்ளை
பேதைக் குழாத்தொடு நென்னற் பொழுதின்கண்
வீதிக்கே நின்று விளையாட் டயருங்கால்
அஞ்சனக் கண்ணுளுந் தாமு மணிதில்லைச்
செஞ்சடைக் கூத்தனுர் வெள்விடைமேற் சேறலும்
உண்ணெக் குருக வெதிர்ப்பட் டுடையானைக்
கண்ணிற் பிணித்து மனத்திற் கொடுபுக்

61. அடிகள் நின் - தேவரீருடைய. அடி உன்னுர் - திருவடிகளை நினையாராய். நொ என - துன்பமென்று முறையிட்டு; "நொ அலைய னின்னுட்டை நீ" (யா. கா. மேற்.) கைசெய்யா - கையால் இயற்றப்படாத.

சிவபெருமானை யொழிந்த தேவர்கள் தமக்கு வந்த துன்பத்தையே நீக்கிக் கொள்ள அறியாராய், தம்பால் துன்பம் நீங்கும்பொருட்டு வருவோர்க்கும் உதவி செய்திலர். அங்ஙனம் இருப்பதனுல் அவர், தம்பாற் சரணடைந்தோரைப் பாதுகாக்கும் குறிப்புடைய அபயவரதங்களை உடையவராயிருத்தல் பயனின்று; சித்திரத்திற்குச் செயலில்லை யாதல்போல அவர்களுடைய அபயவரதத் திருக்கோலத்திற்கும் பயனில்லை யென்றவாறு.

62. சிவபெருமான் திருவுலாவைத் தரிசித்து மால்கொண்ட தலைவி யொருத்தியின் நிலையைத் தோழி கூறியது இது.

(அடி, 1-2.) தொடலைக் குறுந்தொடி - மாலை போலத் தொடர்ந்த சிறு வளையினையுடையாள் (குறள், 1135.) படலை - தழை விரவித் தொடுத்த மாலை.

(3.) பேதைக் குழாம் - பேதைமகளிர் கூட்டம். நென்னற் பொழுது - நேற்றைப்பொழுது.

(4.) வீதிக்கே - வீதியில்; உருபு மயக்கம்.

(5.) அஞ்சனக்கண்ணுள் - உமாதேவியார்.

கிறைவளை சிந்த வணிதுகில் சோரப்
பிறரறியா வண்ணம் புணர்ந்தும் புணராள்போல்
மையுண்கண் ணீர்சோரச் சோர்தலும் வார்குழலார்
கைகோத் தெடுத்துக் கடிமனை கொண்டுய்ப்பப்
பைந்தண் குளிரி படுத்துக் கிடத்தலும்
செந்தீப் பிழம்பிற் கிடத்திச் செருச்செய்வ
தந்தோ கொடிதுகொடி தென்செய்தீ ரன்னைமீர்
பொன்னஞ் சிலையே சிலையாப் புரமெய்தான்
தண்ணென் கடுக்கை கொணர்ந்தாரோ தம்மினென
மின்றந்த நுண்ணிடையா யெங்கோன் விரைத்தொங்கல்
தன்றந்தை தாளெறிந்தாற் கன்றித் தரானென்றேற்
கன்றே பகைநோக் களித்தாண்மற் றம்ம
சிறியாள் பெரும்பித் தறிந்திருந்துஞ் செவ்வி
அறியா துரைத்தே னது.

இது செப்பலோசைத்தாய் ஒரு பொருணுதலி அவ்வாறு வந்தமையால் கலிவெண்பா.

63. அடிகொண்ட குனிப்பன்றே யரிபிரமர் முதலானோர்
முடிகொண்ட தலைவணக்கின் குனிப்பெல்லா முறைமுறைபோய்
கடிகொண்ட பொழிற்றில்லை நடராசன் கழற்காலிற்
குடிகொண்ட படிபோலு மிடத்தாளிற் குஞ்சிதமே.

இது கலித்தளை தட்டுத் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெருது தனியே வந்த தரவு கொச்சகம்.

(9.) இறை - முன்கைச்சந்து.

(10.) பிறரறியாவண்ணம் புணர்ந்தென்றது உள்ளப்புணர்ச்சியைக் குறித்தபடி.

(13.) குளிரி - ஒருவகை நீர்ப்பூடு, நீலோற்பலமுமாம்; பூந்தடுக் கென்பாருமுளர்.

(16.) பொன்னஞ்சிலை - மேருமலை. சிலையா - வில்லாக.

(17.) கடுக்கை - கொன்றைமாலை. என - என்று தலைவி கூற.

(19.) தன் தந்தை தாளெறிந்தான் - சண்டீசர்; சிவபெருமான் அணிந்த கொன்றை முதலிய நிர்மாலியங்கள் அவருக்குரியன (118, 639.)

(21.) செவ்வி - சமயம்.

63. குனிப்பு - வளைவு. கடி - நறுமணம். இடத்தாளிற் குஞ்சிதம் அடிகொண்ட குனிப்பன்று; குடிகொண்ட படிபோலுமென்க.

—தரவு

64. மல்லாண்ட திரடிண்டோட் டுழாய்முதலு மணிநாவிற்
சொல்லாண்ட மறைமுதலும் பலராங்குத் தொலைவெய்த
பல்லாண்டு செலச்செல்லா விளையோரும் பனிப்பெய்த
அல்லாண்ட நள்ளிருளி லழலாடுந் தொழிலினையே.

அதனால்

—சுரிதகம்—

பல்பே ரூழி செல்லினு மடிகட்
கொல்லையுஞ் செல்லா தாகு மாகலின்
அளவில் கால மலக்கணுற் றுழலுமென்
தளர்வு நோக்காய் போலு நோக்கின்
கருணைசெய் தருளா யல்லை
அருணலம் பழுத்த வாடல்வல் லோயே.

இது தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த **தரவுகொச்சகம்.**

—தரவு—

65. (1) குழைதூங்கு கழைமென்றோட் கோமாரி கொலைக்கண்கள்
இழைதூங்கு முலைக்கண்வைத் தேயெய்தா நாணெய்த
உழைதூங்கு குயிலேங்க வுருமுத்தீ யுகநக்கு [வோய்.
மழைதூங்கு பொழிற்றில்லை மணிமன்று ணடஞ்செய்-

64. துழாய் முதல் - திருமால். (பி - ம்.) 'நடுமுதலு மணிநாவிற்'. மறைமுதல் - பிரமதேவர் (493). இளையோர் - சனகாதி முனிவர். பனிப் பெய்த - நடுங்க. அழலில் ஆடும். நள்ளிருளில் ஆடுதல்: 34; "நள்ளிருளி னட்டம் பயின்றாடு நாதனே" (திருவா. சிவபுராணம்). அதனால் என்பது **தனிச்சொல்.** ஒல்லையும் - சிறிது பொழுதும்.

65. (1) கழை - மூங்கில். கோமாரி - கௌமாரி; காளி. இறைவனோடு நடஞ்செய்ய இயலாமையின் நாணினள். இழை - ஆபரணம். கண்களை நகிற்கண்ணே வைத்தல் நாணக் குறிப்பு; "சிலைமுகங் கோட்டுமச் சில்லரித் தடங்கண், முலைமுகங் கோட்டினள்" (546) என்று பின்வருதலைக் காண்க. குயில் ஏங்க - மழையைக் கண்டு குயில் வருந்த. உருமுத்தீ - இடி. (பி-ம்.) 'குயினேங்க'. மழை - மேகம்.

‡ 1871—6

(2) மீனேற்றின் றுவசத்தான் றனிதுஞ்ச விழித்தோய்நின்
ஆனேற்றின் றுவசமோ வடலேற்றி னூர்தியோ
கானேற்ற பைங்கூழின் கவளமாக் கணத்தின்கண்
வானேற்ற பகிரண்டம் வாய்மடுக்க வல்லதே.

எனவாங்கு

—சுரிதகம்—

பைந்துழாய் மவுலிப் பண்ணவ னுவப்ப
அந்தணர் பழிச்சவு மறத்தின் புங்கவன்
முனியான் முனிவன் போலும்
அனைய தன்றே யான்றோர் கடனே.

இது தரவிணைக் கொச்சகம்.

—தரவு—

66. மறைதங்கு திருமன்றி னடங்கண்டு மகிழ்பூத்துக்
கறைதங்கு படவரவ மிமையாது கண்விழிப்பக்
குறைதங்கு கலைநிறையிற் கோளிழைக்குங் கொல்லென்று
நிறைதங்கு தலையுவவு நிரம்பாது நிரப்பெய்தும்
பிறைதங்கு சடைக்கற்றைப் பெரும்பற்றப் புலியூரோய்.

---

(2) மீனேற்றின் துவசத்தான் - மன்மதன். ஆனேற்றின் துவசம்; இன் : வேண்டாவழிச் சாரியை. கான் - காடு. பைங்கூழின் கவளமா - பசும் பயிராகிய உணவாக. தருமதேவதையாகிய இடபம் துவசமாகவும் திருமால் வாகனமாகவும் இருத்தலை நினைந்து இங்ஙனம் கூறினர். எனவாங்கு என்பது தனிச்சொல்.

பைந்துழாய் மவுலிப் பண்ணவன் - திருமால். உலகை உண்டவராதலின் அவர் உவந்தார். பழிச்ச - வாழ்த்த. அறத்தின் புங்கவன் - கொடியாக உள்ள தருமதேவதை. முனியான் முனிவன்போலும் - சினங்கொள்ளாதவனாயினும் சிறிதே சினங்கொள்வன்போலும்; போலுமென்றது ஐயத்தைக் குறித்தது. அனையது - அங்ஙனம் முனிதல். ஆன்றோர் கடன் அன்று; ஆதலின், முனியானென்க.

கொடியும் ஊர்தியுமாக உள்ளார் இருவரையும் புகழாமல் ஊர்தியை மாத்திரம் புகழ்தலின் அறக்கடவுள் முனிதற்குத் காரணமுளதாயிற்று. அங்ஙனம் முனிதல் ஆன்றோர் கடனன்றாதலின் அதனை யொழிந்தனனென்பது கருத்து.

66. (தரவு.) படவரவமென்றது பதஞ்சலியை. தலையுவவு நிரம்பாது-பூர்ணிமைக்குரிய முழு உருவத்தையும் பெறுமல். நிரப்பு-கலைகுறைதலாகிய வறுமை.

எனவாங்கு

—தாழிசை—

1. வெள்ளெருக்குங் கரும்பாம்பும் பொன்மத்து மிலேச்சியெம
துள்ளிருக்கும் பெருமானின் றிருமார்பி னுறவழுத்தும்
கள்ளிருக்குங் குழலுமையாண் முலேச்சுவட்டைக் கடுவொடுங்கும்
முள்ளெயிற்ற கறையரவ முழையென்று நுழையுமால்.

அதாஅன்று

2. சிலேக்கோடு பொருமருப்பிற் புகர்முகனின் றிருமார்பில்
முலேக்கோடு பொருசுவட்டைக் கண்டுநின் முழவுத்தோள்
மலேக்கோடி விளேயாடும் பருவத்து மற்றுத்தன்
கொலேக்கோடு பட்டவெனக் குலேந்துமனங் கலங்குமால்.

அதாஅன்று

3. விடமார்ந்த சுடரிலேவேல் விடலேநின் மணிமார்பில்
வடமார்ந்த முலேச்சுவட்டைக் கண்டுதன் மருப்பெந்தை
தடமார்பம் விடர்செய்யச் சமர்செய்தான் கொல்லென்று
கடமார்வெங் கவுட்சிறுகட் கயாசுரனே வியக்குமால்.

அதனல்

—சுரிதகம்—

சிலேமுகங் கோட்டுமச் சில்லரித் தடங்கண்
முலேமுகங் கோட்டின ணகுமால்
மலேமுகங் கோட்டுநின் மற்புய மறைந்தே.

இது தரவு ஒன்றும் தாழிசை மூன்றும் இடையிடை தனிச்சொல்லும் பெற்றுச் சுரிதகத்தால் இறுதலின், **சிஃருழிசைக் கொச்சகம்.**

எனவாங்கு என்றது **தனிச்சொல்.**

(தாழிசை.) 1. பொன்மத்து - ஒருவகை ஊமத்தமலர். கடு - விடம். முழை : 673.

அதாஅன்று என்பது **தனிச்சொல்.**

2. புகர்முகன் - விநாயகக் கடவுள். முழவுபோன்ற தோளாகிய மலே.

அதாஅன்று என்பது **தனிச்சொல்.**

3. வேல்விடலே-முருகக் கடவுள். தன்னென்றது கயாசுரனே. விடர் - பள்ளம். கயாசுரனேடு இறைவன் போர்புரிந்த செய்தி **கந்தபுராணம்,** **ததீசி யுத்தரப் படலம்,** 128-146-ஆம் செய்யுட்களால் அறியப்படும்.

அதனல் என்பது **தனிச்சொல்.**

(சுரிதகம்.) சிலே : புருவம். தடங்கண் - உமாதேவியார்.

—தரவு—

67. ஒருநோக்கம் பகல்செய்ய வொருநோக்க மிருள்செய்ய
இருநோக்கிற் றெழில்செய்துந் துயில்செய்து மிளைத்துயிர்கள்
கருநோக்கா வகைகருணைக் கண்ணேக்கஞ் செயுஞானத்
திருநோக்க வருணேக்க மிருநோக்குஞ் செயச்செய்து
மருநோக்கும் பொழிற்றில்லை மணிமன்று ணடஞ்செய்வோய்.

—தாழிசை—

1. கடிக்கமலப் பார்வைவைத்துங் கண்ணனுர் காணுநின்
அடிக்கமல முடிக்கமல மறியாதே மறிதுமே.
2. முத்தொழிலின் முதற்றெழிலோன் முடியிழந்தான் றனையிகழ்ந்த
அத்தொழிலிற் கெனிற்றமியே மறிதொழிற்கும் வல்லமே.
3. இருக்கோல மிட்டுமின்னு முணராதா லெந்தைநின்
திருக்கோல மியாமுணர்ந்து சிந்திக்கக் கடவமே.
4. நான்மறைக்குந் துறைகண்டார் தோளிழந்தார் நாவிழந்திங்
கூன்மறைக்க மறைப்புண்டே முய்த்துணர்வு பெரியமே.

67. (தரவு.) ஒரு நோக்கம் பகல் செய்ய - வலத்திருக்கண்ணுகிய சூரியன் பகலை உண்டாக்க; திவாகரனென்னும் பெயர் சூரியனுக்குள தாதலைக் காண்க. ஒரு நோக்கம் இருள் செய்ய - இடத்திருக்கண்ணுகிய சந்திரன் இருளை உண்டாக்க (474); "பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும், இரவுச் செய்யும் வெண்டிங்களும்" (மதுரைக். 7-8). ஞானத்திரு - ஞானமகள். (பி-ம்.) 'செய்ஞ்ஞானத் திருநோக்க வருநோக்கம்'.

(தாழிசை.) 1. பார்வை வைத்தும்-கண்ணைவைத்தும். மலம் முடிக்க அறியாதே மென்க. இத்தாழிசையோடு, 338-ஆம் செய்யுள் ஒப்பு நோக்கற் பாலது. அறிதுமே; ஏகாரம் : எதிர்மறைப் பொருளது; பின் வரும் ஏகாரங் களுக்கும் இங்ஙனமே பொருள் கொள்க.

2. முதற்றெழிலோன் - பிரமதேவன். 'தனை - நின்னை. இகழ்ந்த அத் தொழிலின்பொருட்டு முடியை இழந்தான். (பி - ம்.) ' தலையிழந்த '.

3. இருக்கு ஓலம் இட்டும் - வேதம் முறையிட்டு முழங்கியும்.

4. துறைகண்டார் - வியாசமுனிவர். தோள் - இங்கே கை. தோளிழந்த வரலாற்றை 466, 493-ஆம் செய்யுட்களிலும் குறித்தனர். நா இழந்து- தாம் கூறிய கூற்றின் பயனை இழந்து; நாவென்றது ஆகுபெயர்; "வாயிழந் தருந்தவன் மறைந்தான்" (அரிச்சந்திர.) என்பது போன்றது. ஊன்- தேகாபிமானம்.

5. தாமடிகண் மறந்துமறித் தலைகொண்டார் கலைவல்ல
மாமடிகள் யாமடிகண் மறவாமை யுடையமே.
6. பலகலையுங் குலமறையும் பயின்றுணர்ந்தும் பயன்கொள்ளா
துலகலையுஞ் சிலகலையு முணராதே முணர்துமே.

அதனால்

—சுரிதகம்—

அம்மநின் றன்மை யெம்மனோ ருணர்தற்
கரிதே யெளிதே யாதல்
பெரிதே கருணை சிறியே மாட்டே.

இது **பஃருழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.**

68. —தரவு—

1. சூன்முகத்த சுரிமுகங்க ணிரைத்தார்ப்பத் தொடுகடல்வாய்
வான்முகத்த மழைக்குலங்கண் மறிபுனல்வாய் மடுத்தென்னக்
கான்முகத்த மதுகரத்தின் குலமீண்டிக் கடிமலர்வாய்த்
தேன்முகக்கும் பொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்துறைவோய்.
2. புற்புதமுந் தொலைவெய்த நிலையெய்தாப் புலையுடம்பின்
இற்புதவு திறந்திறவா வின்பவீ டெய்தவொரு
நற்புதவு திறந்தன்ன நறும்பொதுவி னங்கையுடன்
அற்புதவு மானந்த நடம்பயிலு மறவோய்கேள்.

5. அடிகளைத் தாம் மறந்து. மறித்தலை - ஆட்டின் தலை. மாமடிகள் - மாமனுர் ; என்றது தக்கனை (355, 375).

6. உலகு பயன் கொள்ளாது ; உலகு - உயர்ந்தோர்.

அதனால் என்றது **தனிச்சொல்.**

(சுரிதகம்.) அம்ம : வியப்பிடைச் சொல். அரிதே : ஏகாரம் தேற்றம். அங்ஙனம் அரிய நின்தன்மை எங்கள்பால் எளியதாவதற்குக் காரணம் நின் பெருங்கருணையே யாகும்.

68. (தரவு.) 1. சுரிமுகங்கள் - சங்குகள். நிரைத்து - வரிசையாக இருந்து. மழைக்குலங்கள் - மேகக்கூட்டங்கள். கான்முகத்த மதுகரத்தின் குலம் - காட்டிலேயுள்ள வண்டின் கூட்டம். கடி - நறுமணம். வண்டின் கூட்டத்திற்கு மேகம் உவமை ; பொழிலுக்குக் கடல் உவமை ; " கடல் போற் றோன்றல காடிறந் தோரே " (அகநா. 1 : 19.)

2. புற்புதமும் தொலைவு எய்த - நிலையாமையில் நீர்க்குமிழியும் உவமை யாகாமல் தோல்வியுற. புலை - இழிவு. உடம்பின் நிலையாமைக்கு நீர்க்குமிழியை உவமை கூறுதல் மரபு ; "படுமழை மொக்குளிற் பல்காலுந் தோன்

—தாழிசை—

1. எவ்விடத்தி லெப்பொருளு மொருங்குண்ண விருக்குநீ
வெவ்விடத்தை யெடுத்தமுது செய்ததுமோர் வியப்பாமே.
2. எண்பயிலா வுலகடங்க வொருநொடியி லெரித்திடுநீ
விண்பயிலு மெயின்மூன்று மெரித்ததுமோர் வீறுமே.
3. பெருவெள்ளப் பகிரண்டந் தரித்திடுநீ பெயர்த்துமலை
பொருவெள்ளப் புனற்கங்கை தரித்ததுமோர் புகழாமே.
4. மாயையினு லனைத்துலகு மயக்குநீ மாமுனிவர்
சேயிழையார் சிலர்தம்மை மயக்கியதோர் சிறப்பாமே.
5. மேதக்க புவனங்க டொலைத்திடுநீ வெகுண்டாய்போல்
மாதக்கன் பெருவேள்வி தொலைத்ததுமோர் வன்மையே.
6. ஓருருவாய் நிறைந்தநீ யிருவர்க்கன் றுணர்வரிய
பேருருவொன் றுடையையாய் நின்றதுமோர் பெருமையே.

—அராகம்—

1. அறிவினி லறிபவ ரறிவதை யலதொரு
குறியினி லறிவுறு குறியினையலை.

றிக், கெடுமிதோர் யாக்கை" (நாலடி. 27); "மாரி மொக்குளின் மாய்ந்து" (சீவக. 409.) உடம்பின் இல் புதவு திறந்து - உடம்பாகிய வீட்டின் வாயிலைத் திறந்துகொண்டு; "புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட், டுச்சி லிருந்த வுயிர்க்கு" (குறள், 340). (பி - ம்.) 'இற்புதவு துறந்து'. இன்ப வீடு-முத்தி. புதவு - வாயில். பொதுவில் - அம்பலத்தில். அற்பு உதவும் - அன்பை அளிக்கும். நடன தரிசனம் செய்தவர் உளமுருகி அன்பு பூண்பராதலின், 'அற்புதவு மானந்த நடம்' என்றார்; 503-ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க. அறவோய் - தரும மூர்த்தி; "அறவன் கழல்சேர்ந் தன்போ டின்ப மடைவாரே" (தே. திருஞா. அரிசிற்கரைப்புத்தூர்.)

(தாழிசை.) 1. வியப்பு ஆமே - வியப்பு ஆகுமா? ஆகாதென்றபடி.

2. உலகடங்க எரித்தலாவது சர்வ சங்காரம் செய்தல். எயில் மூன்று - திரிபுரங்கள்.

3. பெருவெள்ளத்தையுடைய பகிரண்டத்தை. இறைவன் அண்டங் களை மாலையாக அணிந்தானென்பர்; "தாராக வண்டந் தொடுத்தணிந் தார்" (தக்க. 772).

4. முனிவர் சேயிழையார் - தாருகாவனத்து முனிவருடைய மனைவி மார்.

(அராகம்.) 1. ஒரு குறியினில் - ஓர் அடையாளத்தால்; ஒரு பெயரா லெனலுமாம். குறியினை அலை - உருவத்தை உடையாயல்லை.

2. உளவயி னுளவள வுணர்வதை யலதுரை
அளவையி னளவிடு மளவினையலே.
3. அருவெனி னுருவமு முளையுரு வெனினரு
வுருவமு முளையவை யுபயமுமலே.
4. இலதெனி னுளதுள தெனினில திலதுள
தலதெனி னினதுரு வறிபவரெவர்.

—தாழிசை—

1. எத்தொழிலுங் கரணங்க ளிறந்தநினக் கிலையைந்து
மெய்த்தொழில்செய் வதுமடிகேள் விளையாட்டு நிமித்தமே.
2. சீராட்டு நினக்கிலயச் சீராட்டுஞ் சிறுமருங்குற்
பேராட்டி விளையாட்டுன் பெயர்த்தாகி நடந்ததே.
3. மெய்த்துயர முயிர்க்கெய்தும் விளையாட்டு முலகீன்ற
அத்திருவுக் கிலயதுவு மவர்பொருட்டே யாமன்றே.
4. இன்னருளே மன்னுயிர்கட் கெத்தொழிலு மீன்றெடுத்த
அன்னைமுனி வதுந்தனயர்க் கருள்புரிதற் கேயன்றே.
5. எவ்வுருவு நின்னுருவு மவளுருவு மென்றன்றே
அவ்வுருவும் பெண்ணுருவு மாணுருவு மாயவே.
6. நின்னலா தவளில்லை யவளலா னீயில்லை
என்னினீ யேயவனு மவளுமா யிருத்தியால்.

2. உளவயின் - உள்ள விடத்தே; உள்ளத்தின்கண்ணே யெனலுமாம். உரையளவையின் - சொல்லளவினுல்.

3. அருவுருவமும் - அரூபமாகிய வடிவமும்; அவை உபயமும் - உருவமும் அருவமுமாகிய அவ்விரண்டும்.

(தாழிசை.) 1. கரணங்கள் - மனம், வாக்கு, காயமென்பன. ஐந்து மெய்த்தொழில் - சிருட்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகமென்பன.

2. சீர் ஆட்டு - சிறப்பை யுடைய நடனம். பேராட்டி - சிவகாமவல்லி.

3. மெய்த்துயரம் - உடம்பினுலாகிய துயரம்; என்றது பிறவிப் பிணியை. எய்தும் - அடைதற்குக் காரணமாகிய. விளையாட்டு - சிருட்டி முதலியன. பொருட்டே - ஆன்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டே.

4. எத்தொழிலும் இன்னருளே என இயைக்க.

அதனுல்

—இருசீரோரடி அம்போதரங்கம்—

தந்தை நீ.	தாயு நீ.	தமரு நீ.	பிறரு நீ.
சிந்தை நீ.	உணர்வு நீ.	சீவ னீ.	யாவு நீ.

எனவாங்கு

—சுரிதகம்—

நெஞ்சகங் குழைந்து நெக்குநெக் குருகநின்
குஞ்சித சரண மஞ்சலித் திறைஞ்சுதும்
மும்மலம் பொதிந்த முழுமலக் குரம்பையில்
செம்மாந் திருப்பது தீர்ந்து
மெய்ம்மையிற் பொலிந்த வீடுபெறற் பொருட்டே.

இது **மயங்கிசைக் கொச்சகம்.**

கலியினம்

69\. செல்லார் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப் புகழ்மினே வம்மின் புலவீர்காள்.
முத்தேவர் தேவை முகிலூர்தி முன்னை
புத்தேளிர் போலப் புகழ்மினே வம்மின் புலவீர்காள்.
ஆங்கற் பகக்கன் றளித்தருளுந் தில்லைவனப்
பூங்கற் பகத்தைப் புகழ்மினே வம்மின் புலவீர்காள்.

இஃது இரண்டடியாய் ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி ஈற்றடி மிக்கு வந்த **கலித்தாழிசை.**

அதனுல் என்பது தனிச்சொல்.

தமர் - உறவினர்.

எனவாங்கு என்பது தனிச்சொல்.

(**சுரிதகம்.**) மும்மலம் - ஆணவம், மாயை, கன்மம். மலக்குரம்பையில்— அழுக்கு நிறைந்த குடிசையாகிய உடம்பில். செம்மாந்து - தருக்குற்று. மெய்ம்மையிற் பொலிந்த வீடு - என்றும் அழியாது மெய்த்தன்மையோடு விளங்கும் முத்தி. பிறவிநோய் தீர்ந்து வீடு பெறும்பொருட்டு இறைஞ் சுவோமென்றார்.

69\. பொல்லாமணி - துளையிடாத மாணிக்கம் போன்றவர். முகி லூர்தி - இந்திரன். புத்தேளிர் போல - புத்தேளிர் புகழ்வதுபோல. கற்பகக்கன்று - கற்பக விநாயகர் (450). தில்லை வனத்திலுள்ள கற்பக மென்றது நடராசப் பெருமானை (521).

70. இருகூற் றுருவத் திருந்தண் பொழிற்றில்லை
ஒருகூற்றின் கூத்தை யுணராய் மடநெஞ்சே
ஒருகூற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின்மற்றப்
பொருகூற்றந் தோற்றப் புலம்பேல் வாழி மடநெஞ்சே.

இஃது இடைமடக்காய் ஈற்றடி மிக்குவந்த நான்கடிக் கலித்தாழிசை.

71. காளி யாடக் கனலுமிழ் கண்ணுதல்
மீளி யாடுதல் பாருமே
மீளி யாடல் வியந்தவ டோற்றெனக்
கூளி பாடிக் குனிப்பதும் பாருமே பாருமே.

இஃது இரண்டாமடி குறைந்து இடைமடக்காய் ஈற்றடி மிக்கு வந்த நான்கடிக் கலித்தாழிசை.

72. பானற் கருங்கட் பசுந்தோகை யோகப் பயன்றுய்ப்பவத்
தேனக் கலர்கொன்றை சாரூப் பியந்தந்த செயலோர்கிலார்
ஊனக்க ணிதுபீளை யொழுகும் புறக்கண் ணுளக்கண்ணதாம்
ஞானக்க ணேயாத னல்கும் பிரான்றில்லை நடராசரே.

இது நெடிலடி நான்காய் வந்தமையால் கலித்துறை.

---

70. இரு கூற்று உருவத்து - ஆணும் பெண்ணுமாகிய இரண்டு பகுதிகளாகிய திருவுருவத்தை யுடைய. காலகாலனுதலின் ஒரு கூற்றென்று இறைவனைக் கூறினர்; "கூற்றொத் தீயே மாற்றருஞ் சீற்றம்" (புறநா. 56 : 11) என்பதையும், 'மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமென்றது, அழித்தற்றொழிலை யுடைமையான்' என்ற அதன் விசேடவுரையையும் பார்க்க. பொரு கூற்றமென்பது யமனை.

71. கனல் உமிழும் கண்ணை நுதலிலே யுடைய மீளி - நடராசப் பெருமான். அவள் தோற்றென - அக்காளி தோற்றாளாக. கூளி - பேய்கள் (திருச்சிற். 150). குனிப்பது - ஆடுவது.

72. பானல்-குவளை மலர். பசுந்தோகை - தலைவி. யோகப் பயனுவது சாரூபம் பெறுதல். (பி - ம்.) 'தோகையேமெய்ப் பயன்றுய்ப்ப'. கொன்றை மாலையைத் தலைவி பெற விரும்பி அதனையே நினைந்து, யோகியர் சாரூபம் பெற்றதுபோல அக் கொன்றையின் உருவத்தை யடைந்தாள். கொன்றையின் உருவ மென்றது பொன்னிறமாகிய பசலைநிறத்தை. சாரூப்பியம் - சாரூபத்தின் தன்மை. "வியந்துசொலி னன்னதும்பொன் னிறமே யெங்கண் மின்னிறமும் பொன்னிறமே" (அருணைக்கலம். 14). ஊனக் கண்ணும் புறக்கண்ணுமாகிய இஃது உள்ளக்கண்ணாகிய ஞானக் கண்ணாகவே ஆதலை அளிக்கும். ஞானக் கண்ணால் தம் திருக்கோலத்தைத் தரிசித்து மெய்ஞ்ஞானியர் பெறும் பயனை ஊனக் கண்ணால் தரிசித்தாரும் இத்தலத்திற் பெறுதலின் அவ்வூனக்கண்ணே ஞானக்கண் போல் உதவுமென்க.

73. செவ்வாய்க் கருங்கட்பைந் தோகைக்கும் வெண்மதிச் சென்
ஒவ்வாத் திருவுரு வொன்றே யுளதவ் வுருவினைமற் [னியற்கும்
றெவ்வாச் சியமென் றெடுத்திசைப் பேமின் னருட்புலியூர்ப்
பைவாய்ப் பொறியர வல்குலெந் தாயென்று பாடுதுமே.

இது நேரசை முதலாகிய கட்டளைக் கலித்துறை. இதன் முதலடி முரணடுக்கி வந்தமையால் வழிமுரண்.

74. கரும்புஞ் சுரும்பு மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வில்வேள்
இரும்புங் கரைந்துரு கச்செய்யு மாலிறும் பூதிதன்றே
விரும்பும் பெரும்புலி யூரெம்பி ரானருண் மேவிலொரு
துரும்பும் படைத்தழிக் கும்மகி லாண்டத் தொகுதியையே.

இது நிரையசை முதலாகிய கட்டளைக் கலித்துறை. இதன் முதலடி வழியெதுகை.

இது தலைவிநிலை கண்டு செவிலி கூறியது.

73. பைந்தோகை - உமாதேவியார். திருவுருவொன்று ; 110, 534. வாச்சியம் - பொருள். (பி - ம்.) 'எவ்வாச் சியத்தி னெடுத்திசைப்பேம்'. பை வாய்ப் பொறியரவல்குலெந்தாய் : சிலேடை ; அரவுபோன்ற அல்குலை யுடைய எம் தாயே எனவும், அரவை யணிந்த அல்குலையுடைய எம் தந்தையே எனவும் இருபொருள் கொள்க. அல்குல் - பின்தட்டு ; ஆடவர்க்கும் கூறப்படும் (539.)

74. கரும்பு காமனுக்கு வில் ; சுரும்பு நாண் ; அரும்பு அம்பு ; "சுரும்பு நாண் கருப்புவி லருப்புக்கணை தூவ" (மணி. 18 : 105). இரும்பு- இரும்பு போன்ற மனம். மென்மையாகிய கருவிகளையுடைய காமன் இரும்பு போன்ற நெஞ்சத்தையும் உருக்குதல் இறைவன் அருளினு லமைந்த தென்றபடி ; 187 - ஆம் செய்யுளைப் பார்க்க ; "யானை யிரதம் பரியா ளிவையில்லை, தானு மநங்கன் றனுக்கரும்பு - தேனுர், மலரைந்தால் வென்று வடுப்படுத்தான் மாரன், உலகங்கண் மூன்று மொருங்கு" (தண்டி. 77, மேற்.) இறும்பூது - வியப்பு. ஒரு துரும்பும் இறைவன் திருவருளுண்டாயின் படைத்தல் முதலிய செயல்களைச் செய்யுமென்றவாறு. இறைவன் ஓர் இயக்க வுருவினனாகி ஒரு துரும்பை நாட்டி அதனை அசைக்கும்படி தேவர்களுக்குக் கூற, அவர்கள் அங்ஙனம் செய்ய இயலாமல் தம் தருக்கழிந்த செய்தி இங்கே நினைவுக்கு வருகின்றது.

75. கூகா வென்று குரைப்பதல் லாற்சமன்
வாவா வென்னின் வரேமென வல்லிரே
தேவே சன்பயி றில்லையி னெல்லையிற்
சேர்வீ ரேலது செய்யவும் வல்லிரே.

இஃது அளவடி நான்காய் வந்தமையாற் கலிவிருத்தம்.

இஃது அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்து நெட்டெழுத்து வரத் தொடுத்தமையால் நெடிலெதுகை. முதலெழுத்து நெட்டெழுத்தே வரத் தொடுத்தமையால் நெடின்மோனையுமாம். மூன்றுமடியும் நான்காமடியும் முதலெழுத்து அனுவெழுத்தாய் வந்தமையின் அனுமோனை.

வஞ்சிப்பா

76. வையமீன்ற மறைக்கிழவனும்
கொய்துழாய்மவுலிக் குணக்கொண்டலும்
தருவார்நீழற் றூர்வேந்தனும்
வரன்முறைதாழ்ந்து வாழ்த்திசைப்ப
மைதீருணர்வின் மழமுனிவனும்
பையரவரசும் பணிந்திறைஞ்ச
இமயம்பயந்த விளங்கொடியொடும்
தமனியப்பொதுவிற் றூண்டவம்புரி
தில்லைவாண நின் றிருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லுவதொன் றிது சொலக்கேண்மதி
கமலலோசனன் கண்படுக்கும்
அமளியைநின்மருங் காதரித்தனே

75. கூகாவென்று குரைப்பதல்லால் - யமன் வந்த காலத்தில் அஞ்சிக் கூகாவென்று கதறுவதல்லாமல்; "கூகா வெனவென் கிளைகூ டியழ" (கந்தரநுபூதி). வரேமென வல்லிரே - வாரோமெனக் கூறும் வன்மை உடையீராவீரோ ? அது செய்யவும் - வாரோமெனக் கூறுதற்கும். வல்லிரே: ஏ, தேற்றம்.

76. மறைக்கிழவன் - பிரமதேவர். குணக்கொண்டல் - குணத்திற் சிறந்த மேகம்போன்ற திருமால்; "உயர்வற வுயர்நல முடையவன்" (திருவாய்மொழி). தரு - கற்பகம். வேந்தன் - இந்திரன். மைதீர் உணர்வின் - குற்றம் தீர்ந்த மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய. மழமுனிவன் - உபமன்னியு முனிவராகிய குழந்தையையுடைய வியாக்கிரபாதர்; மழவை யுடைய முனிவனென்க. பையர வரசு-பதஞ்சலி முனிவர். கமலலோசனன்-திருமால். அமளியை-படுக்கையாகிய ஆதிசேடனை; என்றது அவனது அவதாரமாகிய

செங்கேழ்நறுநுதற் றிருமகளொடும்
அங்கவ னுறைதரு மாழிச் சேக்கையைப்
புலிக்கான்முனிவரன் புதல்வனுக்கு
நலத்தகுகருணையி னயந்தளித்தனை, அவன்

அதனால்

பாயலு மமளியு மின்றி மன்றநின்
வாயிலி னெடுநாள் வைகின னணையொடும்
அத்திரு மனையவற் களித்திநின்
மெய்த்தொழி லன்றே வீடு நல்குவதே.

இது குறளடி வஞ்சிப்பா. இதன் அடிதோறும் முதற்கண்ணே பொதுச்சீர் பதினாறும் வந்தன. தார்வேந்தனும் எனவும், குணக் கொண்டலும் எனவும், மறைக்கிழவனும் எனவும், தாண்டவம்புரி எனவும் வஞ்சிச்சீர் நான்கும் வந்தன. இதனுள்ளே அங்கவ னுறைதரு மாழிச் சேக்கையை என ஆசிரியவடி அருகி வந்தது. அவன் என வஞ்சியீற்றின் கண் அசை கூனாய் வந்தது.

77. கடித்தாமரைக் கண்ணன்விழிக் கமலந்தர
அடித்தாமரைச் சுடர்ப்பரிதி யளித்தருளினை

அதனால்

புதுமலர்ப் பொழிற்றில்லை வாண
உதவியின் வரைத்தோ வடிகள்கைம் மாறே.

இது சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

பதஞ்சலி முனிவரை. செங்கேழ் - செந்நிறத்தையுடைய. அவன் - திருமால். ஆழிச்சேக்கையை - திருப்பாற்கடலாகிய உறைவிடத்தை. புதல்வன் - உப மன்னியு முனிவர். உபமன்னியுவுக்குப் பாற்கட லீந்தது : 463, 562; "பாலு க்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப் பாற்கட லீந்தபிரான்" (திருப் பல்லாண்டு). பாயலும் அமளியும் இன்றி - படுக்கையும் கட்டிலும் இல்லா மல் (463). நின் வாயிலின் வைகினனென்றது தில்லைத் திருக்கோயிலின் முன்றிலில் கோவிந்தராசப் பெருமாள் எழுந்தருளி யிருப்பதை நினைந்தது. அத் திருமனை - அந்த அழகிய இருப்பிடமாகிய பாற்கடலை. வீடு - முத்தி, இல்லம்.

77. தாமரைக் கண்ணன் - திருமால். அடித்தாமரையின்கண் விழிக் கமலம் தர. சுடர்ப்பரிதி - ஒளி வீசும் சக்கராயுதத்தை ; தாமரைக்கு இயைபுடையதாலின் சுடர் வீசும் சூரியனையென வேறொரு பொருளும் தோற்றியது. உதவியின் வரைத்தோ ; "உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி, செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து" (குறள், 105).

வஞ்சியினம்

78. (1) பிணியென்று பெயராமே
துணிநின்று தவஞ்செய்வீர்
அணிமன்ற லுமைபாகன்
மணிமன்று பணியீரே.

(2) என்னென்று பெயராமே
கன்னின்று தவஞ்செய்வீர்
நன்மன்ற லுமைபாகன்
பொன்மன்று பணியீரே.

(3) அரிதென்று பெயராமே
வரைநின்று தவஞ்செய்வீர்
உருமன்ற லுமைபாகன்
திருமன்று பணியீரே.

இது குறளடி நான்காய் ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வந்தமையால் வஞ்சித் தாழிசை.

79. பொன்செய் மன்றில்வாழ்
கொன்செய் கோலத்தான்
மின்செய் தாடொழார்
என்செய் கிற்பரே.

இது குறளடி நான்காய் வந்தமையால் வஞ்சித்துறை.

80. ஒன்றி னம்பர லோகமே
ஒன்றி னம்பர லோகமே
சென்று மேவருந் தில்லையே
சென்று மேவருந் தில்லையே.

இது சிந்தடி நான்காய் வந்தமையால் வஞ்சிவிருத்தம்.

---

78. (1) பிணியென்று பெயராமே - நோய்க்கு இடமாகுமென்று அஞ்சி நீங்காமல். துணி - பிளந்த பாறை. 'துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு தவஞ்செய்பவர்களே, இவ்வளவு துயரின்றி எளிதிலே பயன் பெறும்வழி இஃதாகும்' என்று கூறியபடி.

(2) கல் - மலை.

79. கொன் - பெருமை.

80. மேவருந் தில்லை சென்றும் - யாவரும் மேவுதற்கு அரிய தில்லைத் தலத்தின்கண் சென்றோம்; (ஆதலின்) பரலோகமே ஒன்றினம் - எல்லாவற்

மருட்பா

81\. அரசியல் கோடா தரனடியார்ப் பேணும்
முரசிய ருனேவேன் மன்னர்—பரசோன்
கழலிணே பொதுவில்காப் பாக
வழிவழி சிறந்து வாழியர் பெரிதே.

இது முன்னர் வெண்பாவும் பின்னர் அகவலும் புறநிலேவாழ்த்தாய் வருதலின் புறநிலே வாழ்த்து மருட்பா. வெள்ளடியும் ஆசிரியவடியும் சம மாகலின் இது சமனிலே.

82\. பருந்தளிக்கு முத்தலேவேற் பண்ணவற்கே யன்றி
விருந்தளிக்கும் விண்ணேர் பிறர்க்கும்—திருந்த
வலனுயர் சிறப்பின் மன்ற வாணனக்
குலமுனி புதல்வனுக் கீந்த
அலேகட லாகுமிவ் வாயிழை நோக்கே.

இதுவும் அவ்வாறே கைக்கிளேப் பொருள்மேல் வருதலின் கைக்கிளே மருட்பா. வெள்ளடி குறைந்து ஆசிரியவடி மிகுதலின் இது வியனிலே.

றிற்கும் மேலான உலகமாகிய முத்தியினிடத்தே பொருந்தினேமாயினேம்; இனம் பரலோகம் ஒன்று - இன்னும் வேறு உலகம் ஒன்றின்கண். சென்றுமே வருந்து இல்லே - சென்று வருந்துதல் எம்பால் இல்லே.

தில்லேயின்கண் சென்ற மாத்திரத்திலே முத்திபெறுதல் துணிவாதலின் இங்ஙனம் கூறினர்.

இச்செய்யுளுக்குப் பிறவாறு பொருள் கூறுவாரும் உளர்.

81\. அரசரை, வழிபடு தெய்வம் காப்ப வாழ்கவென வாழ்த்தியது.

முரசு இயல் தானே - முரசையும் செல்லுகின்ற படையையும் உடைய. பரசோன் - மழுப்படையையுடைய சிவபெருமான். பொது இல் காப்பு - சிறப்பான பாதுகாப்பு; தனித்துணேயுமாம்.

82\. தலேவியின் குறிப்புணர்ந்து கூறியது. முத்தலேவேல்-திரிசூலம். பண்ணவற்கே யன்றி விண்ணேர் பிறர்க்கும் விருந்தளிக்கும்; விருந் தளிக்கும் : முற்று. ஆலமும் அமுதமும் ஒருங்கே ஈயு மென்றவாறு. தலேவியின் மருட்பார்வையை ஆலமென்றும் அருட்பார்வையை அமுத மென்றும் உருவகம் செய்தல் மரபு. குலமுனி புதல்வன்-உபமன்னியு முனி வர். அலேகடல்-பாற்கடல். கண்களுக்குப் பாற்கடல் உவமை : 148, 668.

83. வம்மி னமரங்காண் மன்றுடையான் வார்கழல்கண்
டுய்ம்மி னுறுதி பிறிதில்லை—மெய்ம்மொழிமற்
றென்மொழி பிழையா தாகும்
பின்வழி நுமக்குப் பெரும்பயன் றருமே.

இது வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா.

84. வாழ்த்துமின் றில்லை நினைமின் மணிமன்றம்
தாழ்த்துமின் சென்னி தலைவற்கு—வீழ்த்த
புறநெறி யாற்று தறநெறி போற்றி
நெறிநின் றொழுகுதிர் மன்ற
துறையறி மாந்தர்க்குச் சூழ்கட னிதுவே.

இது செவியறிவுறூஉ மருட்பா.

---

83. நமரங்காள் : 506, 520. உய்ம்மின் - பிழையுங்கள்.

84. தலைவற்குச் சென்னி தாழ்த்துமின். வாழ்த்துமினென வாக்காலும், நினைமினென மனத்தாலும், சென்னிதாழ்த்துமின் எனக் காயத்தாலும் செய்யும் தொண்டுகளைக் கூறியது முக்கரணத்தாலும் வழிபடல் வேண்டுமென்று புலப்படுத்தியபடி. புறநெறி ஆற்றுது - அறத்தாறல்லாத நெறியினின்று செயல்புரியாமல். துறை அறி மாந்தர் - தாம் ஒழுகும்வழி இஃதென அறிந்த அறிஞர்.

தில்லைச் சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை

(நேரிசை வெண்பா)

1. சீர்பூத்த செல்வத் திருத்தில்லை மன்றகமென்
கார்பூத்த நெஞ்சகமாக் கைக்கொண்டாள் — ஏர்பூத்துள்
ஐய மொருங்கீன்ற வந்நுண் மருங்கொசிய
வைய மொருங்கீன்ற மான்.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

2. மாகந் திருவுரு மன்றுடை யார்க்கெனின் மற்றுனக்கோர்
பாகந் தரவொர் படிவமுண் டேபர மானந்தமே
ஏகந் தருந்திரு மேனிய தாக்கிமற் றெண்ணிறந்த
ஆகந் தருவது மம்மைநின் னுடல்கொ லங்கவர்க்கே.

(நேரிசை வெண்பா)

3. அங்கம் பகுந்தளித்த வம்பலத்தார்க் காம்பலங்கைச்
சங்கொன்று கொங்கைத் தழும்பொன்றே — நங்கையுனை
வந்திப்பார் பெற்றவர மற்றொருநீ வாய்த்ததிரு
உந்திப்பா ரேழு மொருங்கு.

1. கார் - ஆணவவிருள். மான் நெஞ்சகமாக் கைக்கொண்டாள்.

2. மாகம் - ஆகாயம்; "மலைவில்லியார் விண்ணுரு நனைத்து" (குமர. 87). ஏகம் - ஒன்று. அவர்க்கு எண்ணிறந்த ஆகம் தருவதென இயைக்க; எண்ணிறந்த ஆகம் - இருபத்தைந்து, அறுபத்துநான்கு ஆகிய மூர்த்தங்கள்.

3. ஆம்பற்பூ உள்ளங்கைக்கு உவமை. சங்கு - வளை; இங்கே அதன் தழும்பு. மற்று: அசைநிலை. திருவுந்தியிலே வாய்த்த. சிவகாமி அம்மை தன்னை வந்திக்கும் அடியார்க்கு உலகேழும் அளிப்பாளென்றபடி.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

4. ஒருவல்லி யல்லிக் கமலத்து ளூறுபைந் தேறலொத்த
திருவல்லி தில்லைச் சிவகாம வல்லியென் சித்தத்துள்ளே
வருவல்லி செம்பொன் வடமேரு வில்லியை வாட்கணம்பாற்
பொருவல்லி பூத்தலி னன்றேயிப் பூமியைப் பூவென்பதே.

(நேரிசை வெண்பா)

5. பூத்ததுவு மீரேழ் புவனமே யப்புவனம்
காத்ததுவு மம்மை கருணையே – கூத்தரவர்
பாடுகின்ற வேதமே பாராவிப் பாரொடுங்க
ஆடுகின்ற வேதமே யங்கு.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

6. அங்கைகொண் டேநின் னடிதைவந் தாரழ லாறமுடிக்
கங்கைகொண் டாட்டுநங் கண்ணுத லாரக் கனகவெற்பைச்
செங்கைகொண் டேகுழைத் தார்சிவ காமிநின் சித்திரமென்
கொங்கைகொண்டேகுழைத் தாயவர் பொற்புயக்குன்றெட்டுமே.

4. ஒரு வல்லி அல்லிக் கமலத்து - ஒற்றைக் கொடியிலே பூக்கும் அகவிதழையுடைய தாமரையில்; என்றது இதயகமலத்தை. பைந்தேறல் - செவ்வித்தேன். பூத்தலின் - உண்டாக்கினமையால். சிவகாமியம்மை பூத்ததனலேதான் பூமியைப் பூவென்பர் ; பூ - மலர், பூமி.

5. பூத்ததுவும் : இதன்முன் நீ என்பதை வருவிக்க. புவனம் - உலகு. (பி - ம்.) 'காத்ததுமென்'. அம்மை : முன்னிலைக் கண்வந்தது. பாரா - பார்த்து உணரா. ஆடுகின்ற ஏது - ஆடுதற்குக் காரணத்தை.

அம்மே, ஆடுகின்ற ஏதுவை வேதங்களே பாரா; பாரா : முற்று.

6. அழல் ஆற - நின்னுடைய சினம் ஆறும்படி. கங்கை கொண்டாட்டும் கண்ணுதலாரென்றது இறைவன் பணியும்போது கங்கையின் நீர் பாதத்தில் விழுவதைக் குறிப்பித்தது. முதலில் திருவடியைத் தைவந்தார் ; அதனுற் கோபம் தணியாமை கண்டு வணங்கினு ரென்பது கருத்து ; "முழுமணி மிடற்றன்...விழுமணி யரவ நுழைசடா டவியின் விண்ணதித் தண்புனல் விடுப்ப, விரைவொடு குளிர்ந்து முகமலர் தலினல்" (பெரிய நாயகியம்மை விருத்தம், 7). சித்திரம் - அலங்காரமாகிய.

இறைவர் ஒரு வெற்பையே குழைத்தார். நீ அவரது புயங்களாகிய எட்டு வெற்பையும் நின் மெல்லிய நகில்களைக் கொண்டு குழைத்தாய்.

(நேரிசை வெண்பா)

7. குன்றஞ் சுமந்தொசிந்த கொம்பேநின் கோயிலும்பொன்
மன்றும் பணிந்தேம் வழிவந்தாற் – றொடன்ருழ்
வரைசென்ற திண்டோண் மறலிக்கு நெய்தல்
முரைசன்றே வென்றி முரசு.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

8. முருந்தடர்ந் தார முகிழ்த்தபுன் மூரன் முதல்விகயல்
பொருந்தடங் கண்விழிக் கும்புலி யூரர்பொன் மார்பின்மற்றுன்
பெருந்தடங் கொங்கை குறியிட்ட வாகண்டப் பிஞ்ஞகர்க்குன்
கருந்தடங் கண்ணுங் குறியிட்ட போலுங் கறைக்கண்டமே.

(நேரிசை வெண்பா)

9. கறைகொண்டு நச்சரவக் கச்சணிந்தா ரென்று
மறைகொண்டு வாழ்த்துவதும் வம்பே – இறைகொண்
டயிலிருக்கு முத்தலைவே லண்ணலுக்கென் னேயோர்
மயிலிருக்கத் தில்லை வனத்து.

7. குன்றமென்றது நகில்களை. வழி வந்தால்-நின் அடியவரான எம்முடைய வழியில் வந்தால். வரை சென்ற - மலையை யொத்த. மறலிக்கு - யமனுக்கு. பிறரை வெற்றி கொண்ட யமனுடைய முரசு அவனுக்கு நெய்தல் முரசாகு மென்றபடி; நெய்தல் முரசு - சாப்பறை. எம்பால் வந்தால் அவனுக்கு இறுதி நேருமென்பது கருத்து.

8. முருந்து - மயிலிறகின் அடிக்குருத்து. ஆரம் முகிழ்த்த - முத்துப் போல் தோன்றிய. கயல் கண்களைப்போலத் தோற்றுதற்கு இடமான புலியூர்; புலியூர்க்கு அடை.

நினது கொங்கைகள் சிவபெருமான் மார்பிற் குறியிட்டது கண்டு நின் விழிகள் இறைவர் கழுத்திற் குறியிட்டது போன்றது கழுத்திலுள்ள கறை; கறை - விடத்தினலுண்டாகிய கறுப்பு.

9. மறைகள் நச்சரவக் கச்சணிந்தா ரென்பது வம்பு; மயிலிருக்கும் போது பாம்புகள் இரா என்றபடி; இக்கருத்தின் விரிவு, “கரும்புற்ற செந்நெல்” (குமர. 342) என்னும் செய்யுளிற் காணப்படுகின்றது.

கறை கொண்டு - விடத்தை உணவாகக் கொண்டு. இறை - தங்குதல். தில்லைவனத்து மயிலிருக்க அண்ணலுக்கு என்னே; மயில்-சிவகாம சுந்தரி. ஒரு மயில் பக்கத்தே இருக்கும்போது பாம்பினலும் அதன் விடத்தாலும் சிறிதும் தீங்கு உண்டாகாதென்றபடி.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

10. வன்னஞ் செறிவளைக் கைச்சிற காற்றன் வயிற்றினுள்வைத்
தின்னஞ் சராசர வீர்ங்குஞ் சனைத்திரை தேர்ந்தருத்திப்
பொன்னம் பலத்துளொ ரானந்த வாரிபுக் காடும்பச்சை
அன்னம் பயந்தன கொல்லாம்பல் லாயிர வண்டமுமே.

(நேரிசை வெண்பா)

11. அண்டந் திருமேனி யம்பலத்தார்க் கென்பதுரை
கொண்டங் குணர்தல் குறைபாடே — கண்டளவில்
விண்ணம் பொலிந்ததொரு மின்கொடியே சொல்லாதோ
வண்ணம் பொலிந்திருந்த வா.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

12. வாய்ந்தது நின்மனை வாழ்க்கையென் றேதில்லை வாணரம்மே
காய்ந்தது வென்றிவிற் காமனை யேமுடிக் கங்கையைப்பின்
வேய்ந்தது பாவநின் மென்பதந் தாக்கவவ் வெண்மதியும்
தேய்ந்தது பெண்மதி யென்படு மோவச் சிறுநுதற்கே.

(நேரிசை வெண்பா)

13. சிறைசெய்த தூநீர்த் திருத்தில்லைத் தொல்லை
மறைசெய்த வீர்ந்தண் மழலைப் — பிறைசெய்த
ஒண்ணுதலைக் கண்ணுதலோ டுள்ளத் திருத்தியின்பம்
நண்ணுதலைக் கண்ணுதலே நன்று.

---

10. ஆனந்தவாரி - ஆனந்தக்கடல். அம்பிகையை அன்னப் பறவை யாக உருவகஞ் செய்தார். வளையையுடைய கைகளாகிய சிறகால். சராசர மாகிய குஞ்சு. ஈர்ங் குஞ்சு - பச்சைக்குஞ்சு. அண்டம் - உலகம், முட்டை; சிலேடை.

11. சிவபெருமானுக்கு ஆகாயம் திருமேனியென்று வாயினுற் கூறுதல் குறைபாடுடையது; வானத்தில் தோன்றும் மின்கொடியே இறைவனது திரு வுருவத்தை நினைவுறுத்தும். வானத்தைஅவர் திருமேனியாகவும் அதன்கண் தோன்றும் மின்னலை உமாதேவியாராகவும் நினைத்து இங்ஙனம் கூறினர்.

12. நின் மனை வாழ்க்கை வாய்ந்தது என்ற தைரியத்தால் காமனைக் காய்ந்தார். சிறுநுதற்குப் பெண்மதி என்படுமோ; சிறு நுதற்கு—கங்கைக்கு; பெண்மதி என்படுமோ : முடித்த பிறை தேய்ந்ததுபோலக் கங்கையின் மதி யும் தேயுமென்றபடி.

13. சிறைசெய்த நீர்த்தில்லை ; "சிறைவான் புனற்றில்லை" (திருச் சிற்.); சிறை - அணை. மறையையுண்டாக்கிய. ஒண்ணுதல்-சிவகாமவல்லி. கண்ணுதலோடு - நடராசப் பெருமானேடு. கண்ணுதலே நன்று - நினைத் தலே நன்மை யாகும்.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

14. நங்காய் திருத்தில்லை நன்னுத லாய்நுத னாட்டமொத்துன்
செங்காவி யங்கண் சிவப்பதென் னேசெழுங் கங்கையைநின்
பங்காளர் நின்னைப் பணியுமப் போதுகைப் பற்றிமற்றென்
தங்கா யெழுந்திரென் றுலவட் கேது தலையெடுப்பே.

(நேரிசை வெண்பா)

15. தலைவளைத்து நாணியெந்தை தண்ணளிக்கே யொல்கும்
குலைவளைத்த கற்பகப்பூங் கொம்பர் – கலைமறைகள்
நான்குமரி யார்க்கிந்த ஞாலமெலா மீன்றளித்தும்
தான்குமரி யாகியிருந் தாள்.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

16. தாளிற் பதித்த மதித்தழும் புக்குச் சரியெம்பிரான்
தோளிற் பதித்த வளைத்தழும் பேதொல்லைத் தில்லைப்பிரான்
வாளிற் பதித்த முலைத்தழும் பங்கவர் மார்பினிலந்
நாளிற் பதித்ததொன் றேயெம் பிராட்டி நடுவின்மையே.

14. நுதல் நாட்டம் - இறைவருடைய நெற்றிக்கண்ணை. கங்கை தலையிலிருக்கின்றாளே என்பது பற்றி நீ சினப்பதனாற் பயன் என்? பணியும் போது உடன் விழும் கங்கையின் கையைப்பற்றி எழுந்திரு என்றால். இறைவன் உனக்கு அஞ்சித் தலையில் கங்கையை ஒளித்து வைத்திருக்கின்றார்; நீ அவளைத் தங்கை யென்பாயாயின், அவள் உன்னோடு இருப்பாளென்றபடி. தலை எடுப்பு - தலையில் எடுத்தல், இறுமாப்பு ; சிலேடை.

நின் தங்கையென்று கூறின் இறுமாப்பு இராது என்றபடி.

15. இறைவன் தண்ணளிக்குத் தலைவளைத்து நாணி ஒல்கும் கொம்பர்: சிவகாமவல்லி. மறைகள் நான்கும் மரியார்க்கு - வேதங்கள் நான்கிலும் மருவியவருக்கு. தான் : அசைநிலை. குமரி - இளங்கன்னி.

16. வளைக்குப் பிறை உவமை : (குமர. 527). வாளின் - ஒளியோடு. நடு இன்மை - நடுவு நிலைமையில்லாமை. இறைவர் மதித்தழும்பைச் செய்ததற்கு வளைத்தழும்பைச் செய்தாய். அவர் ஒன்றும் நின் மார்பிற் செய்யாதிருப்ப, கொங்கைத்தழும்பை மிகையாகச் செய்தாய். இது நடுநிலையின்மை யாகும்.

(நேரிசை வெண்பா)

17. இன்றளிர்க்கைக் கிள்ளைக்கே யீர்ங்குதலை கற்பிக்கும்
பொன்றளிர்த்த காமர் பொலங்கொம்பு—மன்றவர்தம்
பாகத் திருந்தாள் பதுமத்தாள் பாவித்தாள்
ஆகத் திருந்தா ளவள்.

(கட்டளைக் கலித்துறை)

18. அல்லிக் கமலத் துணைத்தாள தென்றுமென் னுவிக்குள்ளே
புல்லிக் கிடந்தது போலுங்கெட் டேன்புன் மலக்கிழங்கைக்
கல்லிப் புலக்களை கட்டருள் பூத்துட் கனிந்தமலை
வல்லிக் கிலைகொன் மருங்கென் றிரங்கு மறைச்சிலம்பே.

(நேரிசை வெண்பா)

19. மறைநாறுஞ் செவ்வாய் மடக்கிள்ளாய் பிள்ளைப்
பிறைநாறுஞ் சீறடியெம் பேதாய்—நறைநாறும்
நாட்கமலஞ் சூடே நறுந்துழாய் தேடேநின்
தாட்கமலஞ் சூடத் தரின்.

17. தளிர்போன்ற கையிலுள்ள கிள்ளைக்கு. பொலங் கொம்பு – சிவகாமியம்மை. பாகத்திருந்தாளைப் பதுமத்தாளாகிய அவள் பாவித்தாளாகித் திருமாலின் ஆகத்து இருந்தாள். திருமாலென்னும் சொல்லை வருவிக்க. அவளென்பதை நெஞ்சறி சுட்டாக்கித் திருமகளெனப் பொருள்கொண்டு, பாகத்திருந்தாளது பதுமம் போன்ற தாள்களைப் பாவித்தாளாகித் திருமாலின் ஆகத்திருந்தாளென்று பொருள் கொள்ளலும் பொருந்தும்; ஆகம் – உடம்பு, மார்பு; சிலேடை.

18. அல்லி – அகவிதழ். கல்லி – தோண்டி. கட்டு – களையெடுத்து. மருங்கு – இடை. ஒலிக்கும் மறையாகிய சிலம்புகள் சிவகாமவல்லியினுடைய தாள்களிலேயிருந்து என் ஆவிக்குள்ளே என்றும் பொருந்தின போலும். என் ஆவிக்குள் அத்தாள்கள் பொருந்த அவற்றோடு சிலம்புகளும் பொருந்தின போலுமென்றார்; ஆவி – உயிர், தடாகம்; சிலேடை.

19. நின் திருவடித் தாமரைகள் கிடைக்கப்பெற்றால் பிரம பதவியையும் திருமால் பதவியையும் விரும்பேமென்றபடி. மறைநாறுஞ் செவ்வாய்: “மறைசெய்த வீர்ந்தண் மழலை” (13).

(கட்டளைக் கலித்துறை)

20. தருவற நாணத் திருவறச் சாலை சமைத்தம்மைநீ
பொருவறு நல்லறம் பூண்டதென் னுமெந்தை பொற்புலியூர்
மருவறு மத்த முடித்துக் கடைப்பலி தேர்ந்துவம்பே
தெருவற வோடித் திரிதரு மான்மற்றுன் சீர்த்திகொண்டே.

---

20. தரு அற நாண - கொடைக்குக் கற்பகத்தரு மிக நாணும்படி. இறைவர் பிச்சை யெடுப்பாரானல் நீ அறம் செய்தும் பயனில்லையே. மரு அறும் மத்தம் - வாசனையற்ற ஊமத்தம் பூவை. தெரு அற ஓடி - தெருக்களில் மிக ஓடி. திரிதரும் - திரியா நிற்பர். உன் சீர்த்திகொண்டு திரிதருவார்.

"இறைவற்குத் தக்க விறுமாப் பெனுமொழி யின்றியொரு, மறுவற்ற தன்மனை யாட்கேற்ற தாமிறு மாப்பனெனக், குறைவற்ற நெற்கொண் டுலகேற் றுனைப்பலி கொள்ளுமரன், பெறவுற் றனையனை யேகுன்றை வாழும் பெரியம்மையே" (பெரியநாயகியம்மை கட்டளைக்கலித்துறை, 1).

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

[எண் - பக்க எண்]

சிதம்பர மும்மணிக்கோவை

அமரர் கோமகன், 11
ஆட்டுகின்ருேரின்றி, 19
இனமொக்கு, 16
என் செய்தீர், 33
ஓட்டுவிக்க, 10
கட்புலங்கதுவாது, 22
கடங்கலுழ், 26
கூடுங்கதி யொரு, 37
கொடியு முரசு, 30
கொண்டல்கண்படுக்கு, 34
சலியாது முயன்ற, 8
சூடுங்கலைமதி, 22
செம்மணிக்கோவை, 1
செய்தவ வேடம், 13
சென்றவரை, 25
தக்கனுர் வேள்வி, 15
தாமக்குழலினல்லார், 25
நடிக்கச்சிவந்தது, 37
நீருண்ட புண்டரிக, 10
பற்றம்பலம், 13
பிடிப்பதுமக்கெனை, 19
புரமொன்றிரண்டும், 7
புலிக்கான் முனிவற்கு, 16
புனையேந்தருவுதவு, 22
பூமலிகற்பக, 1
மன்றம்பொகுட்டா, 7
மன்றுடையான், 29
மின்வீழ்ந்தன்ன, 20
வள்ளக்கலச, 33
வாடிய நுண்ணிடை, 30
வேதண்டமே புயங்கள், 13

சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை

அங்கட் கமலத்தலர், 55
அடிகொண்ட, 76
அம்பேருண்கண்ணுர், 53
அரசியல் கோடா, 90
அருவருக்குமுலக, 64
அற்புத மணி மன்றில், 75
அறனன்று, 38
ஆடகச் செம்பொன், 44
ஆதிமுதலுணர்ந்தியா, 43
இரு கூற்றுருவத், 85
உண்டாங்கெனினு, 61
உம்பர்பெருமாற், 50
உருவலனருவலன், 55
ஒரு நோக்கம் பகல் செய்ய, 80
ஒன்றினம் பரலோகமே, 89
கங்கைக்குக் கண்மலர், 49
கடித்தாமரை, 88
கண்ணுதல் காட்சி, 38
கம்பக்கரட, 50
கம்பைமா நதி, 51
கருந்தாது கொல்லுங், 46
கரும்புஞ்சுரும்பும், 86
கருமிடற்றன், 51
கறையரவுக்கஞ்சுரு, 39
கனகமார் கவின்செய், 52
கனமளித்த பைங்காவில், 63
காதன் மகளிர், 44
காமருயிர்செகுக்குங், 45
காளியாட, 85
குழைதூங்கு, 77
கூகாவென்று, 87
கூற்றங்குமைத்த, 41
கூற்றிருக்கு மடலாழி, 54
கைத்தலத்தழற், 65
கொன்செய்த கலையல்குல், 66
கோமுனிவருக்கு, 63
சத்தமுமாகிய, 59
சிற்றம்பலத்து, 59
சூன்முகத்த சுரிமுகங்கள், 81
செக்கர்ச்சடை, 45
செம்பொன் வேய்ந்த, 51
செல்லார் பொழிற்றில்லை, 84
செவ்வாய்க்கருங்கட், 86
சேல் செய்தமதர், 74
தண்ணென் கடுக்கை, 57
திங்கட்சடை, 62

திருமுடியிற்கண்ணி, 39
தீர்த்தமென்பது, 58
தொடலைக் குறுந்தொடி, 75
தொல்லுலகம், 71
நாகம்பொதிசடைமேல், 60
நீரிற்குமிழியிளமை, 41
படர்தரும் வெவ்வினை, 54
பரசிருக்குந் தமிழ் மூவர், 53
பருந்தளிக்கு, 90
பானற்கருங்கட், 85
பிணியென்று பெயராமே, 89
பின்ருழ் நறுங் கூந்தற், 52
புனலமுவம், 42
பூஉந்தண்ணம்புனமயில், 56
பூங்கொன்றை, 38
பூந்தண் பசுந்துழாய், 42
பேதைமீர் பேதைமீர், 67
பொற்ருது பொதிந்த, 56
பொன்செய்மன்றில், 89
பொன்புரிந்த செஞ்சடை, 46
பொன்மன்றம், 44
போற்றுமின் போற்றுமின், 50
மல்லாண்ட, 77
மறை தங்கு திருமன்றில், 78
மாயிரு ஞாலத்து, 60
மாயிரு விசும்பிற், 57
முன்புலகீன்ற, 52
வண்டுஞ் சுரும்பு, 48
வணங்கு சிறுமருங்குல், 40
வம்மினமரங்காண், 91
வரத்திற் பிறப்பொன்றருள், 40
வளங்குலாவரு, 65
வாழ்த்துமின்றில்லை, 91
வாழிதிருமன்றங், 41
வானே நிலனே, 48
வின்மதனை வென்ற, 47
வெஞ்சமனஞ்ச, 55
வைய மீன்ற, 87

தில்லைச் சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை

அங்கம் பகுந்தளித்த, 92
அங்கைகொண்டே நின், 93
அண்டந் திருமேனி, 95
அல்லிக்கமலத்துணை, 97
இன்றளிர்க்கை, 97
ஒருவல்லியல்லி, 93
கறைகொண்டு, 94
குன்றஞ் சுமந்தொசிந்த, 94
சிறைசெய்த தூநீர், 95
சீர்பூத்த செல்வ, 92
தருவற நாண, 98
தலைவளைத்து, 96
தாளிற் பதித்த, 96
நங்காய் திருத்தில்லை, 96
பூத்ததுவு மீரேழ், 93
மறைநாறுஞ் செவ்வாய், 97
மாகந் திருவுரு, 92
முருந்தடர்ந்தார, 94
வன்னஞ்செறி வளைக்கை, 95
வாய்ந்தது நின்மனை, 95

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசிமடத்து வெளியீடுகள்

		ரூ.	அ.
விநாயகர் திருமுறை	...	0	1
குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு (டாக்டர் சாமிநாத ஐயர் குறிப்புரையுடன்)	...	6	0
சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தம் ,,	...	3	0
கந்தர் கலிவெண்பா - ஆங்கிலம், ஹிந்தி மொழிபெயர்ப்புக்களுடன்	...	0	6
கந்தர் கலிவெண்பா (மூலம் மட்டும்)	...	0	1
கந்தர் அலங்காரம் (குறிப்புரையுடன்)	...	0	4
கந்தரனுபூதி	...	0	2
சிவஞான சித்தியார் - ஆங்கிலம், ஹிந்தி மொழிபெயர்ப்புக்களுடன்	...	5	0
ஷை ஹிந்தி மட்டும்	...	1	0
ஒன்பதாம் திருமுறை—திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு	...	0	9
சுந்தரர் தேவாரம்	...	1	0
திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்	...	1	0
திருவாசகம்	...	0	6
அம்மையார் அற்புதத் திருவந்தாதி	...	0	4
முதுமொழி மேல் வைப்பு	...	0	12
திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்	...	2	8
பதினோராந் திருமுறை	...	1	4
நீதி நெறி விளக்கம்—ஆங்கிலம், ஹிந்தி மொழி பெயர்ப்புக்களுடன்	...	0	8
பெரிய புராணம்	...	2	8
திருமந்திரம்	...	1	8
திருவுசாத்தானக் கல்லெழுத்துக்கள்	...	0	6
திருவிளையாடற் புராணம்	...	3	0
திருக்கோவையார் (பேராசிரியர் உரையுடன்)	...	2	0
தாயுமான சுவாமிகள் பாடல்	...	1	4

கிடைக்குமிடங்கள் :

1. ஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் கலைக்கோவில், ஸ்ரீவைகுண்டம்
2. "தியாகராச விலாஸ்", 53, பிள்ளையார்கோயில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, சென்னை

குறிப்பு: ஷை விற்பனைத்தொகை 'குமரகுருபரன்' பத்திரிகையைச் சாரும்